

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA, ALIMENTACIÓ I MEDI AMBIENT

10949 *Reial decret 815/2013, de 18 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament d'emissions industrials i de desplegament de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.*

I

La Directiva 96/61/CE del Consell, de 24 de setembre, relativa a la prevenció i al control integrat de la contaminació, posteriorment derogada per la Directiva 2008/1/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2008, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació, va introduir un concepte integrador de la visió mediambiental així com la necessitat d'obtenir un permís escrit (autorització ambiental integrada) que s'ha de concedir de manera coordinada quan en el procediment hi intervenen diverses autoritats competents.

Aquesta Directiva va crear una nova figura d'intervenció ambiental, l'autorització ambiental integrada, en la qual es determinen tots els condicionants ambientals que ha de complir l'activitat de què es tracti, inclosa la fixació dels valors límit d'emissió dels contaminants a l'aire, aigua, residus i sòl. Millora el sistema de prevenció i control integrat de la contaminació ja que revisa el règim de l'autorització ambiental integrada per tal de reduir les càrregues administratives innecessàries amb l'objectiu de respondre a la necessitat d'obtenir millores de la salut pública i ambientals, al mateix temps que assegura la rendibilitat i fomenta la innovació tècnica.

Aquesta norma comunitària ha estat derogada per la Directiva 2010/75/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, sobre les emissions industrials (prevenció i control integrats de la contaminació), que revisa la legislació sobre instal·lacions industrials a fi de simplificar i aclarir les disposicions existents, per la qual cosa refo: la Directiva 78/176/CEE del Consell, de 20 de febrer de 1978, relativa als residus procedents de la indústria del diòxid de titani; la Directiva 82/883/CEE del Consell, de 3 de desembre de 1982, relativa a les modalitats de supervisió i de control dels mitjans afectats pels residus procedents de la indústria del diòxid de titani; la Directiva 92/112/CEE del Consell, de 15 de desembre de 1992, per la qual es fixa el règim d'harmonització dels programes de reducció, amb vistes a la supressió de la contaminació produïda pels residus de la indústria del diòxid de titani; la Directiva 1999/13/CE del Consell, d'11 de març de 1999, relativa a la limitació de les emissions de compostos orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents orgànics en determinades activitats i instal·lacions; la Directiva 2000/76/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de desembre de 2000, relativa a la incineració de residus; la Directiva 2001/80/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2001, sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió; i, finalment, la Directiva 2008/1/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de gener de 2008, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació.

La transposició de les disposicions de caràcter bàsic d'aquesta Directiva s'ha portat a terme mitjançant la Llei 5/2013, d'11 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, i la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, mentre que els preceptes de marcat caràcter tècnic i el desplegament de l'annex 1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, s'han incorporat en el Reglament pel qual s'aprova aquest Reial decret, que conté una sèrie de novetats que s'expliquen a continuació.

II

El Reial decret conté un únic article mitjançant el qual s'aprova el Reglament d'emissions industrials, i de desplegament de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació (d'ara endavant, Reglament d'emissions industrials), dues disposicions addicionals: la primera sobre la contenció de la despesa pública, i la segona sobre les normes de procediment aplicable, i una disposició transitòria única per a determinades activitats industrials.

Conté una disposició derogatòria única que deroga el Reial decret 653/2003, de 30 de maig, sobre incineració de residus; i el Reial decret 509/2007, de 20 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament per al desplegament i l'execució de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

Així mateix conté vuit disposicions finals. La disposició final primera modifica el Decret 833/1975, de 6 de febrer, que desplega la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i delimita l'eficàcia jurídica del seu annex IV.

La disposició final segona modifica el Reial decret 117/2003, de 31 de gener, sobre limitació d'emissions de compostos orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents en determinades activitats. Tanmateix, cal tenir en compte que els articles 58, 59, 63 i l'annex VII de la Directiva d'emissions ja estan incorporats en el Reial decret esmentat, per la qual cosa no s'ha considerat necessària la seva transposició.

La disposició final tercera modifica el Reial decret 430/2004, de 12 de març, pel qual s'estableixen noves normes sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, i es fixen determinades condicions per al control de les emissions a l'atmosfera de les refineries de petroli.

La disposició final quarta modifica el Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades, en els termes que estableix l'annex 5.

La disposició final cinquena estableix el títol competencial.

La disposició final sisena estableix l'habilitació normativa.

La disposició final setena estableix la incorporació del dret comunitari i, finalment, la disposició final vuitena ordena l'entrada en vigor de la norma l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

El Reglament d'emissions industrials conté sis capítols i quatre annexos. El capítol I estableix les disposicions generals, com són l'objecte i l'àmbit d'aplicació, les definicions, el foment de les tècniques emergents, la tramitació electrònica i el règim sancionador aplicable.

El capítol II s'ha organitzat en tres seccions: la secció primera, dedicada als principis comuns dels procediments d'autorització ambiental integrada; la secció segona, al procediment simplificat de modificació substancial i revisió de l'autorització ambiental integrada, i la secció tercera, a la coordinació amb els procediments d'avaluació de l'impacte ambiental i altres mitjans d'intervenció administrativa de competència estatal.

La secció 1a estableix l'abast de l'autorització ambiental integrada, i estableix com a novetat que una mateixa autorització compregui activitats enumerades a l'annex 1 i aquelles altres relacionades que compleixin determinats requisits; també estableix la possibilitat que els valors límit d'emissió siguin globals per als contaminants generats per diverses activitats industrials que es duguin a terme en una instal·lació. Una altra novetat és que l'autorització pot ser vàlida per a diverses instal·lacions o parts d'una instal·lació explotada per diferents titulars. Així mateix, estableix el contingut de l'informe urbanístic de l'ajuntament, de la sol·licitud que ha de presentar el titular i de l'autorització ambiental integrada. Respecte al contingut tant de la sol·licitud com de l'autorització, com a novetat s'estableix la necessitat d'identificar cadascun dels focus d'emissió de contaminants atmosfèrics. La finalitat és aconseguir que es porti a terme la classificació de totes les activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera incloses a l'autorització ambiental integrada.

La secció 1a continua amb una referència expressa a la tramitació de l'autorització ambiental i a les comunicacions que s'han de fer a l'organisme de conca quan el funcionament de la instal·lació impliqui abocaments a les aigües continentals de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat.

D'altra banda, tal com s'està fent des de la transposició de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis al mercat interior, per tal de reduir les traves en l'accés a les activitats de serveis i el seu exercici, es regula tant l'inici de l'activitat com el seu cessament, se simplifiquen els procediments i es minimitzen les càrregues administratives, sense detriment de la protecció ambiental mitjançant la prevenció i el control de la contaminació. En aquest sentit, i sense perjudici del que disposin les comunitats autònomes, una vegada atorgada l'autorització ambiental integrada s'estableix un termini de cinc anys per a l'inici de l'activitat, i és suficient la declaració responsable indicant la data i el compliment de les condicions fixades a l'autorització, sense perjudici de la seva inspecció posterior per l'autoritat competent en els termes que preveu el capítol III. Aquesta secció finalitza amb els supòsits i les condicions en què es pot produir el cessament temporal, novetat introduïda en el Reglament, i el tancament de la instal·lació.

La secció 2a regula el procediment simplificat de modificació substancial de l'autorització ambiental integrada i el seu procediment de revisió. El primer estableix quins són els criteris que poden donar lloc a una modificació substancial, el contingut mínim de la sol·licitud i el procediment de modificació substancial, la resolució de la qual s'ha de dictar en el termini màxim de sis mesos i s'entén desestimada transcorregut aquest. La revisió, l'ha de fer d'ofici l'òrgan competent, qui prèviament ha de sol·licitar als òrgans que s'han de pronunciar sobre les diferents matèries ambientals la documentació que ha de presentar el titular, i per a això ha de seguir el procediment regulat per a la modificació substancial.

La secció 3a regula la coordinació del procediment d'autorització ambiental integrada en les instal·lacions que requereixin avaluació de l'impacte ambiental i altres mitjans d'intervenció administrativa de competència estatal, cas en què l'òrgan substantiu és qui ha de dur a terme la informació pública de manera conjunta per a l'autorització ambiental integrada, l'avaluació de l'impacte ambiental i l'autorització substantiva.

El capítol III conté la regulació d'inspecció i control de les instal·lacions industrials. D'acord amb el que estableix l'article 29 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, els òrgans competents per fer les tasques d'inspecció han de disposar d'un sistema d'inspecció ambiental i totes les instal·lacions han d'estar cobertes per un pla i un programa, revisats periòdicament. L'inspector ambiental, funcionari públic amb la condició d'autoritat, pot anar acompanyat d'assessors tècnics per dur a terme les tasques inspectores. Així mateix, el resultat de la visita *in situ* s'ha de consignar en una acta. El capítol finalitza amb les mesures provisionals que són procedents en cas de risc greu per a la salut humana o el medi ambient.

El capítol IV estableix les disposicions especials per a les instal·lacions d'incineració i coïncineració de residus, i incorpora la Directiva d'emissions industrials. Aquest capítol estableix l'àmbit d'aplicació, el règim d'autorització a què estan sotmeses, el contingut de la sol·licitud d'autorització, el contingut de les autoritzacions per a aquest tipus d'instal·lacions, com s'ha de fer el lliurament i la recepció de residus, les condicions de disseny, equipament, construcció i explotació de la instal·lació, l'autorització necessària per canviar les condicions d'explotació, els valors límit d'emissió a l'atmosfera i a les aigües, els residus de la incineració, la periodicitat dels mesuraments a l'atmosfera i a l'aigua, les condicions anormals de funcionament, la verificació del valor d'eficiència energètica de les instal·lacions d'incineració de residus domèstics, i, finalment, la presentació d'informes i informació al públic en aquest tipus d'instal·lacions.

El capítol V regula les disposicions especials per a les grans instal·lacions de combustió, i incorpora la Directiva d'emissions industrials. Així, estableix l'àmbit d'aplicació, les normes d'addició, els valors límit d'emissió, l'índex de dessulfuració, el pla nacional transitori, l'exempció per vida útil limitada, les petites xarxes aïllades, les

instal·lacions de calefacció urbana, l'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni, els procediments relatius al mal funcionament o avaria de l'equip de reducció, el control de les emissions a l'atmosfera, el compliment dels valors límit d'emissió, les instal·lacions de combustió amb caldera mixta, i, finalment, la comunicació d'informació a la Comissió Europea.

El capítol VI desplega les disposicions especials per a les instal·lacions de producció de diòxid de titani, igualment incorpora la Directiva d'emissions industrials, regula l'àmbit d'aplicació, la prohibició de l'eliminació de residus, el control de les emissions a l'aigua, la prevenció i el control de les emissions a l'atmosfera i, finalment, el control de les emissions.

Quant als annexos, l'annex 1 desplega el tipus d'indústries i instal·lacions industrials amb un grau de detall més gran a la regulació que preveu l'annex 1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol; per a això s'han tingut en compte, entre altres criteris, els documents de referència de les millors tècniques disponibles (BREF) elaborats per als diferents grups d'activitats industrials pel European IPPC Bureau (EIPPCB).

Els annexos 2, 3 i 4 estableixen, respectivament, les disposicions tècniques que s'han de tenir en compte per a les instal·lacions d'incineració i coincineració de residus, les grans instal·lacions de combustió i les instal·lacions que produeixen diòxid de titani.

III

Aquest Reial decret es dicta de conformitat amb el que disposa la disposició final quarta de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, que faculta el Govern per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions necessàries per al seu desplegament i aplicació.

Aquesta norma té naturalesa jurídica de legislació bàsica d'acord amb el que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució en la mesura en què és un complement necessari indispensable per assegurar el mínim comú normatiu en la protecció del medi ambient a la vegada que es garanteix un marc de coordinació en la planificació econòmica en tot el territori nacional.

L'elaboració d'aquest Reial decret s'ha efectuat amb la participació i consulta de les comunitats autònomes, la Federació Espanyola de Municipis i Províncies i el Consell Assessor de Medi Ambient, havent consultat els sectors afectats, i amb la informació i la participació del públic en general a través de mitjans telemàtics.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 d'octubre de 2013,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament.*

S'aprova el Reglament d'emissions industrials, i de desplegament de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, el text del qual s'inclou a continuació.

Disposició addicional primera. *Necessitats de recursos humans.*

L'aplicació d'aquest Reglament no ha d'implicar cap increment de despesa per a les administracions públiques competents. Les noves necessitats de recursos humans que, si s'escau, puguin sorgir com a conseqüència de les obligacions normatives que preveu aquest Reglament s'han d'atendre mitjançant la reordenació o la redistribució d'efectius.

Disposició addicional segona. *Normes de procediment.*

En tots els aspectes que no regula aquest Reglament, el procediment de les administracions públiques s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició transitòria única. *Aplicació transitòria.*

1. En relació amb les instal·lacions que portin a terme les activitats a què es refereix l'annex 1, en el punt 1.1 per a les activitats amb una potència tèrmica nominal superior a 50 MW, els punts 1.2 i 1.3, el punt 1.4 a), els punts 2.1 a 2.6, el punt 3.1 a) i b), els punts 3.2 a 3.5, els punts 4.1 a 4.6 per a les activitats relatives a producció per processos químics, els punts 5.1 i 5.2 per a les activitats cobertes per la Directiva 2008/1/CE, del Parlament i del Consell de 15 de gener de 2008, relativa a la prevenció i el control integrat de la contaminació, el punt 5.3 a) i b), els punts 5.5, 6.1, 6.2, els punts 7.1, 8.1, 9.1 a), 9.1 b) per a les activitats cobertes per la Directiva 2008/1/CE, el punt 9.1 c) i els punts 9.2, 9.3, 10.1, 11.1 i 14.1, que estan en explotació i disposen d'una autorització d'abans del 7 de gener de 2013 o per a les quals el titular hagi presentat una sol·licitud completa d'autorització abans de la data esmentada, sempre que aquestes instal·lacions entrin en funcionament com a molt tard el 7 de gener de 2014, els òrgans competents han d'aplicar les disposicions legals, reglamentàries i administratives adoptades de conformitat amb la present norma, a partir del 7 de gener de 2014, a excepció del capítol V i de l'annex 3.

2. En relació amb les instal·lacions que portin a terme les activitats a què es refereix l'annex 1, en el punt 1.1 per a les activitats amb una potència tèrmica nominal igual a 50 MW, el punt 1.4.b), el punt 3.1.c), els punts 4.1 a 4.6 per a les activitats relatives a producció per processos biològics, els punts 5.1 i 5.2 per a les activitats no cobertes per la Directiva 2008/1/CE, el punt 5.3 c), d) i e), el punt 5.4, els punts 5.6 i 5.7, el punt 6.3, el punt 9.1 b) per a les activitats no cobertes per la Directiva 2008/1/CE, i els punts 12.1 i 13.1 que estiguin en explotació abans del 7 de gener de 2013, els òrgans competents han d'aplicar les disposicions legals, reglamentàries i administratives adoptades de conformitat amb el present Reglament, a partir del 7 de juliol de 2015, a excepció dels capítols IV i V i annexos 2 i 3.

3. En relació amb les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.2 els òrgans competents han d'aplicar, a partir de l'1 de gener de 2016, les disposicions normatives adoptades de conformitat amb el present Reglament, per ajustar-se al capítol V i a l'annex 3.

4. En relació amb les instal·lacions de combustió que coincidieren residus de l'annex 2, part 4, punt 3.1, s'ha d'aplicar:

a) Fins al 31 de desembre de 2015, a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.2.

b) A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.3.

5. En relació amb les instal·lacions de combustió que coincidieren residus de l'annex 2, part 4, punt 3.2, s'ha d'aplicar:

a) A partir de l'1 de gener de 2016, a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.2.

b) A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.3.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades les disposicions següents:

a) El Reial decret 653/2003, de 30 de maig, sobre incineració de residus.

b) El Reial decret 509/2007, de 20 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament per al desplegament de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

Disposició final primera. *Modificació del Decret 833/1975, de 6 de febrer, que desplega la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.*

Es modifica el Decret 833/1975, de 6 de febrer, que desplega la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i s'afegeix la següent disposició addicional amb la redacció següent:

«Disposició addicional única. *Eficàcia jurídica de l'annex IV.*

L'eficàcia jurídica de l'annex IV és la que estableix la disposició derogatòria única del Reial decret 100/2011, de 28 de gener, pel qual s'actualitza el catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera i s'estableixen les disposicions bàsiques per a la seva aplicació. Així mateix, l'annex IV no és aplicable a les activitats industrials que s'inclouguin a l'annex 1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, les quals es regeixen pel que disposen la Llei esmentada i el Reglament d'emissions industrials i de desplegament de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, aprovat pel Reial decret 815/2013, de 18 d'octubre.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 117/2003, de 31 de gener, sobre limitació d'emissions de compostos orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents en determinades activitats.*

El Reial decret 117/2003, de 31 de gener, sobre limitació d'emissions de compostos orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents en determinades activitats, queda redactat de la manera següent:

U. Es modifica la definició d'«Instal·lació existent» de l'article 2 en els termes següents:

«Instal·lació existent: qualsevol instal·lació en funcionament el 29 de març de 1999, o a la qual s'hagi concedit una autorització o que s'hagi inscrit abans de l'1 d'abril de 2001 o per a la qual el seu titular hagi presentat una sol·licitud completa d'autorització abans de l'1 d'abril de 2001, sempre que aquesta instal·lació s'hagi posat en funcionament, com a molt tard, l'1 d'abril de 2002.»

Dos. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Accés del públic a la informació.*

1. Les comunitats autònomes han de posar a disposició del públic, en particular a través d'Internet, en relació amb les instal·lacions en què es duiguin a terme activitats cobertes per aquest Reial decret, la informació següent:

- a) Nom i adreça de la instal·lació.
- b) Activitats regulades per aquest Reial decret que s'hi duen a terme, i capacitat de consum de dissolvent.
- c) Autorització de la instal·lació que preveuen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, o la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.
- d) Resultat dels mesuraments per al control de les emissions que requereix l'article 6, que estiguin en poder de l'òrgan competent.

2. L'apartat anterior s'aplica de conformitat amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.»

Tres. Es modifica la part A) de l'annex II de la manera següent:

«A) Llindars de consum i límits d'emissió.

Els valors límit d'emissió expressats com a concentracions o nivells d'emissió s'entenen referits a condicions normals i gas sec.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 430/2004, de 12 de març, pel qual s'estableixen noves normes sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, i es fixen determinades condicions per al control de les emissions a l'atmosfera de les refineries de petroli.*

S'afegeix un apartat 3 a l'article 2 del Reial decret 430/2004, de 12 de març, pel qual s'estableixen noves normes sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, i es fixen determinades condicions per al control de les emissions a l'atmosfera de les refineries de petroli, amb la redacció següent:

«3. Aquest Reial decret no s'ha d'aplicar a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.3 del Reglament d'emissions industrials i de desplegament de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, aprovat pel Reial decret 815/2013, de 18 d'octubre.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades.*

Es modifica l'annex 1 del Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades, en els termes que estableix l'annex 5.

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret té el caràcter de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció, de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola.

Disposició final sisena. *Habilitació normativa.*

S'autoritzen el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i el ministre d'Indústria, Energia i Turisme, en l'àmbit de les seves competències respectives, per dictar totes les disposicions de caràcter tècnic que siguin necessàries per a la seva aplicació correcta i en particular per modificar els annexos d'acord amb la normativa comunitària.

Disposició final setena. *Incorporació del dret comunitari.*

A través d'aquest Reglament s'incorpora parcialment al dret intern la Directiva 2010/75/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, sobre les emissions industrials (prevenció i control integrats de la contaminació). En concret, aquesta norma transposa els articles següents: article 3 apartats 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 i 44, article 4.3, article 10, article 16, article 23, article 27, article 28, article 29, article 30, article 31, article 32, article 33, article 34, article 35, article 36, article 37, article 38, article 39, article 40, article 42, article 43, article 44, article 45, article 46, article 47, article 48, article 49, article 50, article 51, article 52, article 53, article 54, article 55, article 57.1, article 66, article 67, article 68, article 69, article 70,

article 71, article 82 apartats 3, 4, 5 i 6; així mateix, aquest Reglament transposa els annexos V, VI i VIII de la Directiva esmentada.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 18 d'octubre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient,
MIGUEL ARIAS CAÑETE

REGLAMENT D'EMISSIONS INDUSTRIALS, I DE DESPLEGAMENT DE LA LLEI 16/2002, D'1 DE JULIOL, DE PREVENCIÓ I CONTROL INTEGRATS DE LA CONTAMINACIÓ

Capítol I. Disposicions generals.

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació.

Article 2. Definicions.

Article 3. Tècniques emergents.

Article 4. Tramitació electrònica.

Article 5. Règim sancionador.

Capítol II. Autorització ambiental integrada.

Secció 1a. Principis comuns dels procediments d'autorització ambiental integrada.

Article 6. Abast de l'autorització ambiental integrada.

Article 7. Informe urbanístic de l'ajuntament.

Article 8. Contingut de la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada.

Article 9. Tramitació de l'autorització ambiental integrada quan el funcionament de la instal·lació impliqui la realització d'abocaments a les aigües continentals de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat.

Article 10. Contingut de l'autorització ambiental integrada.

Article 11. Comunicació de l'autorització ambiental integrada a l'organisme de conca.

Article 12. Inici de l'activitat.

Article 13. Cessament temporal de l'activitat i tancament de la instal·lació.

Secció 2a. Procediment simplificat de modificació substancial i de revisió de l'autorització ambiental integrada.

Article 14. Criteris de modificació substancial.

Article 15. Procediment simplificat de modificació substancial de l'autorització.

Article 16. Procediment de revisió de l'autorització ambiental integrada.

Secció 3a. Coordinació amb els procediments d'avaluació de l'impacte ambiental i altres mitjans d'intervenció administrativa de competència estatal.

Article 17. Àmbit d'aplicació del procediment de coordinació.

Article 18. Presentació de sol·licituds.

Article 19. Tràmit conjunt d'informació pública i consulta a les administracions públiques.

Article 20. Formulació de la declaració d'impacte ambiental.

Capítol III. Inspecció i control.

Article 21. Sistemes d'inspecció ambiental.

Article 22. Tasca d'inspecció ambiental.

Article 23. Planificació de la inspecció ambiental.

Article 24. Documentació de la tasca inspectora, la seva notificació i publicitat.

Article 25. Mesures provisionals.

Capítol IV. Disposicions especials per a les instal·lacions d'incineració i coïncineració de residus.

Article 26. Àmbit d'aplicació.

Article 27. Autorització de les instal·lacions.

Article 28. Sol·licitud d'autorització.

Article 29. Contingut de les autoritzacions.

Article 30. Lliurament i recepció dels residus.

- Article 31. Condicions de disseny, equipament, construcció i explotació.
- Article 32. Autorització per canviar les condicions d'explotació.
- Article 33. Valors límit d'emissió a l'atmosfera.
- Article 34. Valors límit d'emissió a les aigües.
- Article 35. Residus de la incineració.
- Article 36. Mesuraments.
- Article 37. Periodicitat dels mesuraments a l'atmosfera i compliment dels valors límit d'emissió.
- Article 38. Periodicitat dels mesuraments de les emissions a l'aigua i compliment dels valors límit d'emissió.
- Article 39. Condicions anormals de funcionament.
- Article 40. Verificació del valor d'eficiència energètica de les instal·lacions d'incineració de residus domèstics.
- Article 41. Presentació d'informes i informació al públic sobre instal·lacions d'incineració i coincineració de residus.
- Capítol V. Disposicions especials per a les grans instal·lacions de combustió.
- Article 42. Àmbit d'aplicació.
- Article 43. Normes d'addició.
- Article 44. Valors límit d'emissió.
- Article 45. Índex de dessulfuració.
- Article 46. Pla nacional transitori.
- Article 47. Exempció per vida útil limitada.
- Article 48. Petites xarxes aïllades.
- Article 49. Instal·lacions de calefacció urbana.
- Article 50. Emmagatzematge geològic de diòxid de carboni.
- Article 51. Procediments relatius al mal funcionament o avaria de l'equip de reducció d'emissions.
- Article 52. Control de les emissions a l'atmosfera.
- Article 53. Compliment dels valors límit d'emissió.
- Article 54. Instal·lacions de combustió amb caldera mixta.
- Article 55. Comunicació d'informació a la Comissió Europea.
- Capítol VI. Disposicions especials per a les instal·lacions de producció de diòxid de titani.
- Article 56. Àmbit d'aplicació.
- Article 57. Prohibició de l'eliminació de residus.
- Article 58. Control de les emissions a l'aigua.
- Article 59. Prevenció i control de les emissions a l'atmosfera.
- Article 60. Control de les emissions.
- Annex 1. Categories d'activitats i instal·lacions que preveu l'article 2 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.
- Annex 2. Disposicions tècniques per a les instal·lacions d'incineració o coincineració.
- Part 1. Factors d'equivalència per a les dibenzo-para-dioxines i els dibenzofurans.
- Part 2. Determinació dels valors límit d'emissió a l'atmosfera per a la coincineració de residus.
- Part 3. Tècniques de mesurament.
- Part 4. Valors límit d'emissió per a abocaments d'aigües residuals procedents de la depuració de gasos d'escapament.
- Part 5. Valors límit d'emissió a l'atmosfera per a les instal·lacions d'incineració de residus.
- Part 6. Fórmula per calcular la concentració corregida d'emissions de contaminants en funció del contingut d'oxigen, d'acord amb l'article 37.

Annex 3. Disposicions tècniques per a les grans instal·lacions de combustió.

Part 1. Valors límit d'emissió per a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.2.

Part 2. Valors límit d'emissió per a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.3.

Part 3. Control de les emissions.

Part 4. Avaluació del compliment dels valors límit d'emissió.

Part 5. Índex mínim de dessulfuració.

Part 6. Compliment de l'índex de dessulfuració.

Part 7. Valors límit d'emissió mitjans de les instal·lacions de combustió equipades amb caldera mixta ubicades en una refineria.

Annex 4. Disposicions tècniques respecte a les instal·lacions que produeixen diòxid de titani.

Part 1. Valors límit d'emissió per als abocaments a l'aigua.

Part 2. Valors límit d'emissió a l'aire.

Part 3. Control d'emissions.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reglament té per objecte desplegar i executar la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, així com establir el règim jurídic aplicable a les emissions industrials, amb la finalitat d'assolir una protecció elevada del medi ambient en el seu conjunt. Així mateix, estableix les disposicions per evitar i, quan això no sigui possible, reduir la contaminació provocada per les instal·lacions de l'annex 1, en particular les d'incineració i coincineració de residus, les grans instal·lacions de combustió i les instal·lacions que produeixen diòxid de titani.

2. Aquest Reglament és aplicable a les instal·lacions de titularitat pública o privada en què es dugui a terme alguna de les activitats industrials incloses a les categories enumerades a l'annex 1 i que, si s'escau, assoleixin els límits de capacitat que s'hi estableixen, a excepció de les instal·lacions o parts d'aquestes utilitzades per a la recerca, el desenvolupament i l'experimentació de nous productes i processos.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reglament s'entén per:

1. «Ocells de corral»: els ocells de corral tal com es defineixen a l'article 2.4 del Reial decret 1888/2000, de 22 de novembre, pel qual s'estableixen condicions de sanitat animal aplicables als intercanvis comunitaris i les importacions d'ocells de corral i d'ous per covar, procedents de països tercers.

2. «Biomassa»: qualsevol dels productes següents:

a) Els productes compostos per una matèria vegetal d'origen agrícola o forestal que puguin ser utilitzats com a combustible per valoritzar-ne el contingut energètic.

b) Els residus següents:

1r residus vegetals d'origen agrícola i forestal;

2n residus vegetals procedents de la indústria d'elaboració d'aliments, si es recupera la calor generada;

3r residus vegetals fibrosos procedents de la producció de polpa verge i de la producció de paper a partir de la polpa, si es coincineren en el lloc de producció i es recupera la calor generada;

4t residus de suro; i

5è residus de fusta, a excepció dels que puguin contenir compostos organohalogenats o metalls pesants com a conseqüència d'algun tipus de tractament amb substàncies protectores de la fusta o de revestiment i que inclou, en particular, els residus de fusta procedents de residus de la construcció i enderrocs.

3. «Capacitat nominal d'una instal·lació d'incineració o coincineració»: la quantitat màxima de residus que poden ser incinerats per hora, que reflecteixi la suma de les capacitats d'incineració dels forns que formen la instal·lació d'incineració de residus o la instal·lació de coincineració de residus, especificades pel constructor i confirmades pel titular, tenint en compte degudament, en particular, el valor calorífic dels residus, que s'ha d'expressar tant en fluxos massa referits als residus com en fluxos energètics.

4. «Xemeneia»: estructura que contingui una sortida de fum o més que actuï de conductes per als gasos residuals amb la finalitat d'expulsar-los a l'atmosfera.

5. «Combustible»: qualsevol matèria combustible sòlida, líquida o gasosa.

6. «Combustible determinant en una instal·lació de combustió»: el combustible que, d'acord amb l'annex 3, part 1, tingui el valor límit d'emissió més alt o, en cas que diferents combustibles tinguin el mateix valor límit d'emissió, el que tingui la potència tèrmica més gran, entre tots els combustibles utilitzats en una instal·lació de combustió equipada amb caldera mixta que utilitzi els residus de destil·lació i de conversió de la refinació de petroli, sols o amb altres combustibles.

7. «Combustible sòlid nacional»: el combustible sòlid natural utilitzat en una instal·lació de combustió dissenyada especialment per a aquest combustible, que és extret i utilitzat localment.

8. «Compost orgànic»: qualsevol compost que contingui almenys l'element carboni i un o més dels següents: hidrogen, halògens, oxigen, sofre, fòsfor, silici o nitrogen, tret dels òxids de carboni i els carbonats i bicarbonats inorgànics.

9. «Dioxines i furans»: totes les dibenzo-para-dioxines i dibenzofurans policlorats enumerats a l'annex 2, part 1.

10. «Gestor de residus»: qualsevol persona o entitat, pública o privada, definida en els termes que preveu l'article 3.n) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.

11. «Hores de funcionament d'una instal·lació de combustió»: el temps, expressat en hores, durant el qual una instal·lació de combustió, en el seu conjunt o en part, funcioni i expulsi emissions a l'atmosfera, excepte els períodes d'arrencada i de parada.

12. «Índex de dessulfuració d'una instal·lació de combustió»: la proporció, durant un període determinat, entre la quantitat de sofre no emesa a l'atmosfera per una instal·lació de combustió i la quantitat de sofre que contingui el combustible sòlid que s'introdueixi a les instal·lacions de combustió i s'hi utilitzi durant el mateix període de temps.

13. «Inspectors ambientals»: funcionaris de l'Administració amb competències en matèria de medi ambient que fan inspeccions ambientals. En l'exercici de les seves funcions gaudeixen de la condició d'agents de l'autoritat.

14. «Instal·lació de coincineració de residus»: qualsevol instal·lació fixa o mòbil la finalitat principal de la qual sigui la generació d'energia o la fabricació de productes materials i que, bé utilitzi residus com a combustible habitual o complementari, o bé els residus hi rebin tractament tèrmic per a la seva eliminació mitjançant la incineració per oxidació dels residus, així com per altres processos de tractament tèrmic, si les substàncies resultants del tractament s'incineren a continuació, com ara piròlisi, gasificació i procés de plasma.

15. «Instal·lació de combustió»: qualsevol dispositiu tècnic en què s'oxidin productes combustibles a fi d'utilitzar la calor produïda així.

16. «Instal·lació de combustió amb caldera mixta»: qualsevol instal·lació de combustió que es pugui alimentar simultàniament o alternativament amb dos tipus de combustible o més.

17. «Instal·lació d'incineració de residus»: qualsevol unitat tècnica o equip, fix o mòbil, dedicat al tractament tèrmic de residus amb recuperació de la calor produïda per la combustió o sense; mitjançant la incineració per oxidació de residus, així com altres processos de tractament tèrmic, si les substàncies resultants del tractament s'incineren a continuació, com ara piròlisi, gasificació i procés de plasma.

18. «Instal·lació d'incineració de residus existent»: qualsevol de les següents instal·lacions d'incineració de residus:

a) les que estaven en funcionament i disposaven d'una autorització de conformitat amb la legislació comunitària aplicable abans del 28 de desembre de 2002;

b) les que estaven autoritzades o registrades als efectes d'incineració de residus i disposaven d'una autorització concedida abans del 28 de desembre de 2002 de conformitat amb la legislació comunitària aplicable, sempre que la instal·lació s'hagués posat en funcionament com a molt tard el 28 de desembre de 2003, i

c) les que, segons el parer de l'òrgan competent, haguessin presentat la sol·licitud completa d'autorització abans del 28 de desembre de 2002, sempre que la instal·lació s'hagués posat en funcionament com a molt tard el 28 de desembre de 2004.

19. «Instal·lació d'incineració de residus nova»: qualsevol instal·lació d'incineració de residus no prevista a l'apartat 18 d'aquest article.

20. «Motor dièsel»: motor de combustió interna que funciona aplicant el cicle dièsel i utilitza encesa per compressió per cremar combustible.

21. «Motor de gas»: motor de combustió interna que funciona aplicant el cicle Otto i utilitza encesa per guspira o, en cas de motors de dos combustibles, encesa per compressió per cremar combustible.

22. «Petita xarxa aïllada»: qualsevol xarxa que el 1996 tingués un consum inferior a 3.000 GWh i que obtingui una quantitat inferior al 5% del seu consum anual mitjançant interconnexió amb altres xarxes.

23. «Pla d'inspecció ambiental»: el conjunt d'objectius i actuacions definides per les autoritats d'inspecció, al llarg d'un determinat període de temps, amb la finalitat de garantir el compliment de les condicions ambientals establertes per la legislació ambiental aplicable.

24. «Recobriment»: recobriment tal com es defineix a l'article 2 del Reial decret 117/2003, de 31 de gener, sobre limitació d'emissions de compostos orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents en determinades activitats.

25. «Residu»: qualsevol residu tal com es defineix a l'article 3.a) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

26. «Residus domèstics mesclats»: els residus domèstics, tal com es defineixen a l'article 3.b) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, excloent-ne les fraccions que es recullen per separat a què es refereix la partida 20 01 de l'annex de la Decisió 2000/532/CE, de 3 de maig de 2000, per la qual s'estableix una llista de residus de conformitat amb l'article 1.a) de la Directiva 75/442/CEE del Consell, relativa als residus i de residus perillosos, i excloent-ne els altres residus a què es refereix la partida 20 02 de l'annex esmentat.

27. «Residus de la incineració»: qualsevol residu líquid o sòlid generat per una instal·lació d'incineració de residus o una instal·lació de coincineració de residus.

28. «Residu perillós»: qualsevol residu perillós, tal com es defineix a l'article 3.e) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol.

29. «Sistema d'inspecció ambiental»: el conjunt suficient i adequat de mitjans personals i materials dependents dels òrgans competents per dur a terme amb eficàcia les tasques de control i inspecció, així com de l'exercici de la potestat sancionadora per garantir un nivell adequat de comprovació del compliment ambiental, d'acord amb el que preveu l'article 29 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

30. «Turbina de gas»: qualsevol màquina rotativa que converteixi l'energia tèrmica en treball mecànic, constituïda fonamentalment per un compressor, un dispositiu tèrmic en què s'oxida el combustible per escalfar el fluid motor i una turbina.

Article 3. *Tècniques emergents.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, quan escaigui, han de fomentar el desenvolupament i l'aplicació de les tècniques emergents, en particular les que esmenten els documents de referència de millors tècniques disponibles (MTD).

Article 4. *Tramitació electrònica.*

S'ha d'impulsar la tramitació de les obligacions d'informació i els procediments que derivin d'aquesta norma per via electrònica. Les administracions públiques han de promoure que s'habilitin els mitjans necessaris per fer efectiva aquesta via.

Article 5. *Règim sancionador.*

L'incompliment de les disposicions que conté aquest Reglament se sanciona d'acord amb el que preveu el títol IV de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

CAPÍTOL II

Autorització ambiental integrada

Secció 1a Principis comuns dels procediments d'autorització ambiental integrada

Article 6. *Abast de l'autorització ambiental integrada.*

1. L'autorització ambiental integrada ha d'incloure totes les activitats enumerades a l'annex 1 que es duguin a terme a la instal·lació, i les altres activitats que compleixin els requisits següents:

- a) que es duguin a terme en el lloc de l'emplaçament de la instal·lació que realitza una activitat de l'annex 1,
- b) que tinguin una relació d'índole tècnica amb l'activitat de l'annex 1, i
- c) que puguin tenir repercussions sobre les emissions i la contaminació que s'hagi d'ocasionar.

2. En cas que una autorització ambiental integrada sigui vàlida per a diverses instal·lacions o parts d'una instal·lació explotada per diferents titulars, a l'autorització s'hi ha de delimitar l'abast de la responsabilitat de cadascun d'aquests. Aquesta responsabilitat és solidària llevat que les parts acordin el contrari.

3. Si a l'autorització ambiental integrada s'inclouen diversos processos o diverses activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera, es pot considerar un focus virtual, sumatori ponderat de tots els focus atmosfèrics, que permeti establir valors límit d'emissió globals per a cadascun dels contaminants generats, sempre que es garanteixi un nivell de protecció ambiental equivalent a la utilització de valors límit d'emissió individuals.

Article 7. *Informe urbanístic de l'ajuntament.*

1. L'informe urbanístic que regula l'article 15 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, és independent de la llicència d'obres o de qualsevol altre mitjà d'intervenció exigible per l'ajuntament.

2. Les qüestions que ha de valorar han de versar exclusivament sobre la conformitat del projecte amb la normativa urbanística aplicable en relació amb la parcel·la on estigui o hagi d'estar ubicada la instal·lació en el moment de la sol·licitud.

Article 8. Contingut de la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada.

1. Als efectes del que estableix l'article 12.1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, a la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada hi ha de figurar:

a) La identitat del titular de la instal·lació, tal com es defineix a l'article 3.7 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

b) La identificació de cadascun dels focus d'emissió de contaminants atmosfèrics, d'acord amb el catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera que recull l'annex IV de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.

c) La documentació tècnica necessària per poder determinar les mesures relatives a les condicions d'explotació en situacions diferents a les normals que puguin afectar el medi ambient, que preveu l'article 22.1 f) de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

2. Quan la sol·licitud de l'autorització compregui diverses instal·lacions o parts d'una instal·lació amb diferents titulars, llevat que s'hi indiqui qui és el representant, les actuacions administratives es duen a terme amb el titular que hagi presentat la sol·licitud.

Article 9. Tramitació de l'autorització ambiental integrada quan el funcionament de la instal·lació impliqui la realització d'abocaments a les aigües continentals de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat.

1. Quan el funcionament de la instal·lació impliqui la realització d'abocaments a les aigües continentals de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat, el titular ha de presentar davant l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada la documentació exigida per la legislació d'aigües per a l'autorització d'abocaments a les aigües continentals.

Per a això ha d'utilitzar els models oficials establerts per ordre ministerial que aprovi el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

2. Quan l'òrgan competent hagi rebut la documentació que esmenta l'apartat anterior l'ha de remetre a l'organisme de conca en el termini de cinc dies, perquè en el termini de deu dies des de l'entrada de la documentació en el seu registre informi sobre si aquesta s'ha de completar; en cas contrari s'han de continuar les actuacions.

3. L'òrgan competent una vegada examinada la resta de la documentació presentada pel titular i rebut l'informe anterior, en el termini de cinc dies, ha de requerir el titular de la instal·lació perquè, si s'escau, repari la falta o adjunti la documentació preceptiva en el termini de deu dies, amb indicació que si no ho fa se'l tindrà per desistit de la seva petició.

4. Presentada la documentació completa, l'òrgan competent:

a) L'ha de sotmetre a informació pública per un termini mínim de vint dies i màxim de trenta, i

b) l'ha de remetre a l'organisme de conca perquè elabori l'informe que esmenta l'article 19 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol. L'informe ha de contenir, almenys, els aspectes que exigeixen per a les autoritzacions d'abocament els articles 251 i 259 del Reglament de domini públic hidràulic aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril.

Aquest informe no és necessari quan el titular declari abocament zero, sense perjudici del que estableix el Reial decret 1620/2007, de 7 de desembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de la reutilització de les aigües depurades.

5. Finalitzat el tràmit d'informació pública, l'òrgan competent ha de remetre en el termini de cinc dies:

a) A l'ajuntament en el territori del qual s'ubiqui la instal·lació, l'expedient complet, incloses totes les al·legacions i observacions rebudes, perquè elabori l'informe que esmenta l'article 18 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

b) A l'organisme de conca, una còpia de les al·legacions i les observacions rebudes per a la seva consideració.

c) A la resta d'òrgans que hagin d'informar sobre les matèries de la seva competència, una còpia de l'expedient complet juntament amb les al·legacions i les observacions rebudes.

6. Rebut els informes anteriors, l'òrgan competent, després de fer una avaluació ambiental del projecte en el seu conjunt, ha de donar audiència al sol·licitant de l'autorització.

7. Finalitzat el tràmit d'audiència, l'autoritat competent ha de redactar una proposta de resolució.

Si s'han presentat al·legacions, se n'ha de donar trasllat juntament amb la proposta de resolució als òrgans que esmenta l'apartat 5 perquè, en el termini màxim de quinze dies, manifestin el que considerin convenient.

8. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de dictar la resolució que posi fi al procediment en el termini màxim de nou mesos.

Transcorregut el termini màxim de nou mesos sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, la sol·licitud presentada es pot entendre desestimada.

Article 10. *Contingut de l'autorització ambiental integrada.*

1. L'autorització ambiental integrada ha de contenir, com a mínim, el que estableix l'article 22 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i, si s'escau, el número de gestor i productor de residus corresponent a la instal·lació o instal·lacions, o parts de la instal·lació de què es tracti i la relació de focus d'emissió atmosfèrica catalogats d'acord amb l'annex IV de la Llei 34/2007, de 15 de novembre.

L'òrgan competent ha de tenir en compte la legislació sobre eficiència energètica i les obligacions que en deriven.

2. Els requisits de control d'emissions que esmenta l'article 22.1.e) de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, s'han de basar, si s'escau, en les conclusions sobre monitorització que recullen les conclusions relatives a les MTD, i la seva freqüència de mesurament periòdica l'ha de fixar l'òrgan competent en l'autorització per a cada instal·lació o bé a escala sectorial en la corresponent normativa aplicable a cadascun dels sectors industrials. No obstant això, el control periòdic s'ha d'efectuar com a mínim cada cinc anys per a les aigües subterrànies i cada deu anys per al sòl, llevat que aquest control es basi en una avaluació sistemàtica del risc de contaminació.

L'òrgan competent ha de remetre als organismes de conca, en el cas de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat, els resultats del control periòdic de les aigües subterrànies que esmenta el paràgraf anterior.

3. L'òrgan competent ha de tenir en compte que, per a les instal·lacions certificades mitjançant el sistema comunitari de gestió i auditoria mediambiental (EMAS), el compliment de les obligacions de control derivades d'aquest sistema pugui servir per al compliment efectiu de les obligacions de control que derivin d'aquest Reglament, així com de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

4. Per a les instal·lacions destinades a la cria intensiva d'ocells de corral o de porcs de l'epígraf 9.3 de l'annex 1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, els òrgans competents, d'acord amb el que estableix l'article 22.1.a), poden exigir en substitució de valors límit d'emissió la utilització de MTD que garanteixin un nivell de protecció equivalent del medi ambient.

A més, l'òrgan competent ha de tenir en compte la legislació sobre benestar animal a l'hora de fixar les condicions de l'autorització ambiental integrada, i quan s'hi estableixin prescripcions sobre gestió i control de residus, s'han de preveure les consideracions pràctiques d'aquestes activitats, tenint en compte els costos i els avantatges de les mesures que s'hagin d'adoptar.

Article 11. *Comunicació de l'autorització ambiental integrada a l'organisme de conca.*

Quan l'autorització ambiental integrada es refereixi a una activitat que impliqui la realització d'abocaments, l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de remetre a l'organisme de conca una còpia completa de la resolució per cooperar en el manteniment i l'actualització correctes del cens nacional d'abocaments, d'acord amb el que estableix l'article 254.3 del Reglament del domini públic hidràulic.

Article 12. *Inici de l'activitat.*

1. Una vegada atorgada l'autorització ambiental integrada, el titular disposa d'un termini de cinc anys per iniciar l'activitat, llevat que l'autorització estableixi un termini diferent.

2. Sense perjudici de les normes addicionals de protecció ambiental que estableixin les comunitats autònomes, la instal·lació no pot iniciar la seva activitat sense que el titular presenti una declaració responsable, de conformitat amb l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, indicant la data d'inici de l'activitat i el compliment de les condicions fixades a l'autorització.

3. Una vegada iniciada l'activitat, l'òrgan competent ha de fer una visita d'inspecció d'acord amb les prescripcions que estableix el capítol III. I tot això sense perjudici de la responsabilitat ambiental de l'operador que se li pugui exigir a l'empara de la Llei 27/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.

Article 13. *Cessament temporal de l'activitat i tancament de la instal·lació.*

1. El titular de l'autorització ambiental integrada ha de presentar una comunicació prèvia al cessament temporal de l'activitat davant l'autoritat competent que va atorgar l'autorització. En cas de tenir diverses activitats autoritzades ha d'indicar en quina es produeix el cessament.

La durada del cessament temporal de l'activitat no pot superar els dos anys des de la seva comunicació.

2. Durant el període en què una instal·lació està en cessament temporal de la seva activitat o activitats, el titular:

a) ha de complir les condicions que estableix l'autorització ambiental integrada en vigor que li siguin aplicables,

b) pot reprendre l'activitat d'acord amb les condicions de l'autorització, prèvia presentació d'una comunicació a l'òrgan competent, i

c) pot fer el canvi de titularitat de la instal·lació o activitat prèvia comunicació a l'òrgan competent; el nou titular continua en les mateixes condicions de l'autorització ambiental integrada en vigor, de manera que no es considera nova instal·lació.

3. Transcorreguts dos anys des de la comunicació del cessament temporal sense que el titular hagi reprès l'activitat o activitats, l'òrgan competent li ha de comunicar que disposa d'un mes per acreditar la represa de l'activitat. En cas que no es reiniciï l'activitat, es procedeix de conformitat amb el següent:

a) Si a la instal·lació es porten a terme diverses activitats i el cessament temporal no afecta totes, l'òrgan competent ha de notificar al titular la modificació de l'autorització ambiental integrada que s'ha de tramitar d'acord amb la normativa autonòmica aplicable. La resolució s'ha de notificar a l'organisme de conca quan l'activitat impliqui la realització d'abocaments.

Quan el cessament de l'activitat suposi una disminució provada de la capacitat de la instal·lació, de manera que quedi per sota dels llindars de l'annex 1, aquesta causa baixa en l'inventari d'instal·lacions de l'article 8.2 a) de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i l'òrgan competent ho ha de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

b) Si a la instal·lació es porten a terme diverses activitats i el cessament temporal afecta totes, es procedeix al tancament de la instal·lació, d'acord amb el que disposa l'apartat següent.

4. En cas de tancament d'una o diverses de les instal·lacions incloses en una mateixa autorització ambiental integrada, l'òrgan competent ha de fer una verificació del compliment de les condicions relatives al seu tancament establertes en l'autorització, d'acord amb les prescripcions mínimes que estableix l'article 22 bis de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

Quan la verificació sigui positiva, l'òrgan competent ha de dictar una resolució en què autoritzi el tancament de la instal·lació o instal·lacions i modifiqui l'autorització ambiental integrada o, si s'escau, l'extingeixi.

En el cas de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat, l'òrgan competent ha de remetre la resolució esmentada a l'organisme de conca.

5. El tancament de la instal·lació causa baixa en l'inventari d'instal·lacions que regula l'article 8.2.a) de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i l'òrgan competent ho ha de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Secció 2a Procediment simplificat de modificació substancial i de revisió de l'autorització ambiental integrada

Article 14. Criteris de modificació substancial.

1. Als efectes del que estableix l'article 10.4 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, es considera que es produeix una modificació substancial en la instal·lació quan, en condicions normals de funcionament, es pretengui introduir un canvi no previst en l'autorització ambiental integrada atorgada originalment, que afecti les característiques, els processos productius, el funcionament o l'extensió de la instal·lació, que representi una incidència més gran sobre la seguretat, la salut de les persones i el medi ambient i concorri qualsevol dels criteris següents:

a) Qualsevol ampliació o modificació que assoleixi, per si sola, els llindars de capacitat establerts, quan n'hi hagi, a l'annex 1, o si ha de ser sotmesa al procediment d'avaluació de l'impacte ambiental d'acord amb la normativa sobre aquesta matèria.

b) Un increment de més del 50% de la capacitat de producció de la instal·lació en unitats de producte o servei.

c) Un increment superior al 50% de les quantitats autoritzades en el consum d'aigua, primeres matèries o energia.

d) Un increment superior al 25% de l'emissió màssica de qualsevol dels contaminants atmosfèrics que figurin en l'autorització ambiental integrada o del total de les emissions atmosfèriques produïdes a cadascun dels focus emissors.

e) Un increment de l'emissió màssica o de la concentració d'abocaments de qualsevol dels contaminants o del cabal d'abocament que figuri en l'autorització ambiental integrada, així com la introducció de nous contaminants en quantitats significatives.

f) La incorporació al procés de substàncies o preparats perillosos no previstos en l'autorització original, o el seu increment, sempre que, com a conseqüència d'això, sigui necessari elaborar o revisar l'informe de seguretat o els plans d'emergència que regula el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què hi intervinguin substàncies perilloses.

g) Un increment en la generació de residus perillosos de més de 10 tones l'any sempre que es produeixi una modificació estructural del procés i un increment de més del 25% del total de residus perillosos generats calculats sobre la quantitat màxima de producció de residus perillosos autoritzada.

h) Un increment en la generació de residus no perillosos de més de 50 tones l'any sempre que representi més del 50% de residus no perillosos, inclosos els residus inerts, calculats sobre la quantitat màxima de producció de residus autoritzada.

i) El canvi en el funcionament d'una instal·lació d'incineració o coincineració de residus dedicada únicament al tractament de residus no perillosos, que la transformi en una instal·lació que comporti la incineració o coincineració de residus perillosos i que estigui inclosa a l'annex 1, epígraf 5.2.0

j) Una modificació en el punt d'abocament que impliqui un canvi en la massa d'aigua superficial o subterrània a què va ser autoritzat.

2. L'enumeració dels criteris quantitatius i qualitius que assenyalen l'apartat anterior té caràcter no limitador. En qualsevol cas, l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada pot fixar criteris més restrictius en determinats casos que derivin de les circumstàncies concretes de la modificació que es pretengui introduir.

3. Si en una instal·lació es porten a terme successives modificacions no substancials abans de l'actualització de l'autorització ambiental integrada o durant el període que hi ha entre les seves revisions, es considera modificació substancial la suma de dues o més no substancials que compleixin algun dels criteris de l'apartat 1.

4. Si se sol·licita una modificació substancial amb posterioritat a una altra o altres no substancials, abans de l'actualització de l'autorització ambiental integrada o durant el període que hi ha entre les seves revisions, s'han d'examinar conjuntament totes les modificacions no substancials prèvies juntament amb la substancial que es pretengui. Una vegada fet l'examen esmentat es pot procedir a modificar l'autorització.

Article 15. *Procediment simplificat de modificació substancial de l'autorització.*

El procediment simplificat per a la modificació substancial que preveu l'article 10.3 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, s'executa d'acord amb els tràmits següents:

1. La sol·licitud de modificació substancial ha de contenir, almenys, la documentació següent:

a) Un projecte bàsic que inclogui, segons que correspongui:

1r La part o parts de la instal·lació afectada per la modificació.

2n L'estat ambiental del lloc en què s'ubica la instal·lació i els possibles impactes que es prevegin amb la modificació substancial que es pretén, incloent-hi els que es puguin originar quan cessi l'explotació d'aquesta.

3r Mesures previstes per controlar les emissions al medi ambient.

b) La documentació que exigeix la normativa d'aigües, d'acord amb el que disposen l'article 9 d'aquest Reglament i l'article 12.1.c) de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

c) La documentació que contingui les dades que permetin comparar el funcionament i les emissions de la instal·lació amb els nivells d'emissió associats a les millors tècniques disponibles que descriuen les conclusions sobre les MTD.

d) La determinació de les dades que, segons el parer del sol·licitant, gaudeixin de confidencialitat d'acord amb la normativa vigent.

e) Qualsevol altra informació i documentació acreditativa del compliment de requisits que estableix la legislació aplicable, inclosa, si s'escau, la referida a fiances o assegurances obligatòries que siguin exigibles.

2. En la sol·licitud no s'ha d'aportar l'informe urbanístic de l'ajuntament que preveu l'article 7, llevat que es variïn les circumstàncies urbanístiques sobre les quals es va informar; tampoc s'ha de presentar l'altra documentació referida a fets, situacions i altres circumstàncies i característiques tècniques de la instal·lació, del procés productiu i del lloc de l'emplaçament, que ja hagi estat aportada a l'òrgan competent amb motiu de la sol·licitud d'autorització original.

3. Una vegada rebuda la sol·licitud de modificació substancial, l'òrgan competent ha de requerir, si s'escau, el titular en el termini de cinc dies perquè repari la falta o adjunti la

documentació necessària en el termini màxim de deu dies, amb indicació que si no ho fa se'l considerarà desistit de la seva petició.

4. Si la modificació implica que les característiques dels abocaments a les aigües continentals de conques gestionades per l'Administració General de l'Estat són diferents de les que preveu l'autorització ambiental integrada original, l'òrgan competent ha de remetre a l'organisme de conca, en el termini de cinc dies, la documentació que preveu l'article 9.1, perquè en el termini de deu dies des de l'entrada de la documentació en el seu registre s'informi sobre si la documentació presentada s'ha d'esmenar; en cas contrari, s'han de continuar les actuacions.

L'òrgan competent, una vegada examinada la resta de la documentació presentada pel titular i rebut l'informe anterior, en el termini de cinc dies, ha de requerir el titular de la instal·lació perquè, si s'escau, repari la falta o adjunti la documentació preceptiva en el termini de deu dies, amb indicació que, si no ho fa, se'l considerarà desistit de la seva petició.

5. Presentada la documentació completa, l'òrgan competent:

- a) l'ha de sotmetre a informació pública per un termini no inferior a vint dies, i
- b) l'ha de remetre a l'organisme de conca perquè elabori l'informe que esmenta l'article 19 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, en el termini màxim de quatre mesos, des de la data d'entrada en el registre de la confederació corresponent. L'informe ha de contenir, almenys, els aspectes que exigeixen per a les autoritzacions d'abocament els articles 251 i 259 del Reglament de domini públic hidràulic aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril.

Aquest informe no és necessari quan el titular declari abocament zero, sense perjudici del que estableix el Reial decret 1620/2007, de 7 de desembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de la reutilització de les aigües depurades.

6. Finalitzat el tràmit d'informació pública, l'òrgan competent ha de remetre en el termini de tres dies:

- a) A l'ajuntament en el territori del qual s'ubiqui la instal·lació, l'expedient complet juntament amb les al·legacions i les observacions rebudes, perquè elabori l'informe que esmenta l'article 18 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.
- b) A l'organisme de conca, una còpia de les al·legacions i les observacions rebudes per a la seva consideració.
- c) A la resta d'òrgans que hagin d'informar sobre les matèries de la seva competència, una còpia de l'expedient complet juntament amb les al·legacions i les observacions rebudes.

7. Rebut els informes anteriors, l'òrgan competent, després de fer una avaluació ambiental del projecte en el seu conjunt, ha d'efectuar el tràmit d'audiència al sol·licitant de l'autorització.

8. Finalitzat el tràmit d'audiència, l'autoritat competent ha de redactar una proposta de resolució.

Si s'han presentat al·legacions, se n'ha de donar trasllat juntament amb la proposta de resolució als òrgans que esmenta l'apartat 6, perquè en el termini màxim de deu dies manifestin el que considerin convenient.

9. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de dictar la resolució que posi fi al procediment en el termini màxim de sis mesos.

Transcorregut el termini màxim de sis mesos sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, es pot entendre desestimada la sol·licitud presentada.

10. La modificació substancial de la instal·lació no afecta la vigència d'altres autoritzacions o concessions i llicències que s'hagin exigit, les quals es regulen de conformitat amb el que estableix la normativa que sigui aplicable.

11. Després de la resolució de la modificació substancial, la part o les parts afectades per aquesta poden iniciar la seva posada en funcionament en els termes que preveu l'article 12.

12. En els supòsits en què la instal·lació requereixi algun dels mitjans d'intervenció administrativa que defineix l'article 3.2 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, el procediment per a la modificació substancial ha de ser el que preveu la secció 3a i la sol·licitud ha de contenir, a més de la documentació de l'apartat primer, l'estudi d'impacte ambiental i la resta de documentació exigida per la legislació que sigui aplicable.

Article 16. Procediment de revisió de l'autorització ambiental integrada.

1. De conformitat amb el que estableix l'article 25 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de sol·licitar prèviament als òrgans que s'hagin de pronunciar sobre les diferents matèries ambientals de la seva competència que, en el termini de deu dies, indiquin quina documentació consideren necessari revisar.

Així mateix, si l'organisme de conca considera que hi ha circumstàncies que justifiquen la revisió de l'autorització ambiental integrada, de conformitat amb el que disposa l'article 25.4.d) de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, ha de sol·licitar a l'òrgan competent per atorgar l'autorització que iniciï els tràmits que preveuen els apartats següents.

2. Rebut els pronunciaments anteriors, l'òrgan competent ha de requerir el titular de l'autorització perquè, en el termini de quinze dies, aporti la documentació esmentada incloent-hi, si s'escau, els resultats del control de les emissions i altres dades que permetin una comparació del funcionament de la instal·lació amb les millors tècniques disponibles descrites a les conclusions relatives a les MTD aplicables i amb els nivells d'emissió associats a aquestes.

3. En cap cas ha de presentar la documentació referida a fets, situacions i altres circumstàncies i característiques tècniques de la instal·lació, del procés productiu i del lloc de l'emplaçament, que ja hagi estat aportada a l'òrgan competent amb motiu de la sol·licitud d'autorització original.

4. A continuació s'ha de prosseguir amb els tràmits que preveu l'article 15 apartats 3 a 11.

Secció 3a Coordinació amb els procediments d'avaluació de l'impacte ambiental i altres mitjans d'intervenció administrativa de competència estatal

Article 17. Àmbit d'aplicació del procediment de coordinació.

1. El procediment de coordinació que estableix aquesta secció s'ha d'aplicar a les instal·lacions que requereixin els mitjans d'intervenció administrativa de l'Administració General de l'Estat que enuncia l'article 3.2 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i a més requereixin una avaluació d'impacte ambiental de conformitat amb el que estableix el text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener.

Els documents que siguin comuns per a diversos dels procediments esmentats s'han de presentar només una vegada sempre que incloguin tots els requisits que preveuen les diferents normes aplicables.

2. Als efectes d'aquesta secció s'entén per «òrgan substantiu» i «òrgan ambiental» els que defineixen, respectivament, els apartats 2 i 3 de l'article 2 del text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes.

Així mateix, el «titular de la instal·lació» és el «promotor del projecte», d'acord amb l'article 2.4 del text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes.

Article 18. Presentació de sol·licituds.

1. El titular de la instal·lació ha de presentar davant l'òrgan substantiu:

a) La sol·licitud de l'autorització substantiva, la declaració responsable o la comunicació prèvia, segons que correspongui, acompanyades en cada cas de la documentació exigida d'acord amb la normativa sectorial, i

b) La sol·licitud d'inici de l'avaluació d'impacte ambiental acompanyada del document inicial del projecte que esmenta l'article 6 del text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes.

L'òrgan substantiu ha de remetre la documentació que esmenta la lletra b) a l'òrgan ambiental perquè determini l'abast de l'estudi d'impacte ambiental, d'acord amb l'article 8 del text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes.

2. El titular de la instal·lació ha de presentar davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma la sol·licitud d'autorització ambiental integrada, inclòs l'estudi d'impacte ambiental.

Article 19. Tràmit conjunt d'informació pública i consulta a les administracions públiques.

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de remetre còpia de l'expedient de sol·licitud de l'autorització ambiental integrada a l'òrgan substantiu perquè, en el termini de deu dies, faci el tràmit d'informació pública i de consulta a les administracions públiques i a les persones interessades. Aquest tràmit ha de ser únic per als procediments d'avaluació d'impacte ambiental i per a l'atorgament d'autorització ambiental integrada, i ha de tenir una durada no inferior a trenta dies.

Mentre no es rebí l'expedient esmentat, l'òrgan substantiu ha de suspendre el còmput del termini per a l'atorgament de l'autorització substantiva.

2. Finalitzat el tràmit d'informació pública i de consulta, l'òrgan substantiu, en el termini de cinc dies, ha de remetre l'expedient, juntament amb les al·legacions i les observacions rebudes, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma per atorgar l'autorització ambiental integrada.

3. Després de la realització de les actuacions que regulen els apartats anteriors, l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada, l'òrgan substantiu i l'òrgan ambiental han de continuar els tràmits que estableix la legislació que sigui aplicable, respectivament, en matèria d'autorització ambiental integrada, d'autorització substantiva o d'avaluació d'impacte ambiental.

L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de suspendre el còmput del termini per a l'atorgament d'aquesta autorització mentre no rebí la declaració d'impacte ambiental.

Article 20. Formulació de la declaració d'impacte ambiental.

1. L'òrgan ambiental ha de remetre la proposta de declaració d'impacte ambiental a l'òrgan competent de la comunitat autònoma per atorgar l'autorització ambiental integrada, que pot formular les observacions que consideri pertinents, en el termini màxim de quinze dies.

2. Una vegada valorades les observacions que, si s'escau, s'hagin rebut, l'òrgan ambiental ha de formular la declaració d'impacte ambiental i l'ha de remetre, en el termini màxim de deu dies, a l'òrgan substantiu i a l'òrgan de la comunitat autònoma perquè continuïn, respectivament, amb la tramitació del procediment d'autorització substantiva i d'autorització ambiental integrada.

CAPÍTOL III

Inspecció i control

Article 21. Sistemes d'inspecció ambiental.

1. D'acord amb l'article 29.2 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, els òrgans competents per dur a terme les tasques d'inspecció ambiental han de disposar d'un sistema d'inspecció ambiental per a les instal·lacions que preveu l'annex 1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, ubicades en el seu territori.

2. El sistema d'inspecció ambiental ha d'incloure l'anàlisi de tota la gamma d'efectes ambientals rellevants de la instal·lació de què es tracti i ha de garantir un nivell adequat de comprovació del compliment ambiental.

3. Les administracions públiques competents han d'assegurar la dotació adequada i suficient de mitjans personals i materials per als sistemes d'inspecció ambiental, i han de vetllar per l'aptitud professional del personal que els integri i proporcionar els recursos necessaris per a la prestació del servei en condicions de seguretat i eficàcia.

Article 22. *Tasca d'inspecció ambiental.*

1. De conformitat amb l'article 29.1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, les tasques d'inspecció ambiental a les instal·lacions on es duguin a terme les activitats de l'annex 1, les han de fer inspectors ambientals.

Les entitats designades, d'acord amb l'article 29.1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, poden exercir actuacions materials d'inspecció que no estiguin reservades a funcionaris públics.

2. Els inspectors ambientals han de ser funcionaris adscrits a l'òrgan que exerceixi les competències en matèria d'inspecció ambiental, i en l'exercici de les seves funcions gaudeixen de la condició d'agents de l'autoritat.

Els inspectors poden anar acompanyats d'assessors tècnics, que exerceixen una tasca merament consultiva per raó dels seus coneixements tècnics, i en cap cas tenen la condició d'agents de l'autoritat.

Els assessors tècnics i les entitats designades han d'estar degudament identificats pels òrgans competents i, a més, han de guardar secret respecte de les dades i informacions que coneguin en l'exercici d'aquestes funcions.

3. El titular de la instal·lació que sigui objecte d'inspecció està obligat a:

a) Permetre l'accés, fins i tot sense avisar i degudament identificats, als inspectors ambientals, als assessors tècnics i a les entitats designades de l'article 29.1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, quan vagin acompanyats dels inspectors o quan el titular de la instal·lació no s'hi oposi.

b) Prestar la col·laboració necessària facilitant tota la informació i la documentació que li sigui requerida a aquest efecte.

c) Prestar assistència per a la realització de presa de mostres o la pràctica de qualsevol mitjà de prova.

En les instal·lacions de cria intensiva d'ocells de corral o de porcs de l'epígraf 9.3 de l'annex 1, la tasca inspectora s'ha de fer complint les limitacions que regula la normativa de sanitat animal, tant en l'accés a les instal·lacions com en la realització de presa de mostres o la pràctica de qualssevol mitjans de prova.

Article 23. *Planificació de la inspecció ambiental.*

1. Els òrgans competents per dur a terme les tasques d'inspecció ambiental han de garantir que totes les instal·lacions sota l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, estiguin cobertes per un pla d'inspecció ambiental que consideri la totalitat de l'àmbit territorial en què aquestes operin i ha de garantir que aquest pla és objecte de revisió periòdica i, quan escaigui, actualització.

La periodicitat de revisió i actualització l'ha d'establir cadascun dels òrgans competents.

2. El pla d'inspecció ambiental ha d'incloure el següent:

a) Una avaluació general dels problemes de medi ambient més importants.

b) La zona geogràfica coberta pel pla d'inspecció.

c) Un registre de les instal·lacions cobertes pel pla.

d) El procediment per elaborar els programes de les inspeccions ambientals que indica l'apartat 3.

- e) Els procediments de les inspeccions ambientals programades i no programades.
- f) Si s'escau, disposicions sobre la cooperació entre els diferents òrgans responsables de la inspecció i, en particular, entre els organismes de conca i els òrgans competents per dur a terme tasques d'inspecció de les comunitats autònomes.

3. Basant-se en els plans d'inspecció, els òrgans competents han d'elaborar regularment programes d'inspecció ambiental que incloguin la freqüència de les visites d'inspecció als emplaçaments per als diferents tipus d'instal·lacions, tenint en compte els paràmetres següents:

- a) D'acord amb el que estableix l'article 12.3, la visita d'inspecció a aquestes instal·lacions s'ha de fer en el termini d'un any des de l'inici de l'activitat.
- b) El període entre dues visites *in situ* s'ha de basar en una avaluació dels riscos de les instal·lacions corresponents, i no ha de superar un any en les instal·lacions que plantegin els riscos més alts i tres anys en les instal·lacions que plantegin riscos menors.
- c) Si una inspecció fa patent un incompliment greu de les condicions de l'autorització ambiental integrada, sense perjudici del règim sancionador que preveu la Llei 16/2002, d'1 de juliol, en un termini no superior a sis mesos s'ha de fer una visita addicional a la instal·lació.

Els plans i els programes s'han de posar a disposició del públic, entre d'altres per mitjans electrònics, sense més limitacions que les que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

4. L'avaluació sistemàtica dels riscos ambientals s'ha de basar, almenys, en els criteris següents:

- a) L'impacte potencial i real de les instal·lacions sobre la salut humana i el medi ambient, tenint en compte els nivells i tipus d'emissió, la sensibilitat del medi ambient local i el risc d'accident.
- b) L'historial de compliment de les condicions de l'autorització ambiental integrada.
- c) La participació del titular en el sistema de la gestió i auditoria ambientals (EMAS), de conformitat amb el Reial decret 239/2013, de 5 d'abril, pel qual s'estableixen les normes per a l'aplicació del Reglament (CE) núm. 1221/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2009, relatiu a la participació voluntària d'organitzacions en un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS), i pel qual es deroguen el Reglament (CE) núm. 761/2001 i les decisions 2001/681/CE i 2006/193/CE de la Comissió.

5. Les inspeccions ambientals no programades per investigar denúncies greus sobre aspectes ambientals, accidents greus i incidents ambientals i casos d'incompliment de les normes, s'han d'efectuar com més aviat millor i, si s'escau, abans de l'atorgament, modificació substancial o revisió d'una autorització ambiental integrada.

Article 24. *Documentació de la tasca inspectora, la seva notificació i publicitat.*

1. El resultat de la visita *in situ* s'ha de consignar en l'acta corresponent, que ha d'estendre l'inspector. Els fets constatats pels funcionaris encarregats de les tasques d'inspecció tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats.

2. Les actes d'inspecció són documents públics i han d'anar, en tot cas, signades per l'inspector.

Si en la inspecció ha estat present el titular, un representant o un empleat de l'empresa, se li ha de donar l'oportunitat de signar l'acta que en cap cas, llevat que aquell vulgui fer voluntàriament manifestació del contrari, suposa l'acceptació de cap dels fets que s'hi reflecteixen, ni de les mesures suggerides com a possible solució a un problema constatat per l'inspector; així mateix, se li ha de facilitar l'oportunitat de manifestar a l'acta

tot el que convingui al seu dret i se li ha de lliurar una còpia. A l'acta també s'ha de deixar constància de qualsevol incidència ocorreguda durant la seva signatura i lliurament.

3. Després de cada visita *in situ*, els òrgans competents han d'elaborar un informe sobre l'actuació feta en què han d'incloure les conclusions relatives al compliment de les condicions de l'autorització ambiental integrada per la instal·lació, així com respecte a qualsevol actuació ulterior necessària.

4. L'informe s'ha de notificar al titular en un termini màxim de dos mesos a partir de la data en què finalitzi la visita, perquè faci les al·legacions que consideri convenients, per un termini de 15 dies.

Aquesta notificació s'ha d'efectuar sense perjudici de la tramitació, quan escaigui, d'un procediment sancionador, el qual ha de disposar d'un acord d'inici independent.

5. Els òrgans competents han de publicar l'informe de l'actuació feta en un termini màxim de quatre mesos, sense més limitacions que les que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

6. En tot cas, les autoritats competents s'han d'assegurar que el titular de la instal·lació pren totes les mesures necessàries indicades a l'informe que regula l'apartat 3, sense perjudici del procediment sancionador que pugui ser procedent.

Article 25. *Mesures provisionals.*

1. Iniciat el procediment sancionador, l'òrgan competent per resoldre'l pot adoptar, d'ofici o a instància de part, en qualsevol moment, mitjançant acord motivat, les mesures de caràcter provisional que consideri oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure i evitar el manteniment dels riscos o danys per a la salut humana i el medi ambient i ha d'ordenar les mesures indispensables per a la seva protecció d'acord amb el que disposa l'article 34 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol.

2. Amb la mateixa finalitat, en els casos d'urgència i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar les mesures provisionals imprescindibles amb anterioritat a la iniciació del procediment sancionador, amb els límits i les condicions que estableix l'article 72.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i altra normativa aplicable, sense que en cap cas puguin sobrepassar el termini de quinze dies.

3. Les mesures provisionals s'han d'adoptar basant-se en un judici de raonabilitat i s'ha d'elegir la que menys danyi la situació jurídica del titular.

CAPÍTOL IV

Disposicions especials per a les instal·lacions d'incineració i coincineració de residus

Article 26. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest capítol s'ha d'aplicar a les instal·lacions d'incineració i coincineració de residus que incinerin o coincinerin residus sòlids o líquids, a excepció de les següents:

a) Instal·lacions en les quals només s'incinerin o coincinerin els residus següents:

1r Residus enumerats a l'article 2.2.b).

2n Residus radioactius.

3r Cadàvers sencers d'animals i parts d'aquests que, al seu torn, tinguin la consideració de subproductes animals no transformats, de conformitat amb el que estableix l'article 3.1 del Reglament (CE) núm. 1069/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2009, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals no destinats al consum humà i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1774/2002, que s'han d'incinerar o coincinerar d'acord amb el que estableixen l'esmentat Reglament europeu i la normativa que sigui aplicable.

4t Residus resultants de l'exploració i explotació de petroli i gas en plataformes marines incinerats a bord.

b) Instal·lacions experimentals utilitzades per a la recerca, el desenvolupament i la realització de proves per millorar el procés d'incineració i que incinerin o coincinerin menys de 50 tones de residus l'any.

2. Aquest capítol no s'ha d'aplicar a les instal·lacions de gasificació o piròlisi si els gasos resultants d'aquest tractament tèrmic són purificats de manera que deixin de ser residus abans de la seva incineració i que puguin causar emissions no superiors a les resultants de la crema de gas natural. A aquests efectes aquestes instal·lacions han de fer els mesuraments corresponents que ho demostrin i ho han de posar en coneixement de l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

3. Als efectes d'aquest capítol, les instal·lacions d'incineració de residus i les instal·lacions de coincineració de residus han d'incloure totes les línies d'incineració o les de coincineració i les instal·lacions de recepció, emmagatzematge i pretractament *in situ* dels residus; els sistemes d'alimentació de residus, combustible i aire; la caldera; les instal·lacions de tractament dels gasos residuals; les instal·lacions de tractament o emmagatzematge *in situ* dels residus de la incineració i de les aigües residuals, i la xemeneia; així com els dispositius i sistemes de control de les operacions d'incineració o coincineració, del registre i la monitorització de les condicions d'incineració o coincineració.

4. En cas que s'apliquin procediments diferents de l'oxidació, com la piròlisi, la gasificació i el procés de plasma, per al tractament tèrmic dels residus, la instal·lació d'incineració o de coincineració de residus ha d'incloure tant el procediment de tractament tèrmic com el d'incineració subsegüent.

Si la coincineració de residus té lloc de manera que el principal propòsit de la instal·lació no sigui la generació d'energia o la producció de productes materials sinó més aviat el tractament tèrmic de residus, la instal·lació es considera instal·lació d'incineració de residus.

Article 27. *Autorització de les instal·lacions.*

1. Les instal·lacions d'incineració i coincineració de residus estan sotmeses al següent règim d'autorització:

a) Les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, han de tenir l'autorització ambiental integrada que aquella regula.

b) La resta d'instal·lacions no incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, requereixen les autoritzacions que exigeix la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats, així com les exigides en aplicació de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, sense perjudici de la resta de llicències o autoritzacions que igualment siguin exigibles en virtut del que estableixin altres disposicions. De la mateixa manera, en aquests casos són exigibles les autoritzacions d'abocaments al medi aquàtic que estableixen el text refós de la Llei d'aigües, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.

2. Les autoritzacions que regula aquest article es poden revisar periòdicament, de conformitat amb el que estableix a aquest efecte la normativa sobre prevenció i control integrats de la contaminació o, si s'escau, la de residus, contaminació atmosfèrica, aigües i costes.

3. En el cas d'incompliment de les condicions establertes a les autoritzacions que regula aquest article, els òrgans competents han d'adoptar les mesures que siguin pertinents, mitjançant l'aplicació del règim sancionador corresponent.

Article 28. *Sol·licitud d'autorització.*

1. Totes les sol·licituds d'autorització d'instal·lacions d'incineració o coincineració de residus han d'incloure una descripció de les mesures que estiguin previstes per garantir que es compleixen els requisits següents:

a) Que la instal·lació es dissenyi, equipi, mantingui i exploti de manera que es compleixin els requisits que estableix aquest capítol, tenint en compte els tipus de residus a incinerar o coincinerar.

b) Que, en la mesura en què sigui viable, es recuperi la calor generada durant el procés d'incineració o de coincineració mitjançant la generació de calor, vapor o electricitat.

c) Que es redueixin al mínim la quantitat i la nocivitat dels residus produïts, i, quan escaigui, es reciclin.

d) Que l'eliminació dels residus de la incineració que no es puguin evitar, reduir o reciclar es porti a terme de conformitat amb el que estableixen el Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el dipòsit en abocador, i la Decisió 2003/33/CE, de 19 desembre de 2002, per la qual s'estableixen els criteris i el procediment d'admissió de residus en els abocadors, d'acord amb l'article 16 i l'annex II de la Directiva 1999/31/CEE.

e) Que s'identifiquin els residus que han de ser objecte d'incineració o coincineració en la instal·lació, d'acord amb els criteris següents:

1r En els casos d'instal·lacions en les quals es pretengui incinerar exclusivament residus de competència municipal, la identificació dels residus s'ha de fer de manera genèrica, i indicar els aspectes que puguin condicionar l'autorització.

2n En els casos d'instal·lacions en les quals es pretengui incinerar residus diferents dels anteriors, així com en les d'incineració de residus de competència municipal en les quals s'hagin d'incinerar residus d'una altra naturalesa, s'ha d'identificar el tipus i les quantitats de residus que s'hagin d'incinerar, utilitzant els codis d'identificació de la Llista europea de residus, les seves característiques, amb indicació del contingut de substàncies contaminants i la proporció de cadascun d'aquests en l'alimentació al forn.

3r En els casos d'instal·lacions de coincineració, a més dels requisits expressats en els apartats anteriors, s'ha d'indicar el poder calorífic inferior, la forma d'alimentació i el punt d'incorporació al procés dels residus. Igualment, s'ha de definir el grau d'aprofitament energètic resultant en les seves instal·lacions concretes quan es cremin els residus previstos en les proporcions sol·licitades.

4t Quan es tracti d'instal·lacions d'incineració de residus domèstics s'ha d'aportar un informe, fet per un expert extern acreditat, que indiqui el valor de l'eficiència energètica per a cada línia d'incineració, en els termes que preveu l'article 40.

2. En tot cas, només s'ha de concedir l'autorització quan a la sol·licitud s'acrediti que les tècniques de mesurament de les emissions a l'atmosfera proposades compleixen el que disposa l'annex 2, part 3, i pel que fa a l'aigua, compleixen el que disposa la part 3, apartats 1 i 2, de l'annex esmentat.

Article 29. *Contingut de les autoritzacions.*

1. Totes les autoritzacions d'instal·lacions d'incineració o coincineració han d'incloure les determinacions següents, a més d'altres que siguin exigibles:

a) Enumeració expressa dels tipus de residus que es poden tractar utilitzant els codis d'identificació de la Llista europea de residus i s'ha de determinar la quantitat dels residus que s'autoritza per incinerar o coincinerar.

b) La capacitat total d'incineració o coincineració de residus de la instal·lació, així com la capacitat de cadascuna de les línies d'incineració o coincineració de la instal·lació.

c) Els valors límit per a les emissions a l'atmosfera i les aigües, sense perjudici dels altres requisits que estableix la legislació sectorial que sigui aplicable.

d) Els requisits de pH, temperatura, i cabal dels abocaments d'aigües residuals.

e) Els procediments de mostreig i mesurament i les freqüències que s'han d'utilitzar per complir les obligacions que s'estableixen sobre mesuraments periòdics de cada contaminant de l'atmosfera i les aigües, esmentant, si n'hi ha, les normes o els mètodes específics aplicables a aquest efecte.

f) El període màxim permès de les interrupcions, desajustos o fallades tècnicament inevitables dels dispositius de depuració o de mesurament, durant els quals les emissions a l'atmosfera i els abocaments d'aigües residuals puguin superar els valors límit d'emissió previstos.

2. Quan l'autorització estigui referida a una instal·lació d'incineració o coincineració que utilitzi residus perillosos, ha d'incloure, a més, les determinacions següents:

a) Una llista de les quantitats dels diferents tipus de residus perillosos que es poden tractar.

b) Els fluxos mínims i màxims de massa d'aquests residus perillosos, els seus valors calorífics mínims i màxims i el seu contingut màxim de policlorobifenils, pentaclorofenol, clor, fluor, sofre, metalls pesants i altres substàncies contaminants.

Article 30. *Lliurament i recepció dels residus.*

1. El gestor de la instal·lació d'incineració o coincineració ha de prendre totes les precaucions necessàries en relació amb el lliurament i la recepció de residus per impedir, o, quan això no sigui viable, limitar en la mesura que pugui, la contaminació de l'atmosfera, el sòl i les aigües superficials i subterrànies, així com altres efectes negatius en el medi ambient, les olors i els sorolls, i els riscos directes per a la salut humana.

2. Abans d'acceptar els residus en la instal·lació d'incineració o coincineració de residus, el gestor ha de determinar la massa de cada tipus de residus, si és possible mitjançant la utilització dels codis d'identificació de la Llista europea de residus.

3. A més, quan es tracti de residus perillosos, abans d'acceptar-los en la instal·lació d'incineració o coincineració de residus, el gestor ha de disposar d'una informació sobre aquests per comprovar, entre altres aspectes, que es compleixen els requisits de l'autorització que assenyala l'article 29.2.

En la informació anterior hi ha de constar:

a) Tota la informació administrativa sobre el procés generador del residu continguda en els documents que esmenta l'apartat 4.a).

b) La composició física i, en la mesura en què sigui factible, química dels residus, així com qualsevol altra informació necessària per avaluar la seva adequació al procés d'incineració o coincineració previst.

c) Els riscos inherents als residus, les substàncies amb les quals no es puguin mesclar i les precaucions que cal prendre a l'hora de manipular-los.

4. Igualment, abans d'acceptar residus perillosos a la instal·lació d'incineració o coincineració de residus, el gestor ha d'observar almenys els següents procediments de recepció:

a) Comprovació dels documents que estipula la Llei 22/2011, de 28 de juliol i, si escau, dels que estableixen el Reglament (CEE) núm. 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus, així com la normativa sobre transport de mercaderies perilloses.

b) Mostreig representatiu per comprovar la seva conformitat amb la informació de l'apartat 3, llevat que això sigui inadequat en virtut de la mateixa naturalesa dels residus, com en el cas de residus clínics infecciosos.

Aquestes operacions de mostreig s'han de portar a terme mitjançant controls fets, si és possible, abans de descarregar els residus i han de servir perquè l'òrgan competent pugui determinar la naturalesa dels residus tractats. Les mostres s'han de conservar, almenys, durant un mes després de la incineració o coincineració del residu corresponent.

5. L'òrgan competent pot eximir del compliment del que disposen els apartats 2, 3 i 4 les instal·lacions d'incineració de residus o les instal·lacions de coincineració de residus que formin part d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i només incinerin o coincinerin els residus generats dins d'aquesta.

Article 31. *Condicions de disseny, equipament, construcció i explotació.*

1. El disseny, l'equipament, la construcció i l'explotació de les instal·lacions d'incineració de residus s'ha d'efectuar d'acord amb els requisits següents:

a) Les instal·lacions s'han d'explotar de manera que s'obtingui un grau d'incineració tal que el contingut de carboni orgànic total (COT) de les escòries i les cendres de fogar sigui inferior al 3% o, alternativament, la seva pèrdua per combustió sigui inferior al 5% del pes sec de la matèria. Si és necessari, s'han d'utilitzar tècniques de tractament previ de residus.

b) Després de l'última injecció d'aire de combustió, fins i tot en les condicions més desfavorables, almenys durant dos segons la temperatura dels gasos derivats de la incineració de residus s'elevi de manera controlada i homogènia fins a 850°C, mesurats a prop de la paret interna de la cambra de combustió o en un altre punt representatiu d'aquesta prèvia autorització de l'òrgan competent. Si s'incineren residus perillosos que continguin més de l'1% de substàncies organohalogenades, expressades en clor, la temperatura s'ha d'eleva fins a 1.100°C, almenys durant dos segons.

c) Totes les cambres de combustió de la instal·lació d'incineració han d'estar equipades almenys amb un cremador auxiliar que es posi en marxa automàticament quan la temperatura dels gasos de combustió, després de l'última injecció d'aire de combustió, descendeixi per sota de 850°C o 1.100°C, segons els casos que preveu l'apartat b) anterior. Així mateix, s'ha d'utilitzar el cremador esmentat durant les operacions d'arrencada i parada de la instal·lació a fi que la temperatura de 850°C o 1.100°C, segons els casos que preveu l'apartat b) anterior, es mantingui en tot moment durant aquestes operacions mentre hi hagi residus no incinerats a la cambra de combustió.

d) Durant l'arrencada i la parada, o quan la temperatura dels gasos de combustió descendeixi per sota de 850°C o 1.100°C, segons els casos que preveu l'apartat b), el cremador auxiliar no es pot alimentar amb combustibles que puguin causar emissions més grans que les produïdes per la crema de gasoil, segons les definicions del Decret 2204/1975, de 23 d'agost, pel qual es tipifiquen les característiques, les qualitats i les condicions d'ús dels combustibles i carburants, o per la de gas líquid o gas natural.

2. Les instal·lacions de coincineració de residus s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera que la temperatura dels gasos resultants de la coincineració de residus s'elevi de manera controlada i homogènia, fins i tot en les condicions més desfavorables, fins a, com a mínim, 850°C, durant almenys dos segons. Si es coincineren residus perillosos que continguin més d'un 1% de substàncies organohalogenades, expressades en clor, la temperatura s'ha d'eleva, com a mínim, fins a 1.100°C, durant almenys dos segons.

3. Les instal·lacions d'incineració de residus i coincineració de residus han de tenir i utilitzar un sistema automàtic que impedeixi l'alimentació de residus en els casos següents:

a) En la posada en marxa, fins que s'hagi assolit la temperatura de 850°C o 1.100°C, segons els casos que preveuen els apartats 1.b) i 2, o la temperatura que sigui exigible d'acord amb el que estableix l'article 32.

b) Quan no es mantingui la temperatura de 850°C o 1.100°C, segons els casos que preveuen els apartats 1.b) i 2, o la temperatura que sigui exigible d'acord amb el que estableix l'article 32.

c) Quan els mesuraments en continu mostrin que s'està superant algun valor límit d'emissió de l'article 39.3 a causa de perturbacions o fallades en els dispositius de neteja dels gasos residuals.

4. Les instal·lacions d'incineració i coincineració de residus s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera que els gasos residuals produïts siguin alliberats de manera controlada, per mitjà d'una xemeneia, l'altura de la qual s'ha de calcular de manera que la salut humana i el medi ambient quedin protegits.

5. La calor generada per les instal·lacions d'incineració de residus o les instal·lacions de coincineració de residus s'ha de recuperar en la mesura en què sigui viable.

6. Els residus clínics infecciosos s'han d'introduir directament en el forn, sense mesclar-los abans amb altres tipus de residus i sense manipular-los directament.

7. Independentment de les possibles responsabilitats civils o penals que es puguin derivar com a conseqüència del funcionament de les instal·lacions, de la gestió de la instal·lació d'incineració o coincineració de residus, n'ha de ser responsable una persona física amb aptitud tècnica per gestionar la instal·lació.

Article 32. *Autorització per canviar les condicions d'explotació.*

1. Per a alguns tipus de residus o per a alguns processos tèrmics, l'òrgan competent pot permetre condicions diferents de les que estableix l'article 31.1.a), en relació amb el contingut de COT, així com de les que estableixen l'article 31.1.b), c) i d) i l'article 31.2 i 3, en relació amb les temperatures mínimes d'operació, i les ha d'especificar en l'autorització, sempre que es compleixin la resta d'exigències que estableix aquest capítol.

2. Pel que fa a les instal·lacions d'incineració, el canvi en les condicions d'explotació no pot generar una quantitat més gran de residus o residus amb un contingut més gran de contaminants orgànics que els previsibles si es mantinguessin les condicions que estableix l'article 31.1.

3. Quant a les instal·lacions de coincineració, i pel que fa al contingut de COT i CO, l'autorització de condicions diferents se supedita al fet que es compleixin, almenys, els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 5 per al carboni orgànic total i per al CO. No obstant això, pel que fa a la indústria del paper i la pasta de paper, si les instal·lacions coincineren els seus propis residus al lloc en què aquests es produeixen, en calderes d'estella existents, l'autorització de condicions diferents se supedita al fet que es compleixin, almenys, els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 5 per al carboni orgànic total.

4. Amb referència a la temperatura d'operació, l'autorització de condicions diferents se supedita al compliment dels requisits següents, el compliment dels quals s'ha de comprovar mitjançant una prova de funcionament real, amb una durada fixada per l'òrgan competent i que sigui suficient per poder obtenir mostres representatives:

a) Que el contingut de clor orgànic en els residus sigui inferior al 0,1% en pes, tant per a plantes d'incineració com de coincineració.

b) Que les emissions de CO i COT siguin inferiors als límits que estableix l'annex 2 part 5, tant per a instal·lacions d'incineració com de coincineració.

c) Que, en el cas d'instal·lacions de coincineració, la temperatura de funcionament sol·licitada no sigui inferior a la que es registraria en el procés principal si no s'alimentessin residus.

5. Les comunitats autònomes han d'informar el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient sobre les decisions que hagin adoptat en virtut del que estableix aquest article, amb indicació expressa de les condicions diferents d'explotació autoritzades i els resultats de les verificacions que, si s'escau, s'hagin dut a terme, als efectes de la seva comunicació a la Comissió Europea, a través del curs corresponent.

Article 33. *Valors límit d'emissió a l'atmosfera.*

1. Les instal·lacions d'incineració de residus s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera que, en els gasos d'escapament, no se superin els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 5.

2. Les instal·lacions de coincineració s'han de dissenyar, equipar, construir i explotar de manera que, en els gasos d'escapament, no se superin els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 2 o que es determinin d'acord amb la part esmentada.

Si en una instal·lació de coincineració de residus més del 40% de la calor generada procedeix de la combustió de residus perillosos, s'han d'aplicar els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 5.

Quan es coincinerin residus domèstics mesclats no tractats, els valors límit d'emissió a l'atmosfera s'han de determinar d'acord amb l'annex 2 part 5 i no s'ha d'aplicar la part 2 del mateix annex.

3. Els resultats dels mesuraments fets per verificar el compliment dels valors límit d'emissió han d'estar referits a les condicions que estableix l'article 37.

Article 34. *Valors límit d'emissió a les aigües.*

1. En les autoritzacions que siguin exigibles, d'acord amb el que estableix l'article 28, s'ha de limitar en la mesura en què sigui viable l'abocament al medi aquàtic de les aigües residuals procedents de la depuració dels gasos residuals. En tot cas, aquestes aigües residuals només es poden abocar al medi aquàtic després de ser tractades per separat, amb la condició que:

a) Es compleixin els requisits que estableixen les disposicions sectorials aplicables en matèria de valors límit d'emissió, i

b) les concentracions en massa de les substàncies contaminants que esmenta l'annex 2 part 4, o qualsevol altre paràmetre que l'òrgan competent consideri característic de l'abocament, siguin inferiors als valors límit d'emissió que s'hi estableixen, de conformitat amb el que disposa l'article 38.3, sense perjudici que en l'autorització corresponent s'estableixin valors límit d'emissió més restrictius o que es limiti qualsevol altre paràmetre que l'òrgan competent consideri característic de l'abocament.

2. Als efectes del que estableix aquest article, en cap cas s'ha de tenir en compte la dilució de les aigües residuals per al compliment dels valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 4.

3. Els valors límit d'emissió han de ser aplicables en el punt de control situat immediatament després de les instal·lacions de depuració de les aigües residuals, dotat d'una arqueta o sistema similar que permeti la inspecció i presa de mostres. Així mateix, el sistema d'evacuació de les aigües residuals al medi receptor no ha de permetre que la concentració de les substàncies contaminants de l'abocament en el punt on s'aboquen les aigües residuals sigui superior a la concentració de les substàncies contaminants de l'abocament en el punt de control.

4. Quan les aigües residuals procedents de la depuració dels gasos residuals que continguin les substàncies contaminants a què es refereix l'annex 2 part 4 siguin tractades fora de la instal·lació d'incineració o coincineració de residus, en una instal·lació de tractament destinada només al tractament d'aquest tipus d'aigües residuals, els valors límit d'emissió de l'annex 2 part 4 s'han d'aplicar en el punt en què les aigües residuals surtin de la instal·lació de tractament.

Quan les aigües residuals procedents de la depuració dels gasos residuals es tractin conjuntament amb altres tipus d'aigües residuals, tant fora com dins de l'emplaçament, el gestor ha d'efectuar els càlculs de distribució de masses adequats, i utilitzar els resultats dels mesuraments que indica l'article 38.2 per determinar els nivells d'emissió en l'abocament final d'aigües residuals que es poden atribuir a les aigües residuals procedents de la depuració de gasos residuals, amb la finalitat de comprovar que es compleixen els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 4.

5. Els emplaçaments de les instal·lacions d'incineració i coincineració de residus, incloses les zones d'emmagatzematge de residus annexes, s'han de dissenyar i explotar de manera que s'impedeixi l'abocament no autoritzat i accidental de substàncies contaminants al sòl i a les aigües superficials i subterrànies.

A més, s'ha de disposar de capacitat d'emmagatzematge per a l'escorrentia de precipitacions contaminades procedent de l'emplaçament de la instal·lació d'incineració o de coincineració de residus o per a les aigües contaminades que provenguin de vessaments o d'operacions de lluita contra incendis. A aquests efectes, la capacitat d'emmagatzematge ha de ser l'adequada perquè les aigües esmentades es puguin sotmetre a proves i tractar abans del seu abocament, quan sigui necessari.

Article 35. *Residus de la incineració.*

1. S'ha de reduir al mínim la quantitat i la nocivitat dels residus procedents de l'explotació de la instal·lació d'incineració o coincineració de residus. Els residus s'han de reciclar, si escau, directament a la instal·lació o fora d'aquesta, o s'han de valoritzar o eliminar fora d'aquesta, de conformitat amb el que estableix la legislació sobre residus.

2. El transport i l'emmagatzematge temporal dels residus secs en forma de pols s'han de dur a terme de manera que se n'eviti la dispersió en el medi ambient.

3. Abans de determinar les vies d'eliminació, reciclatge o altres formes de valoració dels residus de les instal·lacions d'incineració i coincineració s'han d'efectuar proves adequades per establir les característiques físiques i químiques i el potencial contaminant dels diferents residus d'incineració. Les anàlisis que es facin amb motiu d'aquestes proves s'han de referir, entre altres aspectes, a la composició, a la fracció soluble total i a la fracció soluble dels metalls pesants d'aquests residus.

Article 36. *Mesuraments.*

1. Els òrgans competents han d'adoptar les mesures necessàries per comprovar que els gestors de les instal·lacions fan els mesuraments que regulen aquest article i els articles 37 i 38, mitjançant el compliment de les obligacions establertes a aquest efecte en l'autorització corresponent.

2. En les instal·lacions d'incineració de residus i coincineració de residus s'ha de disposar d'equips de mesura i s'han d'utilitzar tècniques adequades per al seguiment dels paràmetres, les condicions i les concentracions en massa relacionats amb el procés d'incineració o coincineració de residus.

3. La instal·lació i el funcionament adequat dels equips de seguiment automatitzat de les emissions a l'atmosfera i a les aigües han d'estar subjectes a control i a proves anuals de comprovació, segons el que estableix l'annex 2 part 3.

4. L'òrgan competent ha de fixar la localització dels punts de mesurament i mostreig, que han de ser accessibles per a la obtenció de les mesures necessàries.

5. S'han de portar a terme mesuraments periòdics de les emissions a l'atmosfera i a les aigües d'acord amb l'annex 2, part 3, apartats 1 i 2, sense perjudici del que estableix l'organisme de conca en el cas d'abocaments al domini públic hidràulic en conques gestionades per l'Administració General de l'Estat.

6. Els resultats dels mesuraments s'han de registrar, tractar i presentar d'acord amb els procediments que estableixin a aquest efecte els òrgans competents, per tal que aquestes puguin comprovar el compliment de les condicions d'explotació autoritzades i dels valors límit d'emissió que estableix l'autorització esmentada.

Article 37. *Periodicitat dels mesuraments a l'atmosfera i compliment dels valors límit d'emissió.*

1. En les instal·lacions d'incineració i coincineració de residus s'han de fer els mesuraments següents:

a) Mesuraments en continu de les substàncies següents: NO_x , sempre que s'estableixin valors límit d'emissió, CO, partícules totals, COT, HCl, HF i SO_2 .

b) Mesuraments en continu dels següents paràmetres del procés: temperatura a prop de la paret interna de la cambra de combustió o en un altre punt representatiu d'aquesta autoritzat per l'òrgan competent; concentració d'oxigen, pressió, temperatura i contingut de vapor d'aigua dels gasos residuals.

c) Almenys un mesurament trimestral de metalls pesants i dioxines i furans; si bé, durant els 12 primers mesos de funcionament, s'ha de fer un mesurament almenys cada dos mesos, sense perjudici del que estableix l'apartat 7 d'aquest article.

2. Almenys una vegada s'han de verificar adequadament el temps de permanència, la temperatura mínima i el contingut d'oxigen dels gasos residuals quan es posi en funcionament la instal·lació d'incineració o coincineració i en les condicions més desfavorables de funcionament que es puguin preveure.

3. Es pot ometre el mesurament continu de HF si s'utilitzen processos de tractament de l'HCl que permetin garantir que no se superen els valors límit d'emissió de HCl. En aquest cas, les emissions de HF s'han de sotmetre a mesuraments periòdics d'acord amb el que estableix l'apartat 1.c).

4. No és necessari el mesurament continu del contingut de vapor d'aigua quan els gasos residuals del mostreig s'assequin abans que s'analitzin les emissions.

5. L'òrgan competent pot permetre en l'autorització la realització de mesuraments periòdics, en comptes de mesuraments continus, de HCl, HF i SO_2 , d'acord amb el que estableix l'apartat 1.c), en instal·lacions d'incineració i coincineració de residus, o no exigir cap mesurament, sempre que el gestor pugui provar que les emissions d'aquests contaminants en cap cas poden superar els valors límit d'emissió fixats.

L'òrgan competent pot decidir no exigir la realització de mesuraments en continu dels NO_x i exigir mesuraments periòdics segons l'apartat 1.c), en les actuals instal·lacions d'incineració de residus amb una capacitat nominal de menys de 6 tones per hora o en les actuals instal·lacions de coincineració de residus amb una capacitat nominal de menys de 6 tones per hora si el gestor pot provar, basant-se en informació respecte a la qualitat dels residus, les tecnologies utilitzades i els resultats del mesurament de les emissions, que les emissions de NO_x no poden ser en cap cas superiors als valors límit d'emissió prescrits.

6. Com a excepció del que estableix l'apartat 1.c), l'òrgan competent pot permetre que la freqüència dels mesuraments periòdics es redueixi de mesuraments trimestrals a un cop l'any en el cas dels metalls pesants, i de mesuraments trimestrals a mesuraments semestrals en el cas de les dioxines i furans, sempre que:

a) Les emissions derivades de la coincineració o la incineració de residus siguin en qualsevol circumstància inferiors al 50% dels valors límits d'emissió.

b) Els residus que hagin de ser coincinerats o incinerats consisteixin únicament en determinades fraccions combustibles classificades com a residus no perillosos que no siguin apropiats per al reciclatge i que presentin determinades característiques, que s'han d'indicar segons l'avaluació a què es refereix l'apartat c) d'aquest punt.

c) El gestor pugui demostrar sobre la base de la informació quant a la qualitat dels residus de què es tracti i el mesurament de les emissions que estan en qualsevol circumstància significativament per sota dels valors límit d'emissió de metalls pesants i dioxines i furans.

7. A partir de la data en què s'estableixin en la normativa comunitària tècniques de mesurament adequades, s'han d'efectuar mesuraments en continu de les emissions a l'atmosfera de metalls pesants i dioxines i furans, de conformitat amb el que disposa l'annex 2 part 3.

8. Els resultats dels mesuraments efectuats per verificar que es compleixen els valors límit d'emissió s'han de normalitzar utilitzant les concentracions normals d'oxigen

que esmenta l'annex 2 part 5, o calculades d'acord amb l'annex 2 part 2 aplicant la fórmula indicada a la part 6 de l'annex esmentat.

Quan el residu s'incineri o coincineri en una atmosfera enriquida d'oxigen, els resultats dels mesuraments es poden normalitzar amb referència a un contingut d'oxigen, establert per l'òrgan competent, que obeeixi a les circumstàncies especials del cas particular.

Quan es redueixin les emissions de substàncies contaminants mitjançant tractament dels gasos residuals en una instal·lació en què es tractin residus perillosos per incineració o coincineració, la normalització respecte als continguts d'oxigen que preveu l'apartat 1 s'ha de portar a terme només quan el contingut d'oxigen mesurat en el mateix període de temps per a la substància contaminant de què es tracti superi el contingut normalitzat d'oxigen corresponent.

9. Es considera que es compleixen els valors límit d'emissió a l'atmosfera si es respecten totes i cadascuna de les condicions següents:

a) Si cap dels valors mitjans diaris supera els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2, part 2 o part 5 apartat b), o calculats de conformitat amb la part 2 de l'annex esmentat.

b) Quan cap dels valors mitjans semihoraris supera els valors límit d'emissió de l'annex 2, part 5, apartat c), columna A, o bé, quan escaigui, si el 97% dels valors mitjans semihoraris, al llarg de l'any, no superen els valors límit d'emissió de la de l'annex 2, part 5, apartat c), columna B.

c) Si cap dels valors mitjans al llarg del període de mostreig establert per als metalls pesants i les dioxines i furans supera els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2, part 5, apartats d) i e), o de l'annex 2 part 2, o calculats de conformitat amb aquest annex.

d) Per al monòxid de carboni (CO): en el cas de les instal·lacions d'incineració de residus:

1r Almenys el 97% dels valors mitjans diaris al llarg de l'any no excedeixen el valor límit d'emissió per al valor mitjà diari que fixa l'annex 2, part 5, lletra f), i

2n almenys el 95% de tots els valors mitjans cada deu minuts presos en un període de 24 hores, corresponent a un dia natural, o tots els valors mitjans semihoraris presos en el mateix període no excedeixen els valors límit d'emissió per al valor mitjà semihorari i valor mitjà cada deu minuts que fixa l'annex 2, part 5, lletra f); per al monòxid de carboni (CO): en el cas de les instal·lacions d'incineració en què el gas derivat del procés d'incineració s'elevi a una temperatura de 1.100°C com a mínim durant almenys dos segons, els òrgans competents poden aplicar un període d'avaluació de set dies per als valors mitjans de deu minuts.

Per al monòxid de carboni (CO): en el cas de les instal·lacions de coincineració de residus s'ha de complir la de l'annex 2, part 2.

10. Els valors mitjans semihoraris i els valors mitjans de deu minuts s'han de determinar dins del temps de funcionament real, exclosos els períodes d'arrencada i parada si no s'estan incinerant residus, a partir dels valors mesurats, després de restar el valor de l'interval de confiança que figura a l'annex 2, part 3, apartat 3. Els valors mitjans diaris s'han de determinar a partir d'aquests valors mitjans validats.

Per obtenir un valor mitjà diari vàlid no es poden descartar per fallades de funcionament o per manteniment del sistema de mesurament continu més de cinc valors mitjans semihoraris en un dia. Tampoc no es poden descartar per fallades de funcionament o per manteniment del sistema de mesurament continu més de deu valors mitjans diaris l'any.

11. Els valors mitjans obtinguts al llarg del període de mostreig i els valors mitjans en el cas dels mesuraments periòdics de HF, HCl i SO₂ s'han de determinar d'acord amb els requisits que estableixen l'article 29.1.e), 36.4 i l'annex 2 part 3.

Article 38. *Periodicitat dels mesuraments de les emissions a l'aigua i compliment dels valors límit d'emissió.*

1. En el punt de control d'aigües residuals s'han d'efectuar almenys els mesuraments següents:

- a) Mesuraments en continu del pH, la temperatura i el cabal.
- b) Mesuraments diaris, mitjançant mostres puntuals, de sòlids en suspensió o mesuraments d'una mostra representativa i proporcional al cabal abocat al llarg d'un període de 24 hores.
- c) Mesuraments, amb la periodicitat que determinin els òrgans competents en matèria de control d'abocaments al medi aquàtic i almenys una vegada al mes, d'una mostra representativa i proporcional al cabal abocat durant 24 hores de Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni i Zn. Així mateix, i quan figuren en l'autorització, també s'han de prendre mostres puntuals d'aquests paràmetres.
- d) Mesuraments, com a mínim una vegada cada tres mesos, de dioxines i furans, si bé durant els primers dotze mesos de funcionament s'ha d'efectuar un mesurament com a mínim cada dos mesos.

2. Quan les aigües residuals procedents de la depuració de gasos residuals es tractin en la instal·lació conjuntament amb altres aigües residuals originades en aquella, el gestor ha de prendre mesuraments:

- a) En el flux d'aigües residuals procedents de la depuració de gasos residuals abans de la seva entrada en la instal·lació de tractament conjunt d'aigües residuals.
- b) En l'altre flux o els altres fluxos d'aigües residuals abans de la seva entrada en la instal·lació de tractament conjunt d'aigües residuals.
- c) En el punt d'abocament final de les aigües residuals procedents de la instal·lació d'incineració o de coincineració de residus, després del tractament.

3. El seguiment de la massa de contaminants en les aigües residuals tractades, inclosa la freqüència en els mesuraments, s'ha de portar a terme de conformitat amb la normativa sectorial aplicable i segons el que estableix l'autorització corresponent.

4. Es considera que es compleixen els valors límit d'emissió a l'aigua, d'acord amb el que estableix l'annex 2 part 4, i sense perjudici que en la corresponent autorització s'estableixin criteris més restrictius:

- a) Respecte al total de sòlids en suspensió, substància contaminant número 1, quan el 95% i el 100% dels valors mesurats no superin els respectius valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 4.
- b) Respecte als metalls pesants, substàncies contaminants números 2 a 10, quan no més d'un mesurament l'any superi els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 4, o bé si s'ha establert com a obligatòria la presa de més de vint mostres l'any, de conformitat amb el que estableix l'apartat 1.c) d'aquest article, quan no més del 5% d'aquestes mostres superi els valors límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 4.
- c) Respecte a les dioxines i els furans, substància contaminant número 11, quan els mesuraments efectuats quatre vegades l'any no superin el valor límit d'emissió que estableix l'annex 2 part 4.

5. Quan els mesuraments fets mostrin que s'han superat els valors límit d'emissió al medi aquàtic que estableix aquest capítol, s'ha d'informar immediatament l'òrgan competent.

Article 39. *Condicions anormals de funcionament.*

1. En cas d'avaría, el gestor de la instal·lació ha de reduir o aturar el funcionament de la instal·lació com més aviat millor fins que aquest es pugui reprendre normalment.

2. Sense perjudici del que disposa l'article 31.3.c), la instal·lació d'incineració o coincineració de residus o els forns que formin part d'una instal·lació d'incineració o coincineració de residus en cap cas no pot seguir incinerant residus durant un període superior a quatre hores ininterrompudes si se superen els valors límit d'emissió. A més, la durada acumulada del funcionament en les circumstàncies esmentades durant un any natural ha de ser de menys de 60 hores, tenint en compte que aquesta durada s'aplica als forns connectats a un únic dispositiu de depuració dels gasos residuals.

3. En les condicions que descriuen els apartats 1 i 2, el contingut total en partícules de les emissions d'una instal·lació d'incineració a l'atmosfera no ha de superar en cap cas 150 mg/m³, expressats com a valor mitjà semihorari. D'altra banda, no es poden superar els valors límit d'emissió a l'atmosfera per al CO i la COT que fixa l'annex 2 part 5.

Article 40. Verificació del valor d'eficiència energètica de les instal·lacions d'incineració de residus domèstics.

1. Als efectes de la classificació de les instal·lacions d'incineració de residus domèstics com a operacions de valoració o d'eliminació de conformitat amb el que estableix la Llei 22/2011, de 28 de juliol, els gestors d'aquestes instal·lacions han de remetre un informe, acreditat externament, en què s'indiqui el valor de l'eficiència energètica per a cada línia d'incineració així com el càlcul fet i la informació addicional necessària per a la seva verificació. Per efectuar aquest càlcul s'han de seguir les indicacions que estableix la guia publicada per la Comissió Europea.

En el cas de les instal·lacions en funcionament, s'han de prendre com a referència per calcular aquest valor els resultats obtinguts al llarg d'un any natural. En el cas d'instal·lacions noves, aquest càlcul s'ha de fer a partir de les especificacions tècniques de la instal·lació i els contractes que aquesta tingui establerts.

2. L'òrgan competent ha de verificar el càlcul esmentat i, si ho considera necessari, pot sol·licitar informació addicional o portar a terme els controls que consideri pertinents per a la seva comprovació. En el termini de tres mesos des de la recepció de la informació l'òrgan competent ha de notificar a la instal·lació el valor d'eficiència energètica i la seva classificació com a operació R1 o D10, d'acord amb els annexos I i II de la Llei 22/2011, de 28 de juliol. Aquesta classificació té validesa durant els cinc anys següents mentre no es produeixin canvis que puguin afectar l'eficiència energètica, com per exemple modificacions tècniques, canvis dels clients de calor, electricitat, etc.

Passats aquests cinc anys, o durant aquest període si s'ha produït un canvi que pugui afectar l'eficiència energètica, s'ha de procedir a recalculer el valor d'eficiència energètica de la instal·lació i revisar aquesta classificació, seguint el procediment descrit anteriorment.

3. El gestor de la instal·lació d'incineració de residus domèstics, en la memòria que anualment remeti a l'òrgan competent de conformitat amb l'article 41 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, ha d'incloure la informació necessària perquè l'òrgan competent pugui comprovar que se segueix mantenint el valor d'eficiència energètica establert per a aquesta instal·lació i per tant la seva classificació com a operació de valoració o eliminació.

En cas que una instal·lació d'incineració de residus classificada com a R1, d'acord amb l'annex II de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, no superi el llindar establert legalment, el gestor ha de justificar adequadament a l'òrgan competent les causes que han impedit assolir aquest llindar i les previsions per tornar a assolir-lo. Sobre la base d'això l'òrgan competent ha de mantenir, o no, la classificació de la instal·lació esmentada.

Article 41. Presentació d'informes i informació al públic sobre instal·lacions d'incineració i coincineració de residus.

1. Sense perjudici del que disposen la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i la Llei 27/2006, de 18 de juliol, les sol·licituds de noves autoritzacions per a instal·lacions d'incineració de residus i instal·lacions de coincineració de residus han d'estar a disposició del públic en un o diversos llocs durant un termini de trenta dies, perquè presentin les observacions

que considerin oportunes, abans que l'òrgan competent es pronunciï sobre l'atorgament de l'autorització.

Igualment, s'ha de posar a disposició del públic una còpia de l'autorització i de les seves renovacions o modificacions posteriors.

2. Amb l'objectiu d'elaborar la informació per remetre-la a la Comissió, pel que fa a les instal·lacions d'incineració o coïncineració de residus de capacitat nominal igual o superior a dues tones per hora, el gestor ha d'elaborar i remetre a l'òrgan competent un informe anual sobre el funcionament i el control de la instal·lació, en el qual s'ha de retre compte, almenys, de la marxa del procés d'incineració o coïncineració i de les emissions a l'atmosfera o a les aigües, comparades amb els nivells d'emissió que regula aquest capítol. Aquesta informació s'ha de facilitar al públic quan ho sol·liciti.

3. Les comunitats autònomes han d'elaborar una llista de les instal·lacions d'incineració o coïncineració de capacitat nominal inferior a dues tones per hora ubicades en el seu territori, que s'ha de posar a disposició del públic, juntament amb els informes de funcionament i seguiment que assenyalen l'apartat anterior.

4. Als efectes de la seva remissió a la Comissió Europea, les comunitats autònomes han de subministrar a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental i Medi Natural del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, la informació relativa a l'aplicació d'aquest capítol en els seus àmbits territorials respectius, de conformitat amb el que estableixi sobre això la normativa comunitària.

CAPÍTOL V

Disposicions especials per a grans instal·lacions de combustió

Article 42. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest capítol s'ha d'aplicar a les instal·lacions de combustió la potència tèrmica nominal total de les quals sigui igual o superior a 50 MW, sigui quin sigui el tipus de combustible que utilitzin.

2. Aquest capítol no s'ha d'aplicar a les següents instal·lacions de combustió:

- a) Les instal·lacions en les quals s'utilitzin els productes de combustió per a l'escalfament directe, l'assecament o qualsevol altre tractament d'objectes o materials.
- b) Les instal·lacions de postcombustió destinades a depurar els gasos residuals per combustió que no s'explotin com a instal·lacions de combustió autònomes.
- c) Els dispositius de regeneració dels catalitzadors de craqueig catalític.
- d) Els dispositius de conversió del sulfur d'hidrogen en sofre.
- e) Els reactors utilitzats en la indústria química.
- f) Els forns amb bateries de coc.
- g) Els recuperadors de forns alts (*cowpers*).
- h) Qualsevol dispositiu tècnic utilitzat en la propulsió d'un vehicle, vaixell o aeronau.
- i) Les turbines de gas i els motors de gas utilitzats en plataformes marines.
- j) Les instal·lacions que utilitzin com a combustible qualsevol residu sòlid o líquid diferent dels residus que esmenta l'article 2.2 b).

Article 43. Normes d'addició.

1. Quan els gasos residuals de dues o més instal·lacions de combustió separades s'expulsin per una xemeneia comuna, la combinació d'aquestes instal·lacions es considera una única instal·lació de combustió i les seves capacitats s'han de sumar als efectes de calcular la potència tèrmica nominal total.

2. Quan dues o més instal·lacions de combustió independents l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit l'1 de juliol de 1987 o en una data posterior, o els seus titulars hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització en la data esmentada o en una de posterior, estiguin

instal·lades de manera que els seus gasos residuals, segons el parer de l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental, tenint en compte factors tècnics i econòmics, puguin ser expulsats per una mateixa xemeneia, la combinació resultant d'aquestes instal·lacions es considera una única instal·lació de combustió i les seves capacitats s'han de sumar als efectes de calcular la potència nominal tèrmica total.

3. Als efectes de calcular la potència nominal tèrmica total d'una combinació d'instal·lacions de combustió a què es refereixen els apartats 1 i 2, no s'han d'incloure en el càlcul les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal inferior a 15 MW.

Article 44. *Valors límit d'emissió.*

1. L'expulsió de gasos residuals de les instal·lacions de combustió s'ha de fer de manera controlada per mitjà d'una xemeneia que contingui un conducte o més, l'altura de la qual s'ha de calcular de manera que se salvaguardi la salut humana i el medi ambient.

2. En totes les autoritzacions ambientals integrades d'activitats que incloguin instal·lacions de combustió l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 7 de gener de 2013, o per a les quals els seus titulars hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, amb la condició que aquestes instal·lacions hagin entrat en funcionament com a molt tard el 7 de gener de 2014, l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha d'incloure condicions que assegurin que les emissions a l'atmosfera d'aquestes instal·lacions no superen els valors límit d'emissió que estableix l'annex 3, part 1.

En totes les autoritzacions ambientals integrades d'instal·lacions que incloguin instal·lacions de combustió a les quals s'hagi concedit una excepció d'acord amb l'article 5.4 del Reial decret 430/2004, de 12 de març, pel qual s'estableixen noves normes sobre limitació d'emissió a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, i es fixen determinades condicions per al control de les emissions a l'atmosfera de les refineries de petroli, i que estiguin en funcionament després de l'1 de gener de 2016, han d'incloure les condicions que assegurin que les emissions a l'aire procedents d'aquestes instal·lacions de combustió no superen els valors límit d'emissió que estableix l'annex 3, part 2.

3. Totes les autoritzacions ambientals integrades d'instal·lacions que incloguin instal·lacions de combustió no cobertes per l'apartat 2 han d'especificar unes condicions tals que les emissions a l'atmosfera d'aquestes instal·lacions no superin els valors límit d'emissió que fixa l'annex 3, part 2.

4. Els valors límit d'emissió que esmenta l'annex 3, parts 1 i 2, així com els índexs mínims de dessulfuració que estableix la part 5 de l'annex esmentat s'han d'aplicar a les emissions de tota xemeneia comuna, en funció de la potència tèrmica nominal total del conjunt de la instal·lació de combustió. Quan l'annex 3 disposi que els valors límit d'emissió es podrien aplicar a una part de la instal·lació de combustió amb un nombre limitat d'hores de funcionament, aquests valors límit s'aplicarien a les emissions de l'esmentada part de la instal·lació, però en funció de la potència tèrmica nominal total del conjunt de la instal·lació de combustió.

5. Les comunitats autònomes, amb l'informe previ del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, poden concedir una exempció per un màxim de sis mesos de l'obligació de complir amb els valors límit d'emissió que fixen els apartats 2 i 3, per al diòxid de sofre en instal·lacions de combustió que, amb aquest fi, utilitzin habitualment combustible de baix contingut de sofre, quan el titular no estigui en condicions de respectar els esmentats valors límit per raó d'una interrupció en el proveïment d'aquest combustible, com a conseqüència d'una escassetat greu.

El Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha d'informar immediatament la Comissió Europea de qualsevol exempció concedida en virtut del que disposa aquest apartat.

6. Les comunitats autònomes, amb l'informe previ del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, poden concedir una excepció de l'obligació de respectar els valors límit d'emissió que preveuen els apartats 2 i 3, en els casos en què una instal·lació de combustió que

utilitza només un combustible gasós hagi de recórrer excepcionalment a l'ús d'altres combustibles, a causa d'una interrupció sobtada en l'aprovisionament de gas i, per aquesta raó, necessiti estar equipada amb un equip de purificació dels gasos residuals. El període per al qual es concedeixi l'exempció esmentada no ha de superar els deu dies, excepte quan hi hagi una necessitat urgent de mantenir el proveïment d'energia.

El titular de la instal·lació ha d'informar la comunitat autònoma on estigui ubicada la instal·lació i el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme de cada cas concret que esmenta el paràgraf anterior.

El Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha d'informar immediatament la Comissió Europea de qualsevol exempció concedida en virtut del que disposa aquest apartat.

7. Quan s'augmenti la potència d'una instal·lació de combustió, els valors límit d'emissió que preveu l'annex 3, part 2, són aplicables a la part augmentada de la instal·lació afectada pel canvi i s'han de fixar en funció de la potència tèrmica nominal total del conjunt de la instal·lació de combustió. En cas que s'efectuï una modificació en una instal·lació de combustió que pugui tenir conseqüències per al medi ambient i que afecti una part de la instal·lació amb una potència tèrmica nominal igual o superior a 50 MW, els valors límit d'emissió que esmenta l'annex 3, part 2, són aplicables a la part de la instal·lació que hagi estat modificada, en funció de la potència tèrmica nominal total del conjunt de la instal·lació de combustió.

8. Els valors límit d'emissió que esmenta l'annex 3, parts 1 i 2, no són aplicables a les instal·lacions de combustió que es detallen a continuació:

- a) Motors dièsel.
- b) Calderes de recuperació en instal·lacions destinades a la producció de polpa.

Article 45. *Índex de dessulfuració.*

1. Per a les instal·lacions de combustió que utilitzin combustible sòlid nacional i no puguin respectar els valors límit d'emissió aplicables al diòxid de sofre, que esmenta l'article 44.2 i 3, a causa de les característiques d'aquest combustible, l'òrgan competent pot aplicar en lloc d'aquests els índexs mínims de dessulfuració que esmenta l'annex 3, part 5, d'acord amb les regles de compliment que estableix la part 6, prèvia validació d'un informe de justificació tècnica de la inviabilitat del compliment dels valors límit esmentats anteriorment. Aquesta informació s'ha de comunicar a la Comissió Europea de conformitat amb l'article 55.4.a) i 5.

2. Per a les instal·lacions de combustió que utilitzin combustible sòlid nacional, que coincideixin residus i no puguin respectar els valors $C_{\text{procés}}$ aplicables al diòxid de sofre que esmenten els punts 2.1 o 2.2 de l'annex 2, part 2, a causa de les característiques del combustible sòlid nacional, l'òrgan competent pot aplicar en lloc d'aquests els índexs mínims de dessulfuració que esmenta l'annex 3, part 5, d'acord amb les regles de conformitat que estableix la part 6. Si l'òrgan competent aplica el present apartat, el C_{residu} que preveu la fórmula de l'annex 2, part 2, ha de ser igual a 0 mg/Nm³.

Article 46. *Pla nacional transitori.*

1. Per al període comprès entre l'1 de gener de 2016 i el 30 de juny de 2020, s'ha d'establir un pla nacional transitori per a les instal·lacions de combustió que oficialment ho sol·licitin l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002, o els titulars de les quals hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació hagi estat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003.

El pla nacional transitori pel que fa a cadascuna de les instal·lacions de combustió incloses en aquest ha de cobrir les emissions d'un dels següents productes contaminants o més: òxids de nitrogen, diòxid de sofre i partícules. Pel que fa a les turbines de gas, el pla només ha de cobrir les emissions d'òxids de nitrogen.

El pla nacional transitori no ha d'incloure cap de les següents instal·lacions de combustió:

- a) Aquelles a les quals s'aplica l'exempció per vida útil limitada de l'article 47.1.
- b) Les pertanyents a les refineries que utilitzin gasos de baix valor calorífic procedents de la gasificació de residus de refinaria o els residus de destil·lació i de conversió de la refinació de petroli cru per al seu propi consum, sols o amb altres combustibles.
- c) Aquelles a les quals s'apliquen les disposicions relatives a les instal·lacions de calefacció urbana de l'article 49.
- d) Aquelles que han estat objecte de la concessió d'una de les exempcions d'acord amb l'article 5.4 del Reial decret 430/2004, de 12 de març.

2. Les instal·lacions de combustió cobertes pel pla nacional transitori no estan obligades al compliment dels valors límit d'emissió que esmenta l'article 44.2, pel que fa als contaminants objecte del pla o, quan escaigui, al compliment dels índexs de dessulfuració que esmenta l'article 45.

S'han de mantenir, almenys, els valors límit d'emissió que estableix l'autorització ambiental integrada de la instal·lació de combustió, aplicable el 31 de desembre de 2015, per al diòxid de sofre, els òxids de nitrogen i les partícules, de conformitat, en particular, amb els requisits de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i del Reial decret 430/2004, de 12 de març.

Les instal·lacions de combustió la potència tèrmica nominal de les quals sigui superior a 500 MW, que consumeixin combustibles sòlids, l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit després de l'1 de juliol de 1987, han de complir els valors límit d'emissió per als òxids de nitrogen que estableix la part 1 de l'annex 3.

3. Per a cadascun dels agents contaminants que cobreix, el pla nacional transitori ha de fixar un límit màxim de les emissions anuals totals màximes per al conjunt de les instal·lacions cobertes pel pla, en funció de la potència nominal tèrmica total a 31 de desembre de 2010, de les hores de funcionament anuals reals i de l'ús de combustible de cada instal·lació, calculats sobre la base de la mitjana dels deu últims anys de funcionament fins a l'any 2010, inclusivament.

El sostre per a l'any 2016 s'ha de calcular sobre la base dels valors límit d'emissió pertinents que esmenten els annexos III a VII del Reial decret 430/2004, de 12 de març, o, si escau, sobre la base d'índexs de dessulfuració que esmenta l'annex III de l'esmentat Reial decret. En el cas de les turbines de gas, sobre els valors límit d'emissió aplicables als òxids de nitrogen esmentats en relació amb les instal·lacions corresponents a la part B de l'annex VI del Reial decret 430/2004, de 12 de març. Els sostres per a l'any 2019 i 2020 s'han de calcular sobre la base dels valors límit d'emissió pertinents que esmenta l'annex 3, part 1, d'aquest Reial decret o, si s'escau, dels índexs de dessulfuració que esmenta l'annex 3, part 5. Els sostres per als anys 2017 i 2018 s'han de fixar preveient una disminució lineal dels sostres entre 2016 i 2019.

El pla nacional transitori s'ha d'elaborar prenent com a referència la Decisió 2012/115/UE d'execució de la Comissió, de 10 de febrer de 2012, per la qual s'estableixen les normes relatives als plans nacionals transitoris a què fa referència la Directiva 2010/75/UE del Parlament Europeu i del Consell, sobre emissions industrials.

El tancament d'una instal·lació inclosa en el pla nacional transitori, o la seva exclusió de l'àmbit d'aplicació d'aquest capítol V, no ha de suposar un augment de les emissions anuals totals de la resta d'instal·lacions cobertes pel pla nacional transitori.

4. El pla nacional transitori ha de contenir, així mateix, disposicions de control i informació, així com les mesures previstes per a cadascuna de les instal·lacions incloses en aquest, amb l'objectiu d'assegurar el compliment oportú dels valors límit d'emissió aplicables a partir de l'1 de juliol de 2020.

5. Una vegada que la Comissió Europea doni el vistiplau al pla nacional transitori elaborat pel Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i el Ministeri d'Agricultura, Alimentació

i Medi Ambient, el Consell de Ministres, a proposta de tots dos ministeris, ha d'aprovar el pla nacional transitori.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme i el d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden establir, per a les instal·lacions de combustió incloses en aquest pla, les condicions i els requisits necessaris per al seu compliment. Qualsevol modificació del pla esmentat s'ha de comunicar a la Comissió Europea.

Article 47. Exempció per vida útil limitada.

1. Durant el període comprès entre l'1 de gener de 2016 i el 31 de desembre de 2023, les instal·lacions de combustió poden quedar exemptes del compliment dels valors límit d'emissió que esmenta l'article 44.2, i, quan escaigui, dels índexs de dessulfuració que esmenta l'article 45, i de la seva inclusió en el pla nacional transitori que esmenta l'article 46, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) El titular de la instal·lació de combustió s'ha de comprometre, mitjançant una declaració escrita presentada davant l'òrgan competent, com a molt tard l'1 de gener de 2014, a no fer operar la instal·lació més de 17.500 hores de funcionament a partir de l'1 de gener de 2016 fins a, com a molt tard, el 31 de desembre de 2023. No obstant això, el titular de la instal·lació pot retirar la declaració esmentada renunciant a l'aplicació d'aquesta excepció fins a l'1 d'octubre de 2015.

b) A partir de l'1 de gener de 2016, el titular de la instal·lació ha de presentar cada any a l'òrgan competent un historial del nombre d'hores de funcionament.

c) Els valors límit d'emissió de diòxid de sofre, òxids de nitrogen i partícules que fixa l'autorització ambiental integrada de la instal·lació de combustió aplicable el 31 de desembre de 2015 d'acord, en particular, amb els requisits de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i del Reial decret 430/2004, de 12 de març, s'han de mantenir almenys durant la resta de la vida operativa de la instal·lació de combustió. Les instal·lacions de combustió la potència tèrmica nominal de les quals sigui superior a 500 MW que consumeixin combustibles sòlids l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit després de l'1 de juliol de 1987, han de complir els valors límit d'emissió d'òxids de nitrogen que estableix l'annex 3 part 1.

d) La instal·lació de combustió no ha estat objecte de la concessió d'una de les exempcions d'acord amb l'article 5.4 del Reial decret 430/2004, de 12 de març.

2. En cas d'una instal·lació de combustió que el 6 de gener de 2011 formi part d'una petita xarxa aïllada i que en aquesta data produeixi almenys un 35% del subministrament d'electricitat d'aquesta xarxa, que, a causa de les seves característiques tècniques, sigui incapaç de complir els valors límit d'emissió que esmenta l'article 44.2, el nombre d'hores de funcionament que esmenta l'apartat 1.a) ascendeix a 18.000 a partir de l'1 de gener de 2020 fins a, com a molt tard, el 31 de desembre de 2023, i la data que esmenta l'apartat 1.b) és l'1 de gener de 2020.

3. El titular de la instal·lació de combustió a què es refereix l'apartat anterior s'ha de comprometre, mitjançant una declaració escrita presentada davant l'òrgan competent, com a molt tard l'1 de gener de 2018, a no fer operar la instal·lació més de 18.000 hores de funcionament a partir de l'1 de gener de 2020 fins a, com a molt tard, el 31 de desembre de 2023.

4. En cas d'una instal·lació de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 1.500 MW, que hagi començat a funcionar abans del 31 de desembre de 1986 i que utilitzi combustible sòlid nacional amb un poder calorífic net inferior a 5.800 kJ/kg, un contingut d'humitat superior al 45% en pes, un contingut combinat d'humitat i cendres superior al 60% en pes i un contingut d'òxid de calci en cendres superior al 10%, la xifra que esmenta l'apartat 1.a) ascendeix a 32.000 hores de funcionament.

5. Les comunitats autònomes han de remetre abans de l'1 de gener de 2015 al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi

Ambient una llista de les instal·lacions de combustió a les quals sigui aplicable l'apartat primer; aquesta llista ha d'incloure la potència tèrmica nominal total de la instal·lació, així com els tipus de combustibles utilitzats i els valors límit d'emissió aplicables per al diòxid de sofre, els òxids de nitrogen i les partícules.

Així mateix, han d'enviar amb periodicitat anual l'historial de les hores de funcionament de les instal·lacions que conformen la llista, comptabilitzades a partir de l'1 de gener de 2016.

Article 48. *Petites xarxes aïllades.*

1. Fins al 31 de desembre de 2019, les instal·lacions de combustió que el 6 de gener de 2011 formin part d'una petita xarxa aïllada poden quedar exemptes del compliment dels valors límit d'emissió que esmenta l'article 44.2, i, quan escaigui, dels índexs de dessulfuració que esmenta l'article 45. Fins al 31 de desembre de 2019, s'han de mantenir, almenys, els valors límit d'emissió que estableix l'autorització ambiental integrada de les esmentades instal·lacions de combustió i aplicables el 31 de desembre de 2015, d'acord, en particular, amb els requisits de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i del Reial decret 430/2004, de 12 de març.

2. Les instal·lacions de combustió la potència tèrmica nominal de les quals sigui superior a 500 MW que consumeixin combustibles sòlids l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit després de l'1 de juliol de 1987, han de complir els valors límit d'emissió per als òxids de nitrogen que estableix l'annex 3, part 1.

3. Les comunitats autònomes han de remetre abans de l'1 de novembre de cada any al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme una llista de les instal·lacions de combustió que formin part d'una petita xarxa aïllada, especificant el consum anual total de l'energia de la petita xarxa aïllada i la quantitat d'energia obtinguda mitjançant la interconnexió amb altres xarxes.

Article 49. *Instal·lacions de calefacció urbana.*

1. Fins al 31 de desembre de 2022, una instal·lació de combustió pot estar exempta del compliment dels valors límit d'emissió que esmenta l'article 44.2, i dels índexs de dessulfuració que esmenta l'article 45, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) La potència tèrmica nominal total de la instal·lació de combustió supera els 200 MW.

b) A la instal·lació se li hagi concedit l'autorització substantiva inicial de construcció abans del 27 de novembre de 2002, o el seu titular hagi presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la posada en funcionament de la instal·lació hagi tingut lloc abans del 27 de novembre de 2003.

c) Almenys un 50% de la producció de calor útil de la instal·lació, com a mitjana mòbil calculada durant un període de cinc anys, s'emet en forma de vapor o d'aigua calenta a una xarxa pública de calefacció urbana.

d) Fins al 31 de desembre de 2022, s'han de mantenir, almenys, els valors límit d'emissió per al diòxid de sofre, els òxids de nitrogen i les partícules que estableix l'autorització ambiental integrada corresponent i aplicables el 31 de desembre de 2015, de conformitat, en particular, amb els requisits de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, i del Reial decret 430/2004, de 12 de març.

2. Les comunitats autònomes han de remetre abans de l'1 de desembre de 2015 al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme una llista de les instal·lacions de combustió a les quals sigui aplicable l'apartat primer; aquesta llista ha d'incloure la seva potència tèrmica nominal total, així com els tipus de combustibles utilitzats i els valors límit d'emissió aplicables per al diòxid de sofre, els òxids de nitrogen i les partícules.

Així mateix, han d'informar, amb periodicitat anual fins al 31 de desembre de 2022, de la proporció de calor útil de cada instal·lació produït en forma de vapor o aigua calenta a

xarxes públiques de calefacció urbanes, expressat en mitjana mòbil calculada durant el període de cinc anys anterior.

Article 50. Emmagatzematge geològic de diòxid de carboni.

1. Els titulars de totes les instal·lacions de combustió amb una potència elèctrica nominal igual o superior a 300 MW, que sol·licitin autorització substantiva després de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, així com aquells als quals s'hagi concedit l'autorització substantiva amb posterioritat al 25 de juny de 2009, han d'avaluar si compleixen les condicions següents:

- a) Que disposen d'emplaçaments d'emmagatzematge adequats.
- b) Que les instal·lacions de transport són tècnicament i econòmicament viables.
- c) Que és tècnicament i econòmicament viable una adaptació posterior per a la captura de diòxid de carboni.

2. Si es compleixen les condicions que estableix l'apartat 1, els titulars de les instal·lacions han de reservar espai suficient en els seus emplaçaments per poder ubicar els equips necessaris per a la captura i la compressió de diòxid de carboni. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de determinar si es reuneixen aquestes condicions basant-se en l'avaluació que esmenta l'apartat 1 efectuada pel titular i la resta d'informació disponible, en particular la relativa a la protecció del medi ambient i la salut humana.

Article 51. Procediments relatius al mal funcionament o l'avaria de l'equip de reducció d'emissions.

1. Les autoritzacions ambientals integrades de les instal·lacions de combustió han d'incloure una disposició sobre els procediments relatius al mal funcionament o l'avaria de l'equip de reducció d'emissions.

2. En cas d'avaria, l'òrgan competent ha de sol·licitar al titular que redueixi o interrompi l'explotació de la instal·lació si no s'aconsegueix restablir el funcionament normal en un termini de vint-i-quatre hores, o que exploti la instal·lació amb combustibles poc contaminants.

El titular ha de notificar a l'òrgan competent aquesta circumstància en un termini de quaranta-vuit hores, a partir que es produeixi el mal funcionament o l'avaria de l'equip de reducció.

El temps acumulat d'explotació de la instal·lació sense equip de reducció d'emissions no ha de ser superior a 120 hores en un període de dotze mesos.

L'òrgan competent pot concedir exempcions als terminis establerts en els paràgrafs primer i tercer en algun dels casos següents:

- a) Quan hi hagi la necessitat urgent de mantenir el proveïment d'energia.
- b) Quan la instal·lació de combustió en què s'hagi produït l'avaria hagi de ser substituïda durant un termini limitat per una altra que generaria un augment global de les emissions.

Article 52. Control de les emissions a l'atmosfera.

1. El mesurament, el control i l'avaluació de les emissions a l'atmosfera de les instal·lacions de combustió, així com qualsevol altre valor requerit per a la seva aplicació, s'han d'efectuar de conformitat amb el que estableix l'annex 3, part 3.

En particular, la instal·lació i el funcionament de l'equip de control automàtic han d'estar subjectes a una prova anual de control segons el que estableix l'annex 3, part 3.

L'òrgan competent ha de fixar la ubicació dels punts de mesurament i mostreig que s'han d'utilitzar per al control d'emissions, de conformitat amb les disposicions legals i la normativa vigent.

2. Per tal que dels mesuraments de les emissions s'obtinguin resultats homogenis i comparables, els ministres d'Indústria, Energia i Turisme i d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'establir els procediments i els requisits per al mesurament i l'avaluació de les emissions de les instal·lacions de combustió.

3. Tots els resultats del control de les emissions s'han de registrar, tractar i presentar de manera que l'òrgan competent pugui comprovar el compliment de les condicions d'explotació i dels valors límit d'emissió que estableix l'autorització ambiental integrada.

Article 53. *Compliment dels valors límit d'emissió.*

Es considera que s'han respectat els valors límit d'emissió a l'atmosfera si es compleixen les condicions que estableix l'annex 3, part 4.

Article 54. *Instal·lacions de combustió amb caldera mixta.*

1. En el cas de les instal·lacions de combustió equipades amb una caldera mixta que impliqui la utilització simultània de dos combustibles o més l'autorització ambiental integrada ha d'establir els valors límit d'emissió seguint els passos que s'indiquen a continuació:

a) En primer lloc, prenent el valor límit d'emissió relatiu a cada combustible i a cada contaminant, que correspongui a la potència tèrmica nominal total de tota la instal·lació de combustió, que estableix l'annex 3, parts 1 i 2.

b) En segon lloc, determinant els valors límit d'emissió ponderats per combustible. Aquests valors s'obtenen multiplicant els valors límit d'emissió individuals a què es refereix la lletra a) anterior per la potència tèrmica subministrada per cada combustible i dividint el producte de la multiplicació per la suma de la potència tèrmica subministrada per tots els combustibles.

c) En tercer lloc, sumant els valors límit d'emissió ponderats per combustible.

2. En el cas de les instal·lacions de combustió dotades de calderes mixtes cobertes per l'article 44.2, que utilitzin els residus de destil·lació i de conversió de la refinació del petroli brut, sols o amb altres combustibles, per al seu propi consum, es poden aplicar els següents valors límit d'emissió mitjans en lloc dels valors límit d'emissió fixats d'acord amb l'apartat 1:

a) Si durant el funcionament de la instal·lació de combustió la proporció en què contribueix el combustible determinant en la suma de la potència tèrmica subministrada per tots els combustibles és del 50% o superior, el valor d'emissió ha de ser el que estableix l'annex 3, part 1, per al combustible determinant.

b) Si la proporció en què contribueix el combustible determinant en la suma de la potència tèrmica subministrada per tots els combustibles és inferior al 50%, el valor d'emissió s'ha de determinar d'acord amb les regles següents:

1r Prenent els valors límit d'emissió que estableix l'annex 3, part 1, per a cadascun dels combustibles utilitzats, que correspongui a la suma de la potència tèrmica total de la instal·lació de combustió.

2n Calculant el valor límit d'emissió del combustible determinant, multiplicant el valor límit d'emissió, determinat per a aquest combustible d'acord amb l'incís 1r, per dos, i sotraient del resultat el valor límit d'emissió del combustible utilitzat amb el valor límit d'emissió més baix que estableix la part 1 de l'annex 3, corresponent a la suma de la potència tèrmica total de la instal·lació de combustió.

3r Determinant el valor límit d'emissió ponderat per combustible per a cada combustible utilitzat, multiplicant el valor límit d'emissió determinat en els incisos 1r i 2n per la potència tèrmica del combustible de què es tracti i dividint el producte d'aquesta

multiplicació per la suma de les potències tèrmiques subministrades per tots els combustibles.

4t Agregant els valors límit d'emissió ponderats per combustible determinats a l'incís 3r.

3. En el cas de les instal·lacions de combustió dotades de calderes mixtes cobertes per l'article 44.2, que utilitzin els residus de destil·lació i de conversió de la refinació del petroli brut, sols o amb altres combustibles, per al seu propi consum, es poden aplicar els valors límit d'emissió mitjans de diòxid de sofre que fixa l'annex 3, part 7, en lloc dels valors límit d'emissió establerts d'acord amb els apartats 1 o 2.

Article 55. *Comunicació d'informació a la Comissió Europea.*

1. A partir de l'1 de gener de 2016, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'establir un inventari anual d'emissions de diòxid de sofre, òxids de nitrogen i partícules, així com de consum d'energia, de totes les instal·lacions de combustió cobertes per l'annex 3, amb la finalitat de la seva remissió a la Comissió Europea.

2. Tenint en compte les normes d'addició que exposa l'article 43, l'òrgan competent ha d'obtenir de cada instal·lació de combustió les dades següents, que s'han de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a través del Registre PRTR-Espanya:

- a) La potència tèrmica nominal total en MW de la instal·lació de combustió.
- b) El tipus d'instal·lació de combustió: caldera, turbina de gas, motor de gas, motor dièsel i altres, indicant-ne el tipus.
- c) La data d'inici de funcionament de la instal·lació de combustió.
- d) El total anual d'emissions en tones per any de diòxid de sofre, òxids de nitrogen i partícules totals en suspensió.
- e) El nombre d'hores de funcionament de la instal·lació de combustió.
- f) El total anual de consum d'energia, en relació amb el poder calorífic net en TJ per any, desglossat segons les següents categories de combustible: hulla, lignit, torba, biomassa, altres combustibles sòlids sobre els quals se n'ha d'indicar el tipus, combustibles líquids, gas natural i altres gasos, indicant-ne el tipus.

3. El Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient han de remetre a la Comissió Europea, prèvia petició, les dades anuals de cada instal·lació recollides en aquests inventaris, així com un resum cada tres anys dins dels dotze mesos següents a la finalització del període de tres anys de què es tracti. Aquest resum ha d'indicar per separat les dades de les instal·lacions de combustió integrades en refineries.

4. A partir de l'1 de gener de 2016, les comunitats autònomes han de comunicar anualment al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, les dades següents:

a) Per a les instal·lacions de combustió a les quals s'aplica l'article 45, el contingut de sofre del combustible sòlid nacional utilitzat i l'índex de dessulfuració assolit, basant-se en una mitjana mensual. Respecte del primer any d'aplicació de l'article 45, també s'ha de comunicar la justificació tècnica de la inviabilitat del compliment dels valors límit d'emissió que preveu l'article 44.2 i 3.

b) Per a les instal·lacions que no operin més de 1.500 hores a l'any, com a mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys, el nombre d'hores de funcionament l'any. En el cas de les instal·lacions acollides al pla nacional transitori que preveu l'article 46, el període esmentat abans comença a comptar a partir de la data en què la instal·lació deixi d'estar acollida al pla, o quan aquest hagi finalitzat, a partir de l'1 de juliol de 2020.

c) Per a les instal·lacions acollides al pla nacional transitori que després de la seva finalització no operin més de 1.500 hores l'any, calculada com a mitjana mòbil per a un període de cinc anys des de la data en què la instal·lació deixi d'estar acollida al pla

nacional transitori o des que aquest hagi finalitzat, el nombre d'hores de funcionament l'any.

El Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient han de remetre anualment a la Comissió les dades esmentades en aquest apartat.

5. Abans de l'1 de gener de 2016, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient han de comunicar a la Comissió Europea la llista de les instal·lacions de combustió a les quals sigui aplicable l'article 47.1 i la llista de les instal·lacions de combustió a les quals sigui aplicable l'article 49.1. A partir de l'1 de gener de 2016, s'ha de remetre anualment l'historial del nombre d'hores de funcionament de les instal·lacions de cada una de les llistes.

6. Així mateix, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en l'àmbit de les seves competències respectives, i sense perjudici de les competències assignades a altres organismes, poden adoptar les disposicions necessàries per regular la forma de remissió de la informació que els titulars de les instal·lacions de combustió els han de remetre.

CAPÍTOL VI

Disposicions especials per a les instal·lacions de producció de diòxid de titani

Article 56. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest capítol s'ha d'aplicar a les instal·lacions que produeixen diòxid de titani.

Article 57. *Prohibició de l'eliminació de residus.*

Queda prohibida l'emissió dels residus següents a qualsevol massa d'aigua, mar o oceà:

- a) Els residus sòlids.
- b) Les aigües de procés procedents de la fase de filtració després de la hidròlisi de la solució de sulfat de titani procedents d'instal·lacions que apliquin el procediment del sulfat; inclòs el residu àcid associat amb aquestes aigües, amb un contingut global superior a 0,5% d'àcid sulfúric lliure i diferents metalls pesants i incloses les aigües residuals que han estat diluïdes fins que continguin 0,5% d'àcid sulfúric lliure o menys.
- c) Els residus procedents d'instal·lacions que apliquin el procediment del clor que continguin més del 0,5% d'àcid clorhídric lliure i diferents metalls pesants, inclòs el residu que ha estat diluït fins que conté 0,5% d'àcid clorhídric lliure o menys.
- d) Les sals de filtració, llims i residus líquids procedents del tractament de concentració o neutralització dels residus que esmenten les lletres b) i c) i que continguin diferents metalls pesants, però que no incloguin residus neutralitzats i filtrats o decantats que continguin únicament vestigis de metalls pesants i que, abans de qualsevol dilució, presentin un valor pH superior a 5,5.

Article 58. *Control de les emissions a l'aigua.*

1. Les emissions de les instal·lacions a l'aigua no han d'excedir els valors límit d'emissió que fixa l'annex 4, part 1.

2. En l'autorització ambiental integrada es poden establir valors límit d'emissió a paràmetres diferents als que esmenta l'annex 4, part 1, quan els òrgans competents en matèria d'abocaments al medi aquàtic considerin que aquests paràmetres són característics de l'abocament.

Article 59. *Prevenió i control de les emissions a l'atmosfera.*

1. S'ha d'evitar l'emissió de petites gotes àcides procedents de les instal·lacions.
2. Les emissions a l'atmosfera de les instal·lacions no han d'excedir els valors límit d'emissió que fixa l'annex 4, part 2.

Article 60. *Control de les emissions.*

1. Els òrgans competents han de controlar les emissions a l'aigua a fi de comprovar el compliment de les condicions de l'autorització ambiental integrada i les de l'article 58.
2. Els òrgans competents han de controlar les emissions a l'atmosfera a fi de comprovar el compliment de les condicions de l'autorització ambiental integrada i les de l'article 59. Aquest control ha d'incloure com a mínim el mesurament de les emissions segons l'annex 4, part 3.
3. Els mètodes d'anàlisi química, inclosos els mètodes de camp i laboratori utilitzats als efectes de la monitorització de les emissions, han d'estar validats i documentats de conformitat amb la norma EN ISO/IEC-17025 o altres normes equivalents acceptades internacionalment.

Tots els mètodes d'anàlisi aplicats s'han de basar en una incertesa de mesura del 50% o menys ($k=2$) estimada a escala dels valors límit d'emissió i un límit de quantificació igual o inferior a un valor del 30% dels valors límit d'emissió pertinents.

A falta d'un mètode d'anàlisi que compleixi els criteris anteriors, les anàlisi s'han d'efectuar seguint les millors tècniques disponibles que no causin costos desproporcionats.

ANNEX 1
Categories d'activitats i instal·lacions previstes a l'article 2 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació

Nota: els valors llinar esmentats a cadascuna de les activitats que figuren en la següent taula es refereixen, amb caràcter general, a capacitats de producció o a productes. Si un mateix titular fa diverses activitats de la mateixa categoria en la mateixa instal·lació, se sumen les capacitats d'aquestes activitats. Per a les activitats de gestió de residus aquest càlcul s'aplica a les instal·lacions incloses en els epígrafs 5.1, 5.3 i 5.4.

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
1. INSTAL·LACIONS DE COMBUSTIÓ	
<p>1.1 Instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal total igual a 50 MW o superior:</p> <p>a) Instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim ordinari o en règim especial, en què es produeixi la combustió de combustibles fòssils, residus o biomassa.</p> <p>b) Instal·lacions de cogeneració, calderes, generadors de vapor o qualsevol altre equipament o instal·lació de combustió existent en una indústria, tant si aquesta és la seva activitat principal com si no.</p>	<p>Instal·lacions dedicades a la producció d'energia tèrmica mitjançant la combustió de qualsevol tipus de combustible fòssil i els diferents tipus de biomassa, així com mitjançant la coincidència de residus. L'energia tèrmica obtinguda pot ser utilitzada directament en forma de calor o transformada en altres formes útils d'energia (mecànica, elèctrica...) mitjançant cicles tèrmics determinats.</p>
<p>1.2 Refineries de petroli i gas:</p> <p>a) Instal·lacions per a la refinació de petroli o de cru de petroli.</p> <p>b) Instal·lacions per a la producció de gas combustible diferent del gas natural i gasos líquuats del petroli.</p>	<p>Instal·lacions per a la refinació de cru de petroli, orientades a obtenir diferents tipus de productes, des de gasos fins a productes líquids i sòlids utilitzats com a combustibles, carburants o com a primeres matèries.</p>

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
1.3 Coqueríes.	Instal·lacions dedicades a la preparació de coc metal·lúrgic a partir de carbó, com a material necessari per a la producció de productes bàsics de ferro fos, acer, ferroaliatges en alts forns.
1.4 Instal·lacions de gasificació i líquefacció de: a) Carbó. b) Altres combustibles, quan la instal·lació tingui una potència tèrmica nominal igual a 20 MW o superior.	Instal·lacions dedicades a la producció de gasos combustibles per combustió parcial a partir de carbó o altres carburants. El gas produït pot ser tractat posteriorment per a la seva utilització com a primera matèria en processos químics, o dedicat a valorització energètica per combustió en calderes o en turbines o motors tèrmics. Dins d'aquest grup s'inclouen instal·lacions com ara destil·lació de carbó, amb obtenció de productes líquids condensats.
2. PRODUCCIÓ I TRANSFORMACIÓ DE METALLS	
2.1 Instal·lacions de calcinació o sinterització de minerals metàl·lics inclòs el mineral sulfurós.	Instal·lacions per a la primera transformació de minerals metàl·lics, així com qualsevol altra que disposi d'equipaments per a la preparació de material per mitjà de calcinació, sinterització, torrefacció o sublimació.
2.2 Instal·lacions per a la producció de fosa o d'acers bruts (fusió primària o secundària), incloses les instal·lacions corresponents de fosa contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.	Indústria siderúrgica o de producció d'aliatges de ferro mitjançant fusió primària o secundària, com per exemple: - Obtenció de ferro colat en alts forns. - Obtenció d'acer en convertidors. - Aprofitament i eliminació d'escòries. - Transformació directa de ferralla en acer en forns elèctrics.
2.3 Instal·lacions per a la transformació de metalls ferrosos: a) Laminatge en calent amb una capacitat superior a 20 tones d'acer brut per hora.	Instal·lacions per a la producció, fabricació o transformació de metalls ferrosos i aliatsges per laminació en calent, per a l'obtenció de productes semielaborats o elaborats.

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>b) Forjat amb martells l'energia d'impacte dels quals sigui superior a 50 quilojoules per martell i quan la potència tèrmica utilitzada sigui superior a 20 MW.</p> <p>c) Aplicació de capes de protecció de metall fos amb una capacitat de tractament de més de 2 tones d'acer brut per hora.</p>	<p>Instal·lacions per a la producció de peces forjades. Es considera la potència tèrmica utilitzada com la suma de la potència tèrmica instal·lada en tots els forns.</p> <p>Indústries o instal·lacions de galvanització i aquelles altres en què es produeix el recobriments d'acer, amb capes d'un altre metall fos, per millorar-ne les característiques, fonamentalment enfront de la corrosió.</p>
<p>2.4 Foses de metalls ferrosos amb una capacitat de producció de més de 20 tones per dia.</p>	<p>Foses de ferro, d'acers i d'altres metalls ferrosos, per a la fabricació de peces, objectes o accessoris.</p>
<p>2.5 Instal·lacions:</p> <p>a) Per a la producció de metalls en brut no ferrosos a partir de minerals, de concentrats o de primeres matèries secundàries mitjançant procediments metal·lúrgics, químics o electrolítics.</p>	<p>Instal·lacions per a la producció i primera transformació de metalls no ferrosos (alumini, coure, plom, zinc, níquel, crom, manganès, metalls preciosos o altres metalls) a partir de minerals o concentrats de minerals, com els obtinguts en els processos que utilitzen primeres matèries secundàries.</p>
<p>b) Per a la fusió de metalls no ferrosos, inclusivament l'aliatge, així com els productes de recuperació i altres processos amb una capacitat de fusió de més de 4 tones per al plom i el cadmi o 20 tones per a tots els altres metalls, per dia.</p>	<p>Instal·lacions destinades a l'obtenció de productes acabats o semiacabats a base de metalls o aliatges (fins i tot la formació d'aquests), mitjançant processos en calent.</p>

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>2.6 Instal·lacions per al tractament de superfície de metalls i materials plàstics per procediment electrolític o químic, quan el volum de les cubetes o de les línies completes destinades al tractament utilitzades sigui superior a 30 m³.</p>	<p>Indústria o instal·lacions productores, transformadores o fabricants de qualsevol tipus d'objecte metàl·lic o plàstic que facin algun d'aquests tipus de tractaments o diversos. Per al càlcul de la capacitat de les cubetes es considera la suma dels volums de totes les de la instal·lació, excepte les cubetes de rentatge.</p>
3. INDÚSTRIES MINERALS	
<p>3.1 Producció de ciment, calç i òxid de magnesi:</p> <p>a) i) fabricació de ciment per mólta amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries; ii) fabricació de clínquer en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries, o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia.</p> <p>b) producció de calç en forns amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries.</p> <p>c) producció d'òxid de magnesi en forns amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries.</p>	<p>Instal·lacions dedicades a la producció de clínquer o de ciment, incloent-hi les plantes de mólta de clínquer per a producció de ciment quan aquella no formi part integral de la instal·lació.</p> <p>Instal·lacions de fabricació de calç.</p> <p>Instal·lacions de fabricació d'òxid de magnesi.</p>
<p>3.2 Sense contingut.</p>	<p>Sense contingut</p>
<p>3.3 Instal·lacions per a la fabricació de vidre inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.</p>	<p>Instal·lacions per a la fabricació de vidre buit (ampolles, pots, flascons), vidre pla, vidre domèstic, vidre decoratiu, tub de vidre, fibra de vidre (filament continu de vidre per a reforç), frites, vidres per a ús tècnic, aïlladors, vidres per a il·luminació i senyalització i qualsevol altre tipus de vidre.</p>

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>3.4 Instal·lacions per a la fosa de materials minerals, inclosa la fabricació de fibres minerals amb una capacitat de fosa superior a 20 tones per dia.</p>	<p>Instal·lacions per a la fabricació de qualsevol tipus de fibres a partir de primeres matèries minerals. Instal·lacions per a la fabricació de materials minerals aïllants com les llanes de fibra de roca, d'escòries i d'altres minerals. També s'han d'incloure les instal·lacions destinades a la fabricació de llanes de fibra de vidre.</p>
<p>3.5 Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics mitjançant fornejat, en particular teules, maons, refractaris, rajoles, gres ceràmic o productes ceràmics ornamentals o d'ús domèstic, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia, o una capacitat de fornejat de més de 4 m³ i de més de 300 kg/m³ de densitat de càrrega per forn.</p>	<p>Totes les instal·lacions manufactureres de productes ceràmics mitjançant fornejat com ara materials refractaris, rajoles de València i rajoles, maons, teules i altres productes de terra cuita, aparells sanitaris ceràmics, articles ceràmics d'ús domèstic i ornamental, porcellanes, articles ceràmics d'ús tècnic, aïlladors i peces aïllants ceràmiques, argiles calcinades, així com les que fabriquen qualsevol altre tipus de peça ceràmica. Les instal·lacions afectades han de tenir:</p> <ul style="list-style-type: none"> - una capacitat superior a 75 tones/dia, o una capacitat de fornejat superior a 4 m³ amb una densitat de càrrega per forn superior a 300 kg/m³

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>4. INDÚSTRIES QUÍMIQUES. La fabricació, als efectes de les categories d'activitats d'aquesta norma, designa la fabricació a escala industrial, mitjançant transformació química o biològica dels productes o grups de productes que esmenten els epígrafs 4.1 a 4.6.</p> <p>4.1 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics orgànics, en particular:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Hidrocarburs simples (lineals o cíclics, saturats o insaturats, alifàtics o aromàtics). b) Hidrocarburs oxigenats, com ara alcohols, aldehids, cetones, àcids orgànics, èsters i mescles d'èsters acetats, èters, peròxids, resines epoxídiques. c) Hidrocarburs sulfurats. d) Hidrocarburs nitrogenats, en particular, amines, amides, compostos nitrosos, nítrics o nitrats, nitrils, cianats i isocianats. e) Hidrocarburs fosforats. f) Hidrocarburs halogenats. g) Compostos orgànics metàl·lics. h) Matèries plàstiques (polímers, fibres sintètiques, fibres a base de cel·lulosa). i) Cautxús sintètics. j) Colorants i pigments. k) Tensioactius i agents de superfície. 	<p>Instal·lacions químiques i de qualsevol altre sector d'activitat amb instal·lacions per a la fabricació, mitjançant transformació química o biològica de productes orgànics sigui quina sigui la primera matèria de partida o el procés seguit.</p> <p>Instal·lacions químiques i de qualsevol altre sector d'activitat dedicades a la producció de productes polímers, fibres sintètiques i fibres a base de cel·lulosa, sigui quina sigui la primera matèria de partida i el procés seguit.</p> <p>Indústries o instal·lacions que fabriquin o produeixin cautxú sintètic en forma primària.</p> <p>Instal·lacions dedicades a la producció de colorants i pigments orgànics, sigui quina sigui la primera matèria de partida i la seva forma final.</p> <p>Instal·lacions químiques i de qualsevol altre sector d'activitat dedicades a la producció d'aquests productes, sigui quina sigui la primera matèria de partida i independentment de la seva capacitat de producció.</p>

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>4.2 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics inorgànics com:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Gasos i, en particular, l'amoniac, el clor o el clorur d'hidrogen, el fluor o fluorur d'hidrogen, els òxids de carboni, els compostos de sofre, els òxids del nitrogen, l'hidrogen, el diòxid de sofre, el diclorur de carbonil. b) Àcids i, en particular, l'àcid cròmic, l'àcid fluorhídric, l'àcid fosfòric, l'àcid nítric, l'àcid clorhídric, l'àcid sulfúric, l'àcid sulfúric fumant, els àcids sulfurats. c) Bases i, en particular, l'hidròxid d'amoni, l'hidròxid potàssic, l'hidròxid sòdic. d) Sals com ara el clorur d'amoni, el clorat potàssic, el carbonat potàssic (potassa), el carbonat sòdic (sosa), els perborats, el nitrat argèntic. e) No metalls, òxids metàl·lics o altres compostos inorgànics com el carbur de calci, el silici, el carbur de silici. 	<p>Indústries químiques i de qualsevol altre sector d'activitat, amb instal·lacions per a la fabricació de qualsevol d'aquests productes, que impliquin transformació química o biològica sigui quina sigui la primera matèria de partida, o el procés seguit.</p> <p>Indústries químiques i de qualsevol altre sector d'activitat, amb instal·lacions per a la fabricació de qualsevol d'aquests productes, incloent-hi colorants i pigments inorgànics que impliquin transformació química o biològica sigui quina sigui la primera matèria de partida o el procés seguit.</p>
<p>4.3 Instal·lacions químiques per a la fabricació de fertilitzants a base de fòsfor, de nitrogen o de potassi (fertilitzants simples o compostos).</p>	<p>Indústries químiques i de qualsevol altre sector d'activitat, amb instal·lacions per a la fabricació de qualsevol d'aquests productes, que impliquin transformació química o biològica sigui quina sigui la primera matèria de partida o el procés seguit.</p>
<p>4.4 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes fitosanitaris i de biocides.</p>	<p>Indústries químiques que disposin d'instal·lacions per a la fabricació de qualsevol d'aquests productes, sigui aquesta la seva activitat principal o no, i independentment de quina sigui la primera matèria de partida, el procés seguit, o quan impliquin transformació química o biològica.</p>

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
4.5 Instal·lacions químiques que utilitzin un procediment químic o biològic per a la fabricació de medicaments, inclosos els productes intermedis.	Instal·lacions per a la fabricació, per procediments químics o biològics, de principis actius i altres productes destinats a la fabricació de medicaments, sigui quina sigui la primera matèria de partida o el procés següent.
4.6 Instal·lacions químiques per a la fabricació d'explosius.	Indústries químiques que disposin d'instal·lacions per a la producció de qualsevol tipus d'explosiu, quan impliquin transformació química.
5. GESTIÓ DE RESIDUS	
<p>5.1 Instal·lacions per a la valorització o eliminació de residus perillosos, amb una capacitat de més de 10 tones per dia, que duguin a terme una de les activitats següents o més:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Tractament biològic; b) Tractament fisicoquímic; c) Combinació o mescla prèvies a les operacions que esmenten els epígrafs 5.1 i 5.2; d) Reenvasament previ a qualsevol de les operacions que esmenten els epígrafs 5.1 i 5.2; e) Recuperació o regeneració de dissolvents; f) Reciclatge o recuperació de matèries inorgàniques que no siguin metalls o compostos metàl·lics; g) Regeneració d'àcids o de bases; 	<p>Instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, que duguin a terme alguna de les següents activitats de valorització o eliminació de residus perillosos, enumerades en els annexos I i II:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Recuperació o regeneració de dissolvents (R2). - Recuperació o reciclatge de materials inorgànics diferents dels metàl·lics (R5), incloent-hi la neteja del sòl que tingui com a resultat la valorització del sòl i el reciclatge de materials de construcció inorgànics. - Regeneració d'àcids o bases (R6). - Valorització de components utilitzats per reduir la contaminació (R7). - Valorització de components procedents de catalitzadors (R8). - Regeneració o un altre ús nou d'olis, com per exemple lubricants (R9). - Tractaments biològics previs a d'altres processos d'eliminació (D8).

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>h) Valorització de components utilitzats per reduir la contaminació;</p> <p>i) Valorització de components procedents de catalitzadors;</p> <p>j) Regeneració o reutilització d'olis;</p> <p>k) Embassament superficial (per exemple, abocament de residus líquids o llots en pous, estanys o llacunes, etc.).</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Tractaments fisicoquímics previs a d'altres processos d'eliminació (D9). - Embassament superficial (per exemple, abocament de residus líquids o llots en pous, estanys o llacunes, etc.) (D 4). - Combinació o mescla prèvies a les operacions que esmenten els epígrafs 5.1 i 5.2 (D 13). - Reenvasament previ a qualsevol de les operacions que esmenten els epígrafs 5.1 i 5.2 (D 14). - R12 combinació, mescla, reenvasament, prèvies a valorització.
<p>5.2 Instal·lacions per a la valorització o eliminació de residus en plantes d'incineració o coincineració de residus:</p> <p>a) Per als residus no perillosos amb una capacitat superior a tres tones per hora;</p> <p>b) Per a residus perillosos amb una capacitat superior a 10 tones per dia.</p>	<p>Instal·lacions d'incineració de residus urbans, sigui quina sigui la forma de recollida, tinguin recuperació energètica o no, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 653/2003, de 30 de maig, sobre incineració de residus, dins dels límits especificats.</p>
<p>5.3 Instal·lacions per a l'eliminació dels residus no perillosos amb una capacitat de més de 50 tones per dia, que incloguin una de les activitats següents o més, excloent-ne les que inclou el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes:</p> <p>a) Tractament biològic;</p> <p>b) Tractament fisicoquímic;</p> <p>c) Tractament previ a la incineració o coincineració;</p> <p>d) Tractament d'escòries i cendres;</p> <p>e) Tractament en trituradores de residus metàl·lics, incloent-hi residus elèctrics i electrònics, i vehicles al final de la seva vida útil i els seus components.</p>	

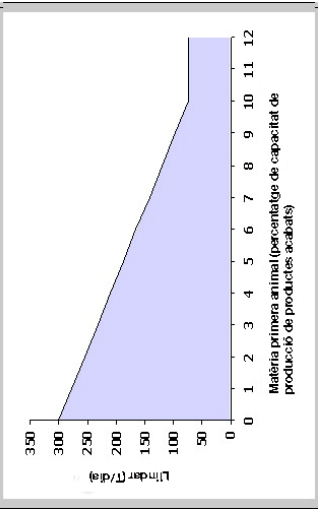
ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>5.4 Valorització, o una barreja de valorització i eliminació, de residus no perillosos amb una capacitat superior a 75 tones per dia que incloguin una de les activitats següents o més, excloent-ne les que inclou el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Tractament biològic; b) Tractament previ a la incineració o coïncineració; c) Tractament d'escòries i cendres; d) Tractament en trituradores de residus metàl·lics, incloent-hi residus elèctrics i electrònics, i vehicles al final de la seva vida útil i els seus components. <p>Quan l'única activitat de tractament de residus que es porti a terme en la instal·lació sigui la digestió anaeròbica, els límits de capacitat per a aquesta activitat són de 100 tones al dia.</p>	
<p>5.5 Abocadors de tot tipus de residus que rebin més de 10 tones per dia o que tinguin una capacitat total de més de 25.000 tones a exclusió dels abocadors de residus inerts.</p>	<p>Abocadors de residus perillosos i de residus no perillosos, inclosos, en aquest últim cas, aquells en què es dipositin residus urbans o municipals, tal com es defineixen en el Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el dipòsit en abocador.</p>
<p>5.6 Emmagatzematge temporal dels residus perillosos no inclosos a l'epígraf 5.5 en espera de l'aplicació d'algun dels tractaments que esmenta l'epígraf 5.1, 5.2, 5.5 i 5.7, amb una capacitat total superior a 50 tones, excloent-ne l'emmagatzematge temporal, pendent de recollida, en el lloc on el residu és generat.</p>	

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
5.7 Emmagatzematge subterrani de residus perillosos amb una capacitat total superior a 50 tones.	
6. INDÚSTRIA DERIVADA DE LA FUSTA	
<p>6.1 Instal·lacions industrials destinades a la fabricació de:</p> <p>a) Pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses.</p> <p>b) Paper o cartró amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.</p>	<p>Instal·lacions que produeixin pasta de paper de qualsevol tipus (blanquejada, semiblanquejada, o crua) mitjançant procediments mecànics o químics, a partir de primeres matèries naturals com ara fusta i altres fibres naturals o a partir de fibres recuperades.</p> <p>Instal·lacions destinades a la producció de:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Qualsevol tipus de paper a partir de pasta de paper de qualsevol dels tipus assenyalats al punt anterior amb la possible presència d'altres additius. - Qualsevol tipus de cartró a partir de pasta de paper i altres additius, destinat a usos industrials com ara envasos i embalatges, etc. <p>Les instal·lacions a què es refereix aquesta categoria poden estar integrades en fàbriques de pasta de paper o no.</p>
6.2 Instal·lacions de producció de cel·lulosa amb una capacitat de producció superior a 20 tones diàries.	Instal·lacions destinades a la producció de cel·lulosa a partir de fusta o fibres vegetals.
6.3 Instal·lacions industrials destinades a la fabricació d'un dels següents taulers derivats de la fusta o més: taulers d'encenalls de fusta orientats, taulers aglomerats o taulers de cartró comprimit, amb una capacitat de producció superior a 600 m ³ diaris.	

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
7. INDÚSTRIA TÈXTIL	
7.1 Instal·lacions per al tractament previ (operacions de rentatge, blanqueig, merceritzatge) o per al tint de fibres o productes tèxtils quan la capacitat de tractament superi les 10 tones diàries.	Instal·lacions per a la preparació i el pretractament de fibres naturals i sintètiques, així com productes tèxtils o aquelles per al tint i els tractaments d'acabat.
8. INDÚSTRIA DEL CUIR	
8.1 Instal·lacions per a l'adob de cuirs quan la capacitat de tractament superi les 12 tones de productes acabats per dia.	Instal·lacions dedicades a la transformació de pell bruta d'animals en cuir.
9. INDÚSTRIA AGROALIMENTÀRIA I EXPLOTACIONS RAMADERES	
9.1 Instal·lacions per a: a) Escorxadors amb una capacitat de producció de canals superior a 50 tones/dia. b) Tractament i transformació, diferent del mer envasament, de les següents primeres matèries, tractades prèviament o no, destinades a la fabricació de productes alimentaris o pinsos a partir de:	Indústries càrnies per al sacrifici, amb destinació al consum humà, d'animals de les espècies bovina, equina, porcina, ovina, caprina, avícola i cunícola, incloses les indústries destinades a la conservació i a la fabricació de productes carnis que disposin d'instal·lacions destinades al sacrifici animal de les espècies anteriors, tant si aquesta és la seva activitat principal com si no.

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>i) Primera matèria animal (que no sigui exclusivament la llet) d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 75 tones/dia;</p> <p>ii) Primera matèria vegetal d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 300 tones per dia o 600 tones per dia en cas que la instal·lació funcioni durant un període no superior a 90 dies consecutius en un any qualsevol.</p>	<p>Instal·lacions destinades a la producció d'aliments per a persones o animals a partir de matèries. Entre d'altres, s'inclouen les activitats destinades a:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Elaboració i preparació de productes carnis i de peixos congelats o refrigerats. - Fabricació de conserves de productes carnis i de peix. - Elaboració d'aliments preservats i curats. - Preparació d'aliments precuinats, deshidratats, reconstituïts o en pols a base de primera matèria animal (carn, peix, ous). - Preparació d'aliments cuinats i llestos per menjar, d'origen animal. - Fabricació de greixos i olis comestibles d'origen animal destinats a alimentació humana. - Fabricació de pinsores per a animals quan el component majoritari és d'origen animal. <p>Instal·lacions destinades a la producció d'aliments per a persones i animals a partir de materials d'origen vegetal, siguin frescos, congelats, conservats, precuinats, deshidratats o completament elaborats. Dins d'aquestes instal·lacions s'inclouen, entre d'altres, les dedicades a les activitats de:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Producció de sucres, melmelades i conserves a partir de fruites i verdures. - Producció d'aliments precuinats, els components principals dels quals siguin d'origen vegetal (verdures o llegums). - Producció d'olis de fruits o de llavors, incloses les activitats d'extracció a partir de pinyolada i els refinats dels diferents tipus d'olis, exclusivament destinats a alimentació humana o animal. - Producció de farines per a fabricació d'aliments o de pinsores per a animals, amb separació dels diferents components dels grans molts (pellofa, farina, gluten, etc.) i la preparació d'aliments especials a partir de les farines, així com la producció de diferents tipus d'arrossos per a alimentació humana.

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>iii) Només primeres matèries animals i vegetals, tant en productes combinats com per separat, amb una capacitat de producció de productes acabats en tones per dia superior a:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 75 si A és igual o superior a 10, o - $[300 - (22,5 \times A)]$ en qualsevol altre cas. <p>On «A» és la porció de matèria animal (en percentatge del pes) de la capacitat de producció de productes acabats.</p> <p>L'envàs no s'ha d'incloure en el pes final del producte.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Producció de pa i altres productes de brioixeria o semielaborats a partir de farines de diferents cereals. - Producció de primeres matèries per a fermentacions (midons). - Producció de malt i cervesa. - Elaboració de mostos i vins de raïm i sidres. - Fermentació i destil·leries per a alcoholos per a producció de begudes destil·lades d'alta graduació. - Producció i refinació de sucre a partir de remolatxa o de canya, incloent-hi l'aprofitament de melasses per a destil·lació. - Producció de begudes no alcoholiques (suc de fruites i begudes refrescants basades en aigua). - Producció de derivats de cacau. - Elaboració de derivats de café (torrefacció, producció de café soluble o de café descafeïnat). - Producció d'aliments per a animals basats, fonamentalment, en primeres matèries vegetals.

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES																										
<p>Aquesta subsecció no és aplicable quan la primera matèria sigui només llet.</p> <p>Matèria primera animal (percentatge de capacitat de producció de productes acabats)</p> <table border="1"> <caption>Dades del gràfic: Matèria primera animal (%) vs Índex (T/dia)</caption> <thead> <tr> <th>Índex (T/dia)</th> <th>Matèria primera animal (%)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>1</td><td>0</td></tr> <tr><td>2</td><td>0</td></tr> <tr><td>3</td><td>0</td></tr> <tr><td>4</td><td>0</td></tr> <tr><td>5</td><td>0</td></tr> <tr><td>6</td><td>0</td></tr> <tr><td>7</td><td>0</td></tr> <tr><td>8</td><td>0</td></tr> <tr><td>9</td><td>0</td></tr> <tr><td>10</td><td>0</td></tr> <tr><td>11</td><td>0</td></tr> <tr><td>12</td><td>100</td></tr> </tbody> </table>	Índex (T/dia)	Matèria primera animal (%)	1	0	2	0	3	0	4	0	5	0	6	0	7	0	8	0	9	0	10	0	11	0	12	100	<p>Instal·lacions per a la fabricació de productes lactis i els seus derivats (llet, llet evaporada o en pols, formatges, sèrums, caseïna, mató, mantega, gelats, iogurt, quallades, nata, begudes a partir de llet i altres productes, producció de derivats lactis per a fabricació d'aliments per a animals, etc.).</p>
Índex (T/dia)	Matèria primera animal (%)																										
1	0																										
2	0																										
3	0																										
4	0																										
5	0																										
6	0																										
7	0																										
8	0																										
9	0																										
10	0																										
11	0																										
12	100																										
<p>c) Tractament i transformació només de la llet, amb una quantitat de llet rebuda superior a 200 tones per dia (valor mitjà anual).</p>																											
<p>9.2 Instal·lacions per a l'eliminació o l'aprofitament de canals o carcasses d'animals amb una capacitat de tractament superior a 10 tones/dia.</p> <p>9.3 Instal·lacions destinades a la cria intensiva d'ocells de corral o de porcs que disposin de més de:</p>																											

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
<p>a) 40.000 places si es tracta de gallines ponedores o del nombre equivalent en excreció de nitrogen per a d'altres orientacions productives d'ocells de corral.</p> <p>b) 2.000 places per a porcs d'engreix de més de 30 kg.</p> <p>c) 750 places per a truges reproductores.</p>	<p>Instal·lacions ramaderes dedicades a la cria i l'engreix, en explotacions intensives, de tot tipus d'ocells, tant per a la producció de carn com per a la producció d'ous o per a reproducció.</p> <p>El nombre equivalent per a d'altres ocells és el següent:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 85.000 pollastres d'engreix. <p>Instal·lacions ramaderes dedicades a la cria i l'engreix de porcs en explotacions intensives.</p> <p>L'equivalent en contaminació per a porcs menors:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 2.500 places de porcs d'engreix de més de 20 kg.
<p>10. CONSUM DE DISSOLVENTS ORGÀNICS</p>	
<p>10.1 Instal·lacions per a tractament de superfície de materials, d'objectes o productes amb utilització de dissolvents orgànics, en particular per aprestar-los, estampar-los, revestir-los i desgreixar-los, impermeabilitzar-los, enganxar-los, lacar-los, netejar-los o impregnar-los, amb una capacitat de consum de dissolvents orgànics de més de 150 kg de dissolvent per hora o més de 200 tones/any.</p>	<p>Instal·lacions en què es porti a terme el tractament de superfícies utilitzant dissolvents orgànics bé en les diferents fases de fabricació (enganxament, lacat, etc), bé per a neteja de superfícies (desgreixatge) o bé per aconseguir la dispersió homogènia de substàncies sobre aquestes, amb la finalitat de pintar-les o proporcionar un acabat superficial. Aquestes activitats tenen en comú l'evaporació del dissolvent a l'atmosfera (amb recuperació posterior o sense), que és una de les causes directes de les emissions a l'atmosfera de compostos orgànics volàtils.</p> <p>Com a activitats més importants s'inclouen, entre d'altres:</p>
	<ul style="list-style-type: none"> - Instal·lacions per a l'aplicació sobre diverses superfícies de pintura, adhesius o recobriments, en indústries com les d'automoció, vehicles i altres tipus de maquinària i equip mecànic o elèctric. - Instal·lacions per a l'aplicació de dissolvents per a rentatge o neteja de superfícies. - Indústria gràfica. - Indústria de la fusta, inclosa la fabricació de taulers. - Indústria de transformació de cautxú natural o sintètic.

ACTIVITATS DE LA LLEI 16/2002, d'1 de juliol.	TIPUS D'INDÚSTRIES I INSTAL·LACIONS INCLOSES
	<p data-bbox="406 996 438 1366">11. INDÚSTRIA DEL CARBONI</p>
<p data-bbox="486 1366 590 2054">11.1 Instal·lacions per a fabricació de carboni sinteritzat o electrografit per combustió o grafitació.</p>	<p data-bbox="486 315 590 1366">Entre aquestes instal·lacions s'inclouen les de fabricació d'elèctrodes de grafit per a la seva utilització en forns elèctrics o fabricació de fibra de carboni per a construccions especials, etc.</p>
	<p data-bbox="630 884 662 1366">12. INDÚSTRIA DE CONSERVACIÓ DE LA FUSTA</p>
<p data-bbox="702 1366 845 2054">12.1 Conservació de la fusta i dels productes derivats de la fusta utilitzant productes químics, amb una capacitat de producció superior a 75 m³ diaris, diferent de tractaments per combatre l'albeca exclusivament.</p>	
	<p data-bbox="869 996 901 1366">13. TRACTAMENT D'AIGÜES</p>
<p data-bbox="925 1366 1101 2054">13.1 Tractament independent d'aigües residuals, no previst en la legislació sobre aigües residuals urbanes, i abocades per una instal·lació prevista en aquest annex.</p>	
	<p data-bbox="1141 1041 1173 1366">14. CAPTURA DE CO₂</p>
<p data-bbox="1125 1366 1260 2054">14.1 Captura de fluxos de CO₂ procedents d'instal·lacions incloses en aquest annex amb fins d'emmagatzematge geològic d'acord amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni.</p>	

ANNEX 2

Disposicions tècniques per a les instal·lacions d'incineració o coincineració

Part 1

Factors d'equivalència per a les dibenzo-para-dioxines i els dibenzofurans.

Per determinar la concentració total (ET) de dioxines i furans, es multipliquen les concentracions en massa de les següents dibenzo-para-dioxines i dibenzofurans pels següents factors d'equivalència abans de fer la suma total:

	Factor d'equivalència tòxica
2,3,7,8 Tetraclorodibenzodioxina (TCDD)	1
1,2,3,7,8 Pentaclorodibenzodioxina (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 Hexaclorodibenzodioxina (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 Hexaclorodibenzodioxina (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 Hexaclorodibenzodioxina (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 Heptaclorodibenzodioxina (HpCDD)	0,01
- Octaclorodibenzodioxina (OCDD)	0,001
2,3,7,8 Tetraclorodibenzofurà (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 Pentaclorodibenzofurà (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 Pentaclorodibenzofurà (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 Hexaclorodibenzofurà (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 Hexaclorodibenzofurà (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 Hexaclorodibenzofurà (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 Hexaclorodibenzofurà (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 Heptaclorodibenzofurà (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 Heptaclorodibenzofurà (HpCDF)	0,01
- Octaclorodibenzofurà (OCDF)	0,001

Part 2

Determinació dels valors límit d'emissió a l'atmosfera per a la coincineració de residus

S'ha d'aplicar la fórmula següent (regla de mescla) quan un valor límit d'emissió total específic C no s'hagi establert en un quadre d'aquest annex.

El valor límit per a cada contaminant de què es tracti i per al CO en els gasos residuals procedents de la coincineració de residus s'ha de calcular de la manera següent:

$$(V_{\text{residu}} \times C_{\text{residu}} + V_{\text{procés}} \times C_{\text{procés}}) / (V_{\text{residu}} + V_{\text{procés}}) = C$$

- V_{residu} : el volum de gasos residuals procedents de la incineració de residus determinat únicament a partir dels residus amb el menor valor calorífic especificat en l'autorització i referit a les condicions que estableix el capítol IV.

Si la calor generada per la incineració de residus perillosos és inferior al 10% de la calor total generada en la instal·lació, V_{residu} s'ha de calcular a partir d'una quantitat (teòrica) de residus que, en ser incinerats, generin el 10% de calor, mantenint constant la calor total generada.

- C_{residu} : els valors límit d'emissió que estableix la part 5 respecte de les instal·lacions d'incineració de residus.

- $V_{\text{procés}}$: el volum de gasos residuals procedents del procés dut a terme a la instal·lació, inclosa la crema dels combustibles autoritzats utilitzats normalment en la

instal·lació (a exclusió dels residus), determinat segons el contingut d'oxigen en què s'han de normalitzar les emissions d'acord amb el que disposen les normatives comunitàries o nacionals. A falta de normativa per a aquesta classe d'instal·lacions, s'ha d'utilitzar el contingut real d'oxigen dels gasos residuals, sense que es dilueixi mitjançant injecció d'aire innecessari per al procés.

- Cprocés: els valors límit d'emissió que estableixen les taules d'aquest annex per a determinades activitats industrials o, a falta d'aquestes taules o valors, els valors límit d'emissió de les instal·lacions que compleixin les disposicions legals, reglamentàries i administratives nacionals aplicables a les instal·lacions esmentades quan cremen els combustibles autoritzats normalment (a exclusió dels residus). A falta d'aquestes mesures, s'han d'utilitzar els valors límit d'emissió que estableixi l'autorització. A falta d'aquests, s'han d'utilitzar els valors corresponents a les concentracions reals en massa.

- C: els valors límit d'emissió totals a un contingut d'oxigen establerts a les taules d'aquest annex per a determinades activitats industrials i determinats contaminants o, a falta d'aquestes taules o valors, els valors límit d'emissió totals que substitueixen els valors límit d'emissió que estableixen les parts corresponents d'aquest annex. El contingut total d'oxigen que substitueix el contingut d'oxigen per a la normalització s'ha de calcular d'acord amb el contingut anterior, respectant els volums parcials.

Tots els valors límit d'emissió s'han de calcular a una temperatura de 273,15 K, una pressió de 101,3 kPa i prèvia correcció del contingut en vapor d'aigua dels gasos residuals.

1. Disposicions especials per als forns de ciment en què es coincideixin residus.

1.1 Els valors límit d'emissió que fixen els punts 1.2 i 1.3 s'han d'aplicar com a valors mitjans diaris per a les partícules totals, HCl, HF, NO_x, SO₂ i COT (per a mesures en continu), com a valors mitjans al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 30 minuts i un màxim de 8 hores per als metalls pesants i com a valors mitjans al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 6 hores i un màxim de 8 hores per a les dioxines i els furans.

Tots els valors estan normalitzats a 10% d'oxigen, per als gasos de combustió procedents del forn.

Els valors mitjans semihoraris només són necessaris per calcular els valors mitjans diaris.

1.2 C: Valors límit d'emissió totals:

Contaminant	C
Partícules totals	30 mg/Nm ³
HCl	10 mg/Nm ³
HF	1 mg/Nm ³
NO _x	500 mg/Nm ³ (1)
Cd + Tl	0,05 mg/Nm ³
Hg	0,05 mg/Nm ³
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5 mg/Nm ³
Dioxines i furans	0,1 ng/Nm ³

(1) Fins a l'1 de gener de 2016, l'òrgan competent pot autoritzar exempcions respecte del valor límit de NO_x per als forns Lepol i els forns rotatoris llargs, sempre que l'autorització fixi un valor límit d'emissió total de NO_x no superior a 800 mg/Nm³.

1.3 Valors mitjans diaris per al SO₂ i la COT

Contaminant	C mg/Nm ³
SO ₂	50
COT	10

L'òrgan competent pot autoritzar exempcions en els casos en què la COT i el SO₂ no procedeixin de la coïncineració de residus.

1.4 Valor límit d'emissió per al CO.

L'òrgan competent pot fixar els valors límit d'emissió per al CO.

2. Disposicions especials per a instal·lacions de combustió que coïncinerin residus.

2.1 Cprocés expressat com a valors mitjans diaris (mg/Nm³) vàlid fins a la data indicada a la disposició transitòria primera, apartat 5.

Per determinar la potència tèrmica total de les instal·lacions de combustió, s'han d'aplicar les normes d'addició que defineix l'article 43. Els valors mitjans semihoraris només són necessaris per calcular els valors mitjans diaris.

Cprocés per als combustibles sòlids a excepció de la biomassa (contingut d'O₂ 6%):

Contaminants	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		850	200	200
NO _x		400	200	200
Partícules	50	50	30	30

Cprocés per a la biomassa (contingut d'O₂ 6%):

Contaminants	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	200
Partícules	50	50	30	30

Cprocés per als combustibles líquids (contingut d'O₂ 3%):

Contaminants	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		850	400 a 200 (disminució lineal de 100 300 MWth)	200
NO _x		400	200	200
Partícules	50	50	30	30

2.2 Cprocés expressat com a valors mitjans diaris (mg/Nm³) vàlid a partir de la data indicada a la disposició transitòria primera, apartat 6.

Per determinar la potència tèrmica total de les instal·lacions de combustió, s'han d'aplicar les normes d'addició que defineix l'article 43. Els valors mitjans semihoraris només són necessaris per calcular els valors mitjans diaris.

2.2.1 Cprocés per a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.2, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

Cprocés per als combustibles sòlids a excepció de la biomassa (contingut d'O₂ 6%):

Substància contaminant	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400per a la torba: 300	200	200
NO _x	—	300per al lignit polvoritzat: 400	200	200
Partícules	50	30	25 per a la torba: 20	20

Cprocés per a la biomassa (contingut d'O₂ 6%):

Substància contaminant	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	300	250	200
Partícules	50	30	20	20

Cprocés per als combustibles líquids (contingut d'O₂ 3%):

Substància contaminant	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	250	200
NO _x	—	400	200	150
Partícules	50	30	25	20

2.2.2 Cprocés per a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.3, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

Cprocés per als combustibles sòlids a excepció de la biomassa (contingut d'O₂ 6%):

Substància contaminant	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	400 per a la torba: 300	200 per a la torba: 300, excepte en el cas de la combustió en llit fluid: 250	150 per a la combustió en llit fluid circulant o a pressió o, en cas d'alimentació amb torba, per a tota la combustió en llit fluid: 200
NO _x	—	300 per a la torba: 250	200	150per a la combustió de lignit polvoritzat: 200
Partícules	50	20	20	10per a la torba: 20

Cprocés per a la biomassa (contingut d'O₂ 6%):

Substància contaminant	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	150
NO _x	—	250	200	150
Partícules	50	20	20	20

Cprocés per als combustibles líquids (contingut d'O₂ 3%):

Substància contaminant	< 50 MWth	50 a 100 MWth	100 a 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	350	200	150
NO _x	—	300	150	100
Partícules	50	20	20	10

2.3 C: valors límit d'emissió totals per a metalls pesants (mg/Nm³) expressats com a valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 30 minuts i un màxim de 8 hores (contingut d'O₂ 6% per als combustibles sòlids i 3% per als combustibles líquids).

Contaminant	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

2.4.C: valors límit d'emissió totals (ng/Nm³) per a dioxines i furans expressats com a valor mitjà mesurat al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 6 hores i un màxim de 8 hores (contingut d'O₂ 6% per als combustibles sòlids i 3% per als combustibles líquids).

Contaminant	C
Dioxines i furans	0,1

3. Disposicions especials per a instal·lacions de coincineració de residus en sectors industrials no inclosos a l'apartat 1 ni a l'apartat 2 anteriors.

1.1. C. Valors límit d'emissió totals (mg/Nm³) per a dioxines i furans expressats com a valor mitjà mesurat al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 6 hores i un màxim de 8 hores.

Contaminant	C
Dioxines i furans	0,1

1.2. C: valors límit d'emissió totals (mg/Nm³) per a metalls pesants expressats com a valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 30 minuts i un màxim de 8 hores:

Contaminant	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

Part 3

Tècniques de mesurament

1. Els mesuraments per determinar les concentracions de substàncies contaminants de l'atmosfera i de l'aigua s'han de portar a terme de manera representativa.

2. El mostreig i l'anàlisi de tots els contaminants, entre ells les dioxines i els furans, així com l'assegurament de la qualitat dels sistemes de mesurament automàtic i els mètodes de mesurament de referència per calibrar-los, s'han de fer d'acord amb les normes CEN. En absència de les normes CEN, s'han d'aplicar les normes ISO o les normes nacionals o internacionals que garanteixin l'obtenció de dades de qualitat científica equivalent. Els sistemes de mesurament automàtic han d'estar subjectes a control per mitjà de mesuraments paral·lels amb els mètodes de referència almenys un cop l'any.

3. Els valors dels intervals de confiança del 95% de qualsevol mesurament, determinats en els valors límit d'emissió diaris, no han de superar els següents percentatges dels valors límit d'emissió:

Monòxid de carboni:	10%
Diòxid de sofre:	20%
Diòxid de nitrogen:	20%
Partícules totals:	30%
Carboni orgànic total:	30%
Clorur d'hidrogen:	40%
Fluorur d'hidrogen:	40%

Part 4

Valors límit d'emissió per a abocaments d'aigües residuals procedents de la depuració de gasos d'escapament

Substàncies contaminants	Valors límit d'emissió expressats en concentracions en massa per a mostres no filtrades	
	95%	100%
1. Total de sòlids en suspensió tal com es defineixen en el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes, i en el Reial decret 509/1996, de 15 de març, que el desplega.	– 30 mg/l	– 45 mg/l
2. Mercuri i els seus compostos, expressats en mercuri (Hg).	0,03 mg/l	
3. Cadmi i els seus compostos, expressats en cadmi (Cd).	0,05 mg/l	
4. Tal·li i els seus compostos, expressats en tal·li (Tl).	0,05 mg/l	
5. Arsènic i els seus compostos, expressats en arsènic (As).	0,15 mg/l	
6. Plom i els seus compostos, expressats en plom (Pb).	0,2 mg/l	
7. Crom i els seus compostos, expressats en crom (Cr).	0,5 mg/l	
8. Coure i els seus compostos, expressats en coure (Cu).	0,5 mg/l	
9. Níquel i els seus compostos, expressats en níquel (Ni).	0,5 mg/l	
10. Zinc i els seus compostos, expressats en zinc (Zn).	1,5 mg/l	

Substàncies contaminants	Valors límit d'emissió expressats en concentracions en massa per a mostres no filtrades
11. Dioxines i furans, definits com la suma de les diferents dioxines i furans avaluats d'acord amb l'annex 1.	0,3 ng/l

Part 5

Valors límit d'emissió a l'atmosfera per a les instal·lacions d'incineració de residus.

a) Tots els valors límit d'emissió relatius als apartats següents s'han de calcular a una temperatura de 273,15 K, una pressió de 101,3 kPa i prèvia correcció del contingut en vapor d'aigua dels gasos residuals.

Estan normalitzats a l'11% d'oxigen en el gas residual excepte en el cas de la incineració d'olis minerals usats segons el que defineix l'article 3 f) de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, normalitzats al 3% d'oxigen, i en els casos a què es refereix l'article 13.8.

b) Valors mitjans diaris (mg/Nm³)

Partícules totals	10
Substàncies orgàniques en estat gasós i de vapor expressades en carboni orgànic total	10
Clorur d'hidrogen (HCl)	10
Fluorur d'hidrogen (HF)	1
Diòxid de sofre (SO ₂)	50
Monòxid de nitrogen (NO) i diòxid de nitrogen (NO ₂), expressats com a diòxid de nitrogen, per a instal·lacions d'incineració existents de capacitat nominal superior a 6 tones per hora o per a instal·lacions d'incineració noves	200
Monòxid de nitrogen (NO) i diòxid de nitrogen (NO ₂), expressats com a diòxid de nitrogen, per a instal·lacions d'incineració ja existents de capacitat nominal no superior a 6 tones per hora	400

c) Valors mitjans semihoraris (mg/Nm³)

	(100%) A	(97%) B
Partícules totals	30	10
Substàncies orgàniques en estat gasós i de vapor expressades en carboni orgànic total	20	10
Clorur d'hidrogen (HCl)	60	10
Fluorur d'hidrogen (HF)	4	2
Diòxid de sofre (SO ₂)	200	50
Monòxid de nitrogen (NO) i diòxid de nitrogen (NO ₂), expressats com a diòxid de nitrogen, per a instal·lacions d'incineració existents de capacitat nominal superior a 6 tones per hora o per a instal·lacions d'incineració noves	400	200

d) Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 30 minuts i un màxim de 8 hores (mg/Nm³).

Cadmi i els seus compostos, expressats en cadmi (Cd).	Total 0,05
Tal·li i els seus compostos, expressats en tal·li (Tl).	
Mercuri i els seus compostos, expressats en mercuri (Hg).	0,05
Antimoni i els seus compostos, expressats en antimoni (Sb).	Total 0,5
Arsènic i els seus compostos, expressats en arsènic (As).	
Plom i els seus compostos, expressats en plom (Pb).	
Crom i els seus compostos, expressats en crom (Cr).	
Cobalt i els seus compostos, expressats en cobalt (Co).	
Coure i els seus compostos, expressats en coure (Cu).	
Manganès i els seus compostos, expressats en manganès (Mn).	
Níquel i els seus compostos, expressats en níquel (Ni).	
Vanadi i els seus compostos, expressats en vanadi (V).	

Aquests valors mitjans es refereixen a les emissions corresponents de metalls pesants, així com dels seus compostos, tant en estat gasós com de vapor.

e) Tots els valors mitjans mesurats al llarg d'un període de mostreig d'un mínim de 6 hores i un màxim de 8 hores. El valor límit d'emissió es refereix a la concentració total de dioxines i furans calculada utilitzant el concepte d'equivalència tòxica de conformitat amb l'annex 1.

Dioxines i furans	0,1 ng/Nm ³
-------------------	------------------------

f) En els gasos residuals no es poden superar els següents valors límit d'emissió de les concentracions de monòxid de carboni (CO):

- 50 mg/Nm³ calculat com a valor mitjà diari.
- 100 mg/Nm³ calculat com a valor mitjà semihorari.
- 150 mg/Nm³ calculat com a valor mitjà cada 10 minuts.

L'òrgan competent pot autoritzar exempcions per a instal·lacions d'incineració de residus que utilitzin la tecnologia de combustió en llit fluid, sempre que l'autorització estableixi un valor límit d'emissió per al monòxid de carboni (CO) igual o inferior a 100 mg/Nm³ com a valor mitjà horari.

Part 6

Fórmula per calcular la concentració corregida d'emissions de contaminants en funció del contingut d'oxigen, d'acord amb l'article 37

$$E_s = [(21 - O_s) / (21 - O_m)] \times E_m$$

E_s = concentració d'emissió referida a gas sec en condicions normalitzades i corregida a la concentració d'oxigen de referència, segons la instal·lació i el tipus de combustible (de l'annex 2, part 5, apartat a) expressada en mg/m³ (o ng/m³ per a dioxines i furans).

E_m = concentració d'emissió mesurada, referida a gas sec en condicions normalitzades, expressada en mg/m³ (o ng/m³ per a dioxines i furans).

Os = concentració d'oxigen de referència, segons el que assenyala l'annex 2, part 5, apartat a), per a cada tipus d'instal·lació, expressada en % en volum.

Om = concentració d'oxigen mesurada, referida a gas sec en condicions normalitzades, expressada en % en volum.

Les concentracions "Es" obtingudes així són les que s'hagin de comparar amb els valors límit d'emissió, C total, que estableix l'annex 2, parts 2 i 5.

ANNEX 3

Disposicions tècniques per a les grans instal·lacions de combustió

Part 1

Valors límit d'emissió per a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.2

1. Tots els valors límit d'emissió s'han de calcular a una temperatura de 273,15 K, una pressió de 101,3 kPa i prèvia correcció del contingut en vapor d'aigua dels gasos residuals i a un percentatge normalitzat d'O₂ del 6% en el cas de combustibles sòlids, del 3% en instal·lacions de combustió, diferents de les turbines de gas i dels motors de gas, que utilitzen combustibles líquids i gasosos i del 15% de les turbines de gas i motors de gas.

2. Valors límit d'emissió (mg/Nm³) de SO₂ per a instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles sòlids o líquids a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

Potència tèrmica nominal total (MW)	Hulla i lignit i altres combustibles sòlids	Biomassa	Torba	Combustibles líquids
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Les instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles sòlids i l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002, o els titulars de les quals hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003, i que no s'utilitzin durant més de 1.500 hores de funcionament l'any, com a mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys, han de complir un valor límit d'emissió de SO₂ de 800 mg/Nm³.

Les instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles líquids l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003, i que no estiguin en funcionament més de 1.500 hores l'any, com a mitjana mòbil durant un període de cinc anys, han de complir un valor límit d'emissió per a SO₂ de 850 mg/Nm³ en el cas d'instal·lacions amb una potència tèrmica nominal total no superior a 300 MW i de 400 mg/Nm³ en el cas d'instal·lacions amb una potència tèrmica nominal total superior a 300 MW.

Una part d'una instal·lació de combustió que expulsi els seus gasos residuals per un o més conductes de fums separats dins d'una xemeneia comuna, i que no s'utilitzi durant més de 1.500 hores de funcionament l'any, com a mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys, es pot sotmetre als valors límit d'emissió que estableixen els dos apartats

precedents, en relació amb la potència tèrmica nominal total de tota la instal·lació de combustió. En aquests casos, les emissions a través de cadascun d'aquests conductes de fums s'han de controlar per separat.

3. Valors límit d'emissió (mg/Nm^3) de SO_2 per a instal·lacions de combustió que utilitzen combustibles gasosos, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

En general	35
Gas líquat	5
Gasos de baix poder calorífic procedents de forns de coc	400
Gasos de baix poder calorífic procedents d'alts forns	200

Les instal·lacions de combustió alimentades amb gasos de baix poder calorífic procedents de la gasificació de residus de refinaria, i l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003, han de complir un valor límit per a SO_2 de $800 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

4. Valors límit d'emissió (mg/Nm^3) de NO_x per a instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles sòlids o líquids, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

Potència tèrmica nominal total (MW)	Hulla i lignit i altres combustibles sòlids	Biomassa i torba	Combustibles líquids
50-100	300 450 (1)	300	450
100-300	200	250	200 (2)
> 300	200	200	150 (2)

Notes:

(1) En cas de combustió de lignit polvoritzat.

(2) El valor límit de $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ per a la combustió de residus de destil·lació i de conversió de la refinació de petroli cru per al seu propi consum en instal·lacions de combustió d'una potència tèrmica nominal total no superior a 500 MW, i l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals van presentar una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003.

Les instal·lacions de combustió en plantes químiques que utilitzin residus líquids de producció com a combustible no comercial per al seu propi consum, d'una potència tèrmica nominal total no superior a 500 MW, l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o el titular de les quals hagi presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003, han de complir un valor límit d'emissió per a NO_x de $450 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Les instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles sòlids o líquids amb una potència tèrmica nominal total no superior a 500 MW l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals van presentar una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003, i que no excedeixin

més de 1.500 hores anuals de funcionament, en mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys, han de complir un valor límit d'emissions de NO_x de 450 mg/Nm^3 .

Les instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles sòlids amb una potència tèrmica nominal total superior a 500 MW l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans de l'1 de juliol de 1987 i que no excedeixin les 1.500 hores anuals de funcionament, en mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys, han de complir un valor límit d'emissió de NO_x de 450 mg/Nm^3 .

Les instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles líquids, amb una potència tèrmica nominal total superior a 500 MW, l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003, i que no estiguin en funcionament més de 1.500 hores de funcionament l'any, com a mitjana mòbil durant un període de cinc anys, han de complir un valor límit d'emissió per a NO_x de 400 mg/Nm^3 .

Una part d'una instal·lació de combustió que expulsi els seus gasos residuals per un o més conductes de fums separats dins d'una xemeneia comuna, es pot sotmetre als valors límit d'emissió que estableixen els tres apartats precedents, en relació amb la potència tèrmica nominal total de tota la instal·lació de combustió i que no s'utilitzi durant més de 1.500 hores de funcionament per any, com a mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys. En aquests casos, les emissions a través de cadascun d'aquests conductes de fums s'han de controlar per separat.

5. Les turbines de gas, incloses les turbines de gas de cicle combinat (TGCC), que utilitzen destil·lats lleugers i mitjans com a combustibles líquids han de complir un valor límit d'emissió per a NO_x de 90 mg/Nm^3 i de 100 mg/Nm^3 per a CO.

No s'han d'aplicar els valors límit d'emissió que estableix aquest punt a les turbines de gas destinades a un ús d'emergència que funcionin menys de 500 hores anuals. El titular de les instal·lacions esmentades ha de portar un registre de les hores de funcionament utilitzades, que ha de notificar anualment a l'òrgan competent.

6. Valors límit d'emissió (mg/Nm^3) de NO_x i CO per a instal·lacions de combustió de gas:

	NO_x	CO
Instal·lacions de combustió alimentades amb gas natural, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas.	100	100
Instal·lacions de combustió alimentades amb gas d'alts forns, gas de forns de coc o gasos de baix poder calorífic procedents de la gasificació de residus de refinaria a excepció de les turbines de gas i els motors de gas.	200 (4)	–
Instal·lacions de combustió alimentades amb altres gasos, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas.	200(4)	–
Turbines de gas (incloses les TGCC), que utilitzen gas natural (1) com a combustible.	50 (2) (3)	100
Turbines de gas (incloses les TGCC), que utilitzen altres gasos com a combustible.	120	–

	NO _x	CO
Motors de gas.	100	100

Notes:

(1) El gas natural és metà d'origen natural que no tingui més del 20% (en volum) d'inerts i altres constituents.

(2) 75 mg/Nm³ en els casos següents, quan el rendiment de la turbina de gas es determina en condicions ISO per a càrrega base:

1. Turbines de gas utilitzades en sistemes combinats de calor i electricitat amb un rendiment global superior al 75%.

2n Turbines de gas utilitzades en instal·lacions de cicle combinat el rendiment elèctric global mitjà anual de les quals sigui superior al 55%.

3r Turbines de gas per a unitats motrius mecàniques.

(3) Per a les turbines de gas de cicle únic que no entren en cap de les categories que esmenta la nota (2), però que tinguin un rendiment superior al 35% –determinat en condicions ISO per a càrrega base– el valor límit d'emissió de NO_x és de 50 *η/35, on η és el rendiment de la turbina de gas expressat en percentatge, determinat en condicions ISO per a càrrega base.

(4) 300 mg/Nm³ per a les esmentades instal·lacions de combustió, d'una potència tèrmica nominal total no superior a 500 MW i l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003.

Per a les turbines de gas (incloses les TGCC), els valors límit d'emissió de NO_x i CO que figuren en el quadre contingut en aquest punt s'han d'aplicar únicament per a una càrrega per sobre del 70%.

Quant a les turbines de gas (incloses les TGCC) l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003, i que no estiguin en funcionament més de 1.500 hores de funcionament per any, com a mitjana mòbil durant un període de cinc anys, el valor límit d'emissió per a NO_x és de 150 mg/Nm³ quan estiguin alimentades per gas natural i de 200 mg/Nm³ quan estiguin alimentades per altres gasos o combustibles líquids.

Una part d'una instal·lació de combustió que expulsi els seus gasos residuals per un o més conductes de fums separats dins d'una xemeneia comuna i que no s'utilitzi durant més de 1.500 hores de funcionament per any, com a mitjana mòbil calculada en un període de cinc anys, es pot sotmetre als valors límit d'emissió que estableix l'apartat precedent, segons la potència tèrmica total de tota la instal·lació de combustió. En aquests casos, les emissions a través de cadascun d'aquests conductes de fums s'han de controlar per separat.

No s'han d'aplicar els valors límit d'emissió que estableix aquest punt a les turbines de gas i els motors de gas destinats a un ús d'emergència que operin menys de 500 hores de funcionament anuals. El titular de les instal·lacions esmentades ha de portar un registre de les hores de funcionament utilitzades, que ha de notificar anualment a l'òrgan competent.

7. Valors límit d'emissió (mg/Nm³) de partícules per a instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles sòlids o líquids, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

Potència tèrmica nominal total (MW)	Hulla i lignit i altres combustibles sòlids	Biomassa i torba	Combustibles líquids(1)
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25

Potència tèrmica nominal total (MW)	Hulla i lignit i altres combustibles sòlids	Biomassa i torba	Combustibles líquids(1)
> 300	20	20	20

Nota:

(1) Un valor límit d'emissió de 50 mg/Nm³ per a la combustió de residus de destil·lació i de conversió procedents de la refinació de petroli cru per al seu propi consum, en instal·lacions de combustió i l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament en una data no posterior al 27 de novembre de 2003.

8. Valors límit d'emissió (mg/Nm³) de partícules per a instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles gasosos, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

En general	5
Gasos d'alts forns	10
Gasos produïts per la indústria de l'acer que poden tenir uns altres usos	30

Part 2

Valors límit d'emissió per a les instal·lacions de combustió a què es refereix l'article 44.3

1. Tots els valors límit d'emissió s'han de calcular a una temperatura de 273,15 K, una pressió de 101,3 kPa, prèvia correcció del contingut en vapor d'aigua dels gasos residuals, i a un percentatge normalitzat d'O₂ del 6% en el cas de combustibles sòlids, del 3% en el de les instal·lacions de combustió diferents de les turbines de gas i els motors de gas que utilitzen combustibles líquids i gasosos i del 15% en el de les turbines de gas i motors de gas.

En el cas de les turbines de gas de cicle combinat amb alimentació suplementària, l'òrgan competent pot definir el percentatge normalitzat d'O₂, tenint en compte les característiques específiques de la instal·lació de què es tracti.

2. Valors límit d'emissió (mg/Nm³) de SO₂ per a instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles sòlids o líquids a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

Potència tèrmica nominal total (MW)	Hulla i lignit i altres combustibles sòlids	Biomassa	Torba	Combustibles líquids
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 (1)	200
> 300	150 200 (2)	150	150 200 (1)	150

Notes:

(1) En cas de combustió en llit fluid.

(2) En cas de combustió en llit fluid circulat o a pressió.

3. Valors límit d'emissió (mg/Nm³) de SO₂ per a instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles gasosos, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

En general	35
------------	----

Gas líquat	5
Gasos de baix poder calorífic procedents de forns de coc	400
Gasos de baix poder calorífic procedents d'alts forns	200

4. Valors límit d'emissió (mg/Nm³) de NO_x per a instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles sòlids o líquids, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

Potència tèrmica nominal total (MW)	Hulla i lignit i altres combustibles sòlids	Biomassa i torba	Combustibles líquids
50-100	300 400 (1)	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 (1)	150	100

Nota:

(1) En cas de combustió de lignit polvoritzat.

5. Les turbines de gas (incloses les TGCC) que utilitzen destil·lats lleugers i mitjans com a combustibles líquids han de complir un valor límit d'emissió per a NO_x de 50 mg/Nm³ i de 100 mg/Nm³ per a CO.

No s'han d'aplicar els valors límit d'emissió que estableix aquest punt a les turbines de gas destinades a un ús d'emergència que funcionin menys de 500 hores anuals. El titular de les instal·lacions esmentades ha de portar un registre de les hores de funcionament utilitzades.

6. Els valors límit d'emissió (mg/Nm³) de NO_x i CO per a instal·lacions de combustió de gas:

	NO _x	CO
Instal·lacions de combustió diferents de les turbines de gas i els motors de gas	100	100
Turbines de gas (incloses les TGCC)	50 (1)	100
Motors de gas	75	100

Nota:

(1) Per a les turbines de gas de cicle únic que tinguin un rendiment superior al 35% –determinat en condicions ISO per a càrrega base–, el valor límit d'emissió de NO_x és de 50 *η/35, on η és el rendiment de la turbina de gas expressat en percentatge, determinat en condicions ISO per a càrrega base.

Per a les turbines de gas (incloses les TGCC), els valors límit d'emissió de NO_x i CO fixats en aquest punt s'han d'aplicar únicament per a una càrrega per sobre del 70%.

No s'han d'aplicar els valors límit d'emissió que estableix aquest punt a les turbines de gas i els motors de gas destinats a un ús d'emergència que operin menys de 500 hores de funcionament anuals. El titular de les instal·lacions esmentades ha de portar un registre de les hores de funcionament utilitzades, que ha de notificar anualment a l'òrgan competent.

7. Valors límit d'emissió (mg/Nm³) de partícules per a instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles sòlids o líquids, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

Potència tèrmica nominal total (MW)	
50-300	20
> 300	10 20 (1)

Nota: (1) En el cas de la biomassa i la torba.

8. Valors límit d'emissió (mg/Nm³) de partícules per a instal·lacions de combustió que utilitzin combustibles gasosos, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas:

En general	5
Gasos d'alts forns	10
Gasos produïts per la indústria de l'acer que poden tenir uns altres usos	30

Part 3

Control de les emissions

1. S'han de mesurar en continu les concentracions de SO₂, NO_x i partícules en els gasos residuals procedents de cada instal·lació de combustió amb una potència tèrmica nominal total igual o superior a 100 MW.

S'ha de mesurar, així mateix, en continu la concentració de CO en els gasos residuals de les instal·lacions de combustió alimentades per combustibles gasosos amb una potència tèrmica nominal total igual a 100 MW o superior.

2. L'òrgan competent pot decidir no exigir el mesurament en continu a què es refereix el punt 1 anterior en els casos següents:

a) Per a les instal·lacions de combustió amb un període de vida inferior a 10.000 hores d'activitat.

b) Per al SO₂ i les partícules procedents d'instal·lacions de combustió alimentades amb gas natural.

c) Per al SO₂ procedent d'instal·lacions de combustió alimentades amb gasoil amb un contingut de sofre conegut, en els casos en què no es disposi d'equip de dessulfuració de gasos residuals.

d) Per al SO₂ procedent d'instal·lacions de combustió alimentades amb biomassa, si el titular pot demostrar que en cap cas les emissions de SO₂ superaran els valors límit d'emissió establerts.

3. Quan no es requereixin mesuraments en continu, s'han d'exigir mesuraments de SO₂, NO_x, partícules i, en el cas de les instal·lacions alimentades amb gas, també de CO, almenys un cop cada sis mesos.

4. En el cas de les instal·lacions de combustió alimentades amb hulla o lignit, s'han de mesurar les emissions de mercuri total, almenys un cop l'any.

5. Com a alternativa als mesuraments de SO₂ i NO_x a què es refereix el punt 3 anterior, es poden utilitzar altres procediments verificats i aprovats per l'òrgan competent per determinar les emissions de SO₂ i NO_x. Aquests procediments han d'utilitzar les normes CEN pertinents o, en cas que no es disposi de normes CEN, les normes ISO o altres normes nacionals o internacionals que garanteixin l'obtenció de dades de qualitat científica equivalent.

6. S'ha d'informar l'òrgan competent sobre els canvis significatius en el tipus de combustible utilitzat o en la manera d'explotació de la instal·lació. L'òrgan competent ha

de decidir si els requisits de control que estableixen els punts 1 a 4 anteriors es mantenen o exigeixen ser adaptats.

7. Els mesuraments en continu efectuats d'acord amb el punt 1 anterior han d'incloure el mesurament del contingut d'oxigen, la temperatura, la pressió i el contingut de vapor d'aigua dels gasos residuals. El mesurament en continu del contingut de vapor d'aigua dels gasos residuals no és necessària, sempre que la mostra de gas residual s'hagi assecat abans que s'analitzin les emissions.

8. El mostreig i l'anàlisi de les substàncies contaminants i les mesures dels paràmetres del procés així com l'assegurament de la qualitat dels sistemes de mesurament automàtics i els mètodes de mesurament de referència per calibrar aquests sistemes s'han de portar a terme d'acord amb les normes CEN. Si encara no estan disponibles les normes CEN, s'han d'aplicar les normes ISO o les normes nacionals o internacionals que garanteixin l'obtenció de dades de qualitat científica equivalent.

Els sistemes de mesurament automàtics estan subjectes a control per mitjà de mesuraments paral·lels amb els mètodes de referència, almenys un cop l'any.

El titular ha d'informar l'òrgan competent dels resultats del control dels sistemes de mesurament automàtics.

9. Els valors dels intervals de confiança del 95% de qualsevol mesurament, determinats per als valors límit d'emissió diaris, no han de superar els següents percentatges dels valors límit d'emissió:

Monòxid de carboni	10%
Diòxid de sofre	20%
Òxids de nitrogen	20%
Partícules	30%

10. Els valors mitjans validats horaris i diaris s'han de determinar a partir dels valors mitjans horaris vàlids mesurats, una vegada sostret el valor de l'interval de confiança que especifica el punt 9 anterior.

S'han d'invalidar els dies en què més de tres valors mitjans horaris siguin invàlids a causa del mal funcionament o manteniment del sistema de mesurament automàtic.

Si per aquests motius s'invaliden més de deu dies l'any, l'òrgan competent ha d'exigir al titular que adopti les mesures necessàries per millorar la fiabilitat del sistema de mesurament automàtic.

11. En el cas d'instal·lacions que hagin de complir els índexs de dessulfuració que preveu l'article 45, també s'ha de controlar regularment el contingut de sofre del combustible utilitzat en la instal·lació de combustió. El titular de les instal·lacions ha de comunicar a l'òrgan competent qualsevol canvi substancial que registri el tipus de combustible utilitzat.

Part 4

Avaluació del compliment dels valors límit d'emissió

1. En el cas de mesuraments en continu, es consideren respectats els valors límit d'emissió que fixen les parts 1 i 2 si l'avaluació dels resultats dels mesuraments indica, per a les hores de funcionament d'un any, que s'han complert en la seva totalitat les condicions següents:

a) Cap valor mitjà mensual validat excedeix els valors límit d'emissió pertinents que fixen les parts 1 i 2; els valors mitjans mensuals validats es determinen a partir dels valors mitjans diaris validats, tenint en compte un mes natural.

b) Cap valor mitjà diari validat excedeix el 110% dels valors límit d'emissió pertinents que fixen les parts 1 i 2.

c) Quan es tracti d'instal·lacions de combustió constituïdes només per calderes que cremin carbó, amb una potència tèrmica nominal total inferior a 50 MW, cap valor mitjà diari validat excedeix el 150% dels valors límit d'emissió pertinents que fixen les parts 1 i 2.

d) El 95% de tots els valors mitjans horaris validats de l'any no supera el 200% dels valors límit d'emissió pertinents que fixen les parts 1 i 2.

Els valors mitjans validats s'han de determinar segons el que estableix el punt 10 de la part 3.

Als efectes del càlcul dels valors mitjans d'emissió, no s'han de prendre en consideració els valors mesurats durant els períodes a què es refereixen l'article 44.5 i 6 i l'article 51, així com tampoc durant els períodes d'arrencada i parada.

2. En els casos en què no s'exigeixin mesuraments en continu, es consideren respectats els valors límit d'emissió que fixen les parts 1 i 2 si els resultats de cadascuna de les sèries de mesuraments, o dels altres procediments definits i determinats d'acord amb els procediments establerts per l'òrgan competent, no sobrepassen els valors límit d'emissió.

Part 5

Índex mínim de dessulfuració

1. Índex mínim de dessulfuració per a les instal·lacions de combustió que esmenta l'article 44.2:

Potència tèrmica nominal total (MW)	Índex mínim de dessulfuració.	
	Instal·lacions l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals hagin presentat una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003.	Altres instal·lacions
50-100	80%	92%
100-300	90%	92%
> 300	96% (1)	96%

Nota: (1) Per a les instal·lacions de combustió que utilitzin pissarra bituminosa, l'índex mínim de dessulfuració és del 95%.

2. Índex mínim de dessulfuració per a les instal·lacions de combustió que esmenta l'article 44.3:

Potència tèrmica nominal total (MW)	Índex mínim de dessulfuració.
50-100	93%
100-300	93%
> 300	97%

Part 6

Compliment de l'índex de dessulfuració

Els índexs mínims de dessulfuració que esmenta la part 5 s'han d'aplicar com a valor límit mitjà mensual.

Part 7

Valors límit d'emissió mitjans de les instal·lacions de combustió equipades amb caldera mixta ubicades en una refineria

Valors límit d'emissió mitjans (mg/Nm^3) de SO_2 per a les instal·lacions de combustió equipades amb caldera mixta ubicades en una refineria, a excepció de les turbines de gas i els motors de gas, que utilitzen els residus de destil·lació i de conversió procedent de la refinació de petroli cru, sols o amb altres combustibles, per al seu propi consum:

- a) Per a les instal·lacions de combustió l'autorització substantiva inicial de construcció de les quals s'hagi concedit abans del 27 de novembre de 2002 o els titulars de les quals van presentar una sol·licitud completa per a la concessió d'aquesta autorització substantiva abans de la data esmentada, sempre que la instal·lació s'hagi posat en funcionament com a molt tard el 27 de novembre de 2003: $1.000 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.
- b) Per a d'altres instal·lacions de combustió: $600 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Aquests valors límit d'emissió s'han de calcular per a una temperatura de $273,15 \text{ K}$, una pressió de $101,3 \text{ kPa}$ i prèvia correcció del contingut en vapor d'aigua dels gasos residuals i a un percentatge normalitzat d' O_2 del 6% en el cas de combustibles sòlids i del 3% en el cas de combustibles líquids i gasosos.

ANNEX 4

Disposicions tècniques respecte a les instal·lacions que produeixen diòxid de titani

Part 1

Valors límit d'emissió per als abocaments a l'aigua

1. En el cas d'instal·lacions industrials que utilitzin el procediment del sulfat (com a mitjana anual): 550 kg de sulfat per tona de diòxid de titani produït.
2. En el cas d'instal·lacions industrials que utilitzin el procediment del clorur (com a mitjana anual):
  - a) 130 kg de clorur per tona de diòxid de titani produïda, quan s'utilitzi rútil natural.
  - b) 228 kg de clorur per tona de diòxid de titani produïda, quan s'utilitzi rútil sintètic.
  - c) 330 kg de clorur per tona de diòxid de titani produïda quan s'utilitzi «slag» (escòria). Les instal·lacions que efectuïn abocaments en aigua salada (estuaris, litoral o mar obert) poden estar sotmeses a un valor límit d'emissió de 450 kg de clorur per tona de diòxid de titani produïda quan s'utilitzi «slag» (escòria).
3. En el cas d'instal·lacions que apliquin el procediment del clorur i que utilitzin més d'un tipus de mineral, s'han d'aplicar els valors límit que indica l'apartat 2 en proporció a la quantitat de cada mineral utilitzat.

Part 2

Valors límit d'emissió a l'aire

1. Els valors límit d'emissió expressats en concentracions en massa per metre cúbic (Nm^3) s'han de calcular a una temperatura de 273,15 K, i una pressió de 101,3 kPa.
2. En el cas de les partícules: 50 mg/Nm^3 com a mitjana horària procedent de les fonts principals, i 150 mg/Nm^3 com a mitjana horària procedent de qualssevol altres fonts.
3. En el cas del diòxid i del triòxid de sofre gasosos, emesos com a producte de la digestió i la calcinació, incloses les petites gotes àcides expressats en SO_2 equivalent:
  - a) 6 kg per tona de diòxid de titani produït, com a mitjana anual.
  - b) 500 mg/Nm^3 , com a mitjana horària per a les instal·lacions de concentració de residus àcids.
4. En el cas del clor, si es tracta d'instal·lacions que utilitzin el procediment del clorur:
  - a) 5 mg/Nm^3 , com a concentració mitjana diària.
  - b) 40 mg/Nm^3 en qualsevol moment.

Part 3

Control d'emissions

El mesurament d'emissions a l'atmosfera ha d'incloure almenys el control en continu:

- a) Del diòxid i el triòxid de sofre gasosos, emesos com a producte de la digestió i la calcinació de les plantes de concentració de residus àcids en instal·lacions que utilitzin el procediment del sulfat.
- b) Del clor de les fonts principals en instal·lacions que utilitzin el procediment del clor.
- c) De les partícules de les fonts principals.

ANNEX 5

Modificació del Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades

L'annex I del Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, es modifica en els termes següents:

“ANNEX I

CAPÍTOL 1

Categories d'activitats industrials incloses a l'annex 1 de Llei 16/2002, d'1 de juliol

En aquest annex es descriuen les instal·lacions o complexos i activitats industrials que han de complir els requeriments d'informació ambiental que estableix el present Reial decret.

Les instal·lacions o complexos s'entenen inclosos en l'àmbit d'aquest Reial decret quan duguin a terme una o diverses de les activitats incloses en aquest annex, sigui o no sigui la seva activitat principal, i sempre que se superin els límits descrits en cada categoria d'activitat. En tot cas, si un mateix titular du a terme diverses activitats de la mateixa categoria en la mateixa instal·lació en el mateix lloc d'emplaçament, s'han de sumar les capacitats d'aquestes activitats.

Així mateix, s'hi indiquen tant els codis de les categories d'activitats industrials que especifica la Llei 16/2002, d'1 de juliol, com la codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de gener, relatiu a l'establiment d'un registre europeu d'emissions i transferències de contaminants i pel qual es modifiquen les directives 91/689/CEE i 96/61/CE del Consell. Aquests codis s'han de notificar com a identificatius de l'activitat industrial. En els casos en què una mateixa activitat estigui identificada per les dues codificacions, s'han de notificar les dues.

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
1. INSTAL·LACIONS DE COMBUSTIÓ		
1.1	1.c)	Instal·lacions de combustió
1.1.a)	1.c).i	Instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim ordinari o en règim especial, en les quals es produeixi la combustió de combustibles fòssils, residus o biomassa:
	1.c).i (a)	- amb una potència tèrmica nominal total igual a 50MW
	1.c).i (b)	- amb una potència tèrmica nominal total superior a 50MW
1.1.b)	1.c).ii	Instal·lacions de cogeneració, calderes, generadors de vapor o qualsevol altre equipament o instal·lació de combustió existent en una indústria, tant si aquesta és la seva activitat principal com si no:
	1.c).ii (a)	- amb una potència tèrmica nominal total igual a 50MW
	1.c).ii (b)	- amb una potència tèrmica nominal total superior a 50MW
1.2	1.a)	Refinació de petroli i de gas
1.2.a)	1.a.i	Instal·lacions per a la refinació de petroli o de cru de petroli
1.2.b)	1.a.ii	Instal·lacions per a la producció de gas combustible diferent del gas natural i gasos líquids del petroli
1.3	1.d)	Coqueries
1.4	1.b)	Instal·lacions de gasificació o líquefacció de:
1.4.a)	1.b) i	- Carbó
1.4.b)	1.b) ii	- Altres combustibles, quan la instal·lació tingui una potència tèrmica nominal igual a 20 MW o superior

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
2. PRODUCCIÓ I TRANSFORMACIÓ DE METALLS		
2.1	2.a)	Instal·lacions de calcinació o sinterització de minerals metàl·lics inclòs el mineral sulfurós.
2.2	2.b)	Instal·lacions per a la producció de fosa o d'acers bruts (fusió primària o secundària), incloses les corresponents instal·lacions de fosa contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.
2.3	2.c)	Instal·lacions per a la transformació de metalls ferrosos:
2.3.a)	2.c) i	- Laminatge en calent amb una capacitat superior a 20 tones d'acer brut per hora.
2.3.b)	2.c) ii	- Forjat amb martells l'energia d'impacte dels quals sigui superior a 50 quilojoules per martell i quan la potència tèrmica utilitzada sigui superior a 20 MW.
2.3.c)	2.c) iii	- Aplicació de capes de protecció de metall fos amb una capacitat de tractament superior a 2 tones d'acer brut per hora.
2.4	2.d)	Foses de metalls ferrosos amb una capacitat de producció de més de 20 tones per dia.
2.5	2.e)	Instal·lacions:
2.5.a)	2.e) i	- Per a la producció de metalls en brut no ferrosos a partir de minerals, de concentrats o de primeres matèries secundàries mitjançant procediments metal·lúrgics, químics o electrolítics.
2.5.b)	2.e) ii	- Per a la fusió de metalls no ferrosos, incloent-hi l'aliatge, així com els productes de recuperació i altres processos amb una capacitat de fusió de més de 4 tones per al plom i el cadmi o 20 tones per a tots els altres metalls, per dia.

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
2.6	2.f)	Instal·lacions per al tractament de superfície de metalls o materials plàstics per procediment electrolític o químic, quan el volum de les cubetes o de les línies completes destinades al tractament utilitzades sigui superior a 30 m ³ .
3. INDÚSTRIES MINERALS		
3.1	3.c)	Producció de ciment, calç i òxid de magnesi.
	3.c) i	Producció de ciment o clínquer.
3.1.a) i)	3.c) i (a)	Fabricació de ciment per mòlta amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries.
3.1.a) ii)	3.c) i (b)	Fabricació de clínquer:
	3.c) i (b) 1	- en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries.
	3.c) i (b) 2	- en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries.
3.1.b)	3.c) ii	Producció de calç en forns amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries:
	3.c) ii (a)	- en forns rotatoris.
	3.c) ii (b)	- en un altre tipus de forns.
3.1.c)	3.c) iii)	Producció d'òxid de magnesi en forns amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries.
3.3	3.e)	Instal·lacions per a la fabricació de vidre inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
3.4	3.f)	Instal·lacions per a la fosa de materials minerals, inclosa la fabricació de fibres minerals amb una capacitat de fosa superior a 20 tones per dia.
3.5	3.g)	Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics mitjançant fornejat, en particular teules, maons, refractaris, rajoles, gres ceràmic o productes ceràmics ornamentals o d'ús domèstic, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia, o amb una capacitat de fornejat de més de 4m ³ i de més de 300 kg/m ³ de densitat de càrrega per forn.
4. INDÚSTRIA QUÍMICA: als efectes d'aquesta secció i de la descripció de les categories d'activitats que s'hi inclouen, fabricació significa la fabricació a escala industrial, mitjançant transformació química o biològica dels productes o grups de productes esmentats en els punts 4.1 a 4.6.		
4.1	4.a)	Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics orgànics, en particular:
4.1.a)	4.a) i	- Hidrocarburs simples (lineals o cíclics, saturats o insaturats, alifàtics o aromàtics).
4.1.b)	4.a) ii	- Hidrocarburs oxigenats, com ara alcohols, aldehids, cetones, àcids orgànics, èsters i mescles d'èsters, acetats, èters, peròxids i resines epoxídiques.
4.1.c)	4.a) iii	- Hidrocarburs sulfurats.
4.1.d)	4.a) iv	- Hidrocarburs nitrogenats, en particular, amines, amides, compostos nitrosos, nítrics o nitrats, nitrils, cianats i isocianats.
4.1.e)	4.a) v	- Hidrocarburs fosforats.
4.1.f)	4.a) vi	- Hidrocarburs halogenats.
4.1.g)	4.a) vii	- Compostos orgànics metàl·lics.

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
4.1.h)	4.a) viii	- Matèries plàstiques (polímers, fibres sintètiques, fibres a base de cel·lulosa).
4.1.i)	4.a) ix	- Cautxús sintètics.
4.1.j)	4.a) x	- Colorants i pigments.
4.1.k)	4.a) xi	- Tensioactius i agents de superfície.
4.2	4.b)	Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics inorgànics, com ara:
4.2.a)	4.b) i	- Gasos i, en particular, l'amoniac, el clor o el clorur d'hidrogen, el fluor o fluorur d'hidrogen, els òxids de carboni, els compostos del sofre, els òxids del nitrogen, l'hidrogen, el diòxid de sofre, el diclorur de carbonil.
4.2.b)	4.b) ii	- Àcids i, en particular, l'àcid cròmic, l'àcid fluorhídric, l'àcid fosfòric, l'àcid nítric, l'àcid clorhídric, l'àcid sulfúric, l'àcid sulfúric fumant, els àcids sulfurats.
4.2.c)	4.b) iii	- Bases i, en particular, l'hidròxid d'amoni, l'hidròxid potàssic, l'hidròxid sòdic.
4.2.d)	4.b) iv	- Sals com ara el clorur d'amoni, el clorat potàssic, el carbonat potàssic (potassa), el carbonat sòdic (sosa), els perborats, el nitrat argèntic.
4.2.e)	4.b) v	- No metalls, òxids metàl·lics o altres compostos inorgànics com el carbur de calci, el silici, el carbur de silici.
4.3	4.c)	Instal·lacions químiques per a la fabricació de fertilitzants a base de fòsfor, de nitrogen o de potassi (fertilitzants simples o compostos).
4.4	4.d)	Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes fitosanitaris o de biocides.

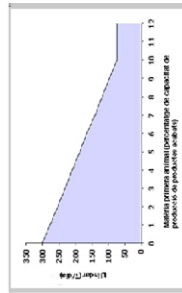
Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
4.5	4.e)	Instal·lacions químiques que utilitzin un procediment químic o biològic per a la fabricació de medicaments, inclosos els productes intermedis.
4.6	4.f) i	Instal·lacions químiques per a la fabricació d'explosius.
5. GESTIÓ DE RESIDUS.		
5.1	5.a)	Instal·lacions per a la valorització o eliminació de residus perillosos, amb una capacitat de més de 10 tones per dia que duguin a terme una de les activitats següents o més:
5.1.a)	5.a) i	- Tractament biològic.
5.1.b)	5.a) ii	- Tractament fisicoquímic.
5.1.c)	5.a) iii	- Combinació o mescla prèvia a les operacions que esmenten els apartats 5.1 i 5.2.
5.1.d)	5.a) iv	- Reenvasament previ a qualsevol de les operacions que esmenten els apartats 5.1 i 5.2.
5.1.e)	5.a) v	- Recuperació o regeneració de dissolvents.
5.1.f)	5.a) vi	- Reciclatge o recuperació de matèries inorgàniques que no siguin metalls o compostos metàl·lics.
5.1.g)	5.a) vii	- Regeneració d'àcids o de bases.
5.1.h)	5.a) viii	- Valorització de components utilitzats per reduir la contaminació.
5.1.i)	5.a) ix	- Valorització de components procedents de catalitzadors.
5.1.j)	5.a) x)	- Regeneració o reutilització d'olis.
5.1.k)	5.a) xi	- Embassament superficial (per exemple, abocament de residus líquids o llots en pous, estanys o llacunes, etc.).

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
5.2	5.b)	Instal·lacions per a la valorització o eliminació de residus en plantes d'incineració o coincineració de residus:
5.2.a)	5.b) i	- Per a residus no perillosos amb una capacitat superior a 3 tones per hora.
5.2.b)	5.b) ii	- Per a residus perillosos amb una capacitat superior a 10 tones per dia.
5.3	5.c)	Instal·lacions per a l'eliminació de residus no perillosos amb una capacitat de més de 50 tones per dia, que incloguin una de les activitats següents o més, excloent-ne les que inclou el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes:
5.3.a)	5.c) i	- Tractament biològic.
5.3.b)	5.c) ii	- Tractament fisicoquímic.
5.3.c)	5.c) iii	- Tractament previ a la incineració o coincineració.
5.3.d)	5.c) iv	- Tractament d'escòries i cendres.
5.3.f)	5.c) v	- Tractament en trituradores de residus metàl·lics, incloent-hi residus elèctrics i electrònics, i vehicles al final de la seva vida útil i els seus components.
5.4	5.h)	Valorització, o una barreja de valorització i eliminació, de residus no perillosos amb una capacitat superior a 75 tones per dia que incloguin una de les activitats següents o més, excloent-ne les que inclou el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes. Quan l'única activitat de tractament de residus que es porti a terme en la instal·lació sigui la digestió anaeròbica, els límits de capacitat per a aquesta activitat són de 100 tones al dia.

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
5.4.a)	5.h) i	- Tractament biològic.
5.4.b)	5.h) ii	- Tractament previ a la incineració o coïncineració.
5.4.c)	5.h) iii)	- Tractament d'escòries i cendres.
5.4.d)	5.h) iv	- Tractament en trituradores de residus metàl·lics, incloent-hi residus elèctrics i electrònics, i vehicles al final de la seva vida útil i els seus components.
5.5	5.d)	Abocadors de tot tipus de residus que rebin més de 10 tones per dia o que tinguin una capacitat total de més de 25.000 tones a exclusió dels abocadors de residus inerts.
5.6	5.i)	Emmagatzematge temporal de residus perillosos no inclosos a l'apartat 5.5 en espera de l'aplicació d'algun dels tractaments que esmenta l'apartat 5.1, 5.2, 5.5 i 5.7 amb una capacitat total superior a 50 tones, excloent-ne l'emmagatzematge temporal, pendent de recollida, en el lloc on el residu és generat.
5.7	5.j)	Emmagatzematge subterrani de residus perillosos, amb una capacitat total superior a 50 tones.
6. INDÚSTRIA DERIVADA DE LA FUSTA		
6.1.		Instal·lacions industrials destinades a la fabricació de:
6.1.a)	6.a)	- Pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses.
6.1.b)	6.b) i	- Paper o cartró amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.
6.2	6 d)	Instal·lacions de producció de cel·lulosa amb una capacitat de producció superior a 20 tones diàries.

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
6.3	6.b) ii	Instal·lacions industrials destinades a la fabricació d'un o més dels següents taulers derivats de la fusta: taulers d'encenalls de fusta orientats, taulers aglomerats o taulers de cartró comprimit, amb una capacitat de producció superior a 600 m ³ diaris.
7. INDÚSTRIA TÈXTIL		
7.1	9.a)	Instal·lacions per al tractament previ (operacions de rentatge, blanqueig, merceritzatge) o per al tint de fibres tèxtils o productes tèxtils quan la capacitat de tractament superi les 10 tones diàries.
8. INDÚSTRIA DEL CUIR		
8.1	9.b)	Instal·lacions per a l'adob de cuirs quan la capacitat de tractament superi les 12 tones de productes acabats per dia.
9. INDÚSTRIES AGROALIMENTÀRIES I EXPLOTACIONS RAMADERES		
9.1.a)	8.a)	Escorxadors amb una capacitat de producció de canals superior a 50 tones/dia.
9.1.b)	8.b)	Tractament i transformació, diferents del mer envasament, de les següents primeres matèries, tractades prèviament o no, destinades a la fabricació de productes alimentaris o pinsos a partir de: - Primera matèria animal (que no sigui exclusivament la llet), d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 75 tones/dia.
9.1.b) ii)	8.b) ii (a)	- Primera matèria vegetal d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 300 tones per dia.

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
	8. b) ii (b)	<ul style="list-style-type: none"> - Primera matèria vegetal d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 600 tones per dia en cas que la instal·lació funcioni durant un període no superior a 90 dies consecutius en un any qualsevol.
9.1. b).iii)	8. b) iii (a)	<ul style="list-style-type: none"> - Només primeres matèries animals i vegetals, tant en productes combinats com per separat, amb una capacitat de producció de productes acabats en tones per dia superior a: 75 si A és igual o superior a 10, on A és la porció de matèria animal (en percentatge del pes) de la capacitat de producció de productes acabats.
	8. b) iii (b)	<ul style="list-style-type: none"> - Només primeres matèries animals i vegetals, tant en productes combinats com per separat, amb una capacitat de producció de productes acabats en tones per dia superior a: [300 - (22,5xA)] en qualsevol altre cas, on A és la porció de matèria animal (en percentatge del pes) de la capacitat de producció de productes acabats.
<p>La categoria 9.1. b).iii) no és aplicable quan la primera matèria sigui només llet. Tampoc s'ha d'incloure l'envàs en el pes final del producte.</p>		
9.1. c)	8. c)	<p>Tractament i transformació només de llet, amb una quantitat de llet rebuda superior a 200 tones per dia (valor mitjà anual).</p>
9.2	5. e)	<p>Instal·lacions per a l'eliminació o l'aprofitament de carcasses o deixalles d'animals amb una capacitat de tractament superior a 10 tones/dia.</p>

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Replament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
9.3	7.a)	Instal·lacions destinades a la cria intensiva d'ocells de corral o de porcs que disposin de més de:
9.3.a)	7.a) i	- 40.000 places si es tracta de gallines ponedores o del nombre equivalent en excreció de nitrogen per a d'altres orientacions productives d'ocells de corral.
9.3.b)	7.a) ii	- 2.000 places per a porcs d'engreix de més de 30 kg.
9.3.c)	7.a) iii	- 750 places per a truges reproductores.
10. CONSUM DE DISSOLVENTS ORGÀNICS		
10.1	9.c)	Instal·lacions per a tractament de superfícies de materials, d'objectes o productes amb utilització de dissolvents orgànics, en particular per aprestar-los, estampar-los, revestir-los i desgreixar-los, impermeabilitzar-los, enganxar-los, lacar-los, netejar-los o impregnar-los, amb una capacitat de consum de dissolvents orgànics superior a 150 kg de dissolvent per hora o superior a 200 tones per any.
11. INDÚSTRIA DEL CARBONI		
11.1	9.d)	Instal·lacions per a la fabricació de carboni sinteritzat o electrografit per combustió o grafitació.
12. INDÚSTRIA DE CONSERVACIÓ DE LA FUSTA		
12.1	6.c) ii	Conservació de la fusta i dels productes derivats de la fusta utilitzant productes químics, amb una capacitat de producció superior a 75 m ³ diaris, diferent de tractaments per combatre l'albeca exclusivament.

Categoria de la Llei 16/2002, d'1 de juliol	Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats
13. TRACTAMENT D'AIGÜES		
13.1	5.g)	Tractament independent d'aigües residuals, no previst en la legislació sobre aigües residuals urbanes, i abocades per una instal·lació que preveu el present annex:
	5.g) i	amb una capacitat inferior a 10.000 m ³ per dia.
	5.g) ii	amb una capacitat igual o superior a 10.000 m ³ per dia.
14. CAPTURA DE CO₂		
14.1	10.a)	Captura de fluxos de CO ₂ procedents d'instal·lacions incloses en el present annex amb fins d'emmagatzematge geològic d'acord amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni.

CAPÍTOL 2

Categories d'activitats industrials no incloses a l'annex 1 de la Llei 16/2002, d'11 de juliol

En aquest capítol es descriuen les activitats industrials que no estan incloses a l'annex 1 de la Llei 16/2002, d'11 de juliol, és a dir, no estan subjectes a autorització ambiental integrada, però, no obstant això, han de complir els requisits d'informació d'aquest Reial decret.

En aquest cas, per a la identificació de les activitats industrials, només s'ha de tenir en compte la codificació basada en el Reglament E-PRTR.

Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats	L·lindars
SECTOR ENERGIA		
1.e)	Laminadors de carbó	Amb una capacitat d'1 tona per hora.
1.f)	Instal·lacions de fabricació de productes del carbó i combustibles sòlids no fumígens.	*
INDÚSTRIA MINERAL		
3.a)	Explotacions mineres subterrànies i operacions connexes.	*
3.b)	Explotacions a cel obert i pedreres	Quan la superfície de la zona en què efectivament es practiquin operacions extractives equivalgui a 25 hectàrees.
INDÚSTRIA QUÍMICA		
4.f) ii	Instal·lacions per a la fabricació de productes pirotècnics.	*
GESTIÓ DE RESIDUS		
5.f)	Instal·lacions de tractament d'aigües residuals urbanes.	Amb una capacitat de 100.000 equivalents-habitant.

Codificació basada en el Reglament (CE) núm. 166/2006 E-PRTR	Descripció d'activitats	Llindars
FABRICACIÓ I TRANSFORMACIÓ DE LA FUSTA		
6.c) i	Plantes industrials per a la conservació de fusta i productes derivats amb substàncies químiques.	Amb una capacitat de producció de 50 m ³ per dia.
RAMADERIA I AQÜICULTURA INTENSIVA		
7.b)	Aqüicultura intensiva.	Amb una capacitat de producció de 1.000 tones de peixos i crustacis per any
ALTRES ACTIVITATS		
9.e)	Instal·lacions destinades a la construcció, pintura o decapatge de vaixells.	Amb una capacitat per a vaixells de 100 m d'eslora.

(*) Indica que no s'aplica cap llindar de capacitat (tots els complexos que duiguin a terme algunes d'aquestes activitats industrials estan subjectes a complir els requisits d'informació, independentment de la seva capacitat de producció o mida).